

FREDAGEN DEN 24 APRIL 2009

ORDFÖRANDESKAP: ROURE

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.00.)

2. Kommissionens tjugofemte årsrapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2007) (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Monica Frassoni, för utskottet för rättsliga frågor, om kommissionens tjugofemte årsrapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2007) (2008/2337(INI)) (A6-0245/2009).

Monica Frassoni, föredragande. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Det här är mitt tredje betänkande om gemenskapsrättens tillämpning och jag kan – med all respekt för det enorma arbete vi har gjort tillsammans med kommissionen – inte påstå att vi är särskilt nöjda. Jag ser tre grundläggande problem som jag tänkte ta upp och som ni, och framför allt kommissionen, har upplysts om i vårt betänkande.

I jämförelse med hur det var från början ser jag en tendens hos kommissionen att ägna mindre uppmärksamhet åt vad parlamentet gör och begär. Till skillnad mot tidigare år har vi i samband med de senaste två betänkandena nästan inte fått några svar på våra frågor. Jag måste säga att det gör mig en aning frustrerad, eftersom vi var överens om att frågan om gemenskapsrättens tillämpning var prioriterad för att få ett bättre lagstiftningsarbete.

Vi har stött på följande problem: De tre grundläggande frågor vi diskuterade med kommissionen var insyn, resurser och förfarandenas längd.

Vi ser nu att i fråga om den nya punkt vi har utvecklat tillsammans, det vill säga frågan om insyn, har framstegen inte gått särskilt snabbt. De möjligheter som öppnades med de nya förordningarna om tillgång till handlingar för dem som driver överträdelseförfaranden, eller begär att sådana ska inledas, att ta reda på varför förfaranden har avslutats eller inletts, begränsas nu på alla sätt och vis.

För det andra tänkte jag ta upp frågan om prioriteringar. Vid prioriteringar, och vid efterlevnad och genomdrivande av överträdelseförfaranden måste självklart också beslut som inte bara är tekniska, utan även politiska, ingå. Men här har vi fortfarande efter de tre eller fyra år vi har arbetat med frågan tyvärr problem med övervakningen och insynsmekanismerna. Inte bara internt, det vill säga i fråga om kommissionen, utan också externt.

Jag tänkte ge några exempel, som framför allt rör gemenskapens miljölagstiftning. Vi vet att de största problemen i tillämpningen av EU-lagstiftningen finns här och ändå, ligger vi fortfarande långt efter, både i fråga om resurser och i fråga om prioritering.

En av de mest intressanta frågorna, som också diskuterades i mycket positiv anda med kommissionen, var den kortare tid som processerna tar, vilket vi uppnått genom mekanismer som har lagts fram och delvis samtyckts av kommissionen. Men även i den frågan har vi hamnat i dödsläge på grund av en viss tröghet som jag hoppas försvinner framöver.

En annan fråga som vi har diskuterat ingående med kommissionen är pilotprojektet, ett projekt där klagomål inlämnat av medborgare vidarebefordras till medlemsstaten så att den kan ge någon typ av svar. Den bedömning som vissa medlemsstater har gjort, framför allt kommissionsledamot Antonio Tajani, av hur pilotprojektet fungerar är ganska otillfredsställande. Det faktum att kommissionen inte längre skriver direkt till dem som anklagas för eventuella överträdelser minskar drastiskt motivationen hos en förvaltning som kanske är skyldig till en påstådd överträdelse att svara.

Så är det alltid. Om ett italienskt ministerium skriver till en region är det med säkerhet mindre effektivt än om en skrivelse kommer direkt från kommissionen. Det är den typ av kritik som har riktats mot pilotprojektet,

men tyvärr har inte kommissionen reagerat nämnvärt. Fru talman, jag förbehåller mig rätten att återkomma i debattens andra del för att besvara de kommentarer jag tror vice ordförande Antonio Tajani tänker lämna.

Antonio Tajani, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Fru talman! Jag är här i dag på ordförande Barrosos vägnar. Han bad mig hälsa att han är ledsen över att inte kunna delta i debatten om vår årsrapport för 2007 om övervakningen av gemenskapsrättens tillämpning.

Kommissionen välkomnar parlamentets stöd för den strategi den antog genom 2007 års meddelande om en europeisk union som bygger på resultat – tillämpningen av gemenskapsrätten.

Kommissionen under José Manuel Barrosos ledning fäster stor vikt vid att gemenskapsrätten tillämpas korrekt, frågan är till och med högprioriterad. Därför har kommissionen gjort särskilda insatser för att förbättra sina arbetsmetoder till nytta för medborgare och företag, vilket framgår av meddelandet från 2007.

Tidigare resolutioner som antagits av parlamentet har inspirerat till många av de initiativ som reodvisas i meddelandet. För det första antog vi i januari fler beslut i överträdelseförfaranden för att påskynda förloppet. För det andra inledde vi i april EU:s pilotprojekt i 15 medlemsstater för att testa en ny metod för att lösa problem lättare och få tillgång till information. För det tredje är huvudsyftet med initiativet, som också ligger nära parlamentets intressen, att bättre tillgodose medborgarnas och företagens behov vid frågeställningar och problem i samband med gemenskapsrättens tillämpning, däribland överträdelser av rätten. För det fjärde tänker kommissionen fortsätta att besluta om åtal, framför allt via överträdelseförfaranden, om rätten inte följs inom ramen för pilotprojektet. För det femte skrev ordförande José Manuel Barroso i december 2008 till ordföranden för utskottet för rättsliga frågor, Giuseppe Gargani, beskrev i detalj pilotprojektets resultat. Skrivelsen bekräftade också kommissionens avsikt att överlämna en ingående rapport till parlamentet om projektets första år. Förberedelserna inför detta har inletts.

Som uppföljning till meddelandet antog kommissionen en årsrapport som är mer politisk. Även i den beskrivs de senaste årens arbete. Här finns också ett försök att göra prioriteringar inom gemenskapsrättens tillämpning och ett program för att genomföra prioriteringarna konkret beskrivs.

Rapporten är ett viktigt och strategiskt uttalande från kommissionen i en central aspekt av programmet för bättre lagstiftning. Ett syfte med initiativet är att ge parlamentet mer användbar information för att kunna skapa en bättre ram för kommande interinstitutionella diskussioner.

Parlamentet har välkomnat de prioriteringar vi angav i årsrapporten för 2008, särskilt de som gäller grundläggande rättigheter och livskvalitet. Kommissionen har för första gången använt sin årsrapport för att ange mer exakta prioriteringar för olika sektorer. Vårt mål är fortfarande att koncentrera arbetet mer på åtgärder som ger konkreta resultat och gynnar medborgare och näringsliv.

De åtgärder som vidtogs beträffande prioriteringarna från förra året och gjorda framsteg syns i årets årsrapport, liksom nya prioriteringar för 2009–2010.

Tack så mycket. Jag är mycket intresserad av att få ta del av de olika ledamöternas bidrag till debatten och jag kommer att ge Monica Frassoni en del svar i slutet av debatten.

Diana Wallis, *föredragande för yttrandet från utskottet för framställningar*. – (EN) Fru talman! Jag skulle vilja gratulera Monica Frassoni till hennes betänkande. Jag tror att både hon och jag har uppskattat vårt samarbete med detta betänkande för parlamentets räkning de senaste två eller tre åren. Jag har uppskattat detta samarbete. Däremot uppskattar jag inte att vi varje år verkar upprepa i stort sett samma saker. Det känns som om vi rör oss i cirklar.

Det borde vara ganska lätt, eftersom det handlar om att få våra medborgare att förstå vad EU-lagstiftningen rör sig om. Det handlar om att vid problem kunna förstå hur tillämpningsprocessen fungerar och i slutändan se vad tillämpningen leder till. För närvarande verkar vi emellertid hela tiden tvungna att uppfinna nya mekanismer för att hantera en process som faktiskt redan finns, men som inte är tillräckligt tydlig och inte är öppen.

Vi har gjort några framsteg genom att det första steget i processen, att göra gemenskapsrätten begriplig, nu har anammats av kommissionen. Det gläder mig att vi nu mer eller mindre regelbundet ser korta sammanfattningar under rubriken EU-initiativ i korthet som förord till lagstiftningen så att vi kan se – och alla som vi företräder kan se – vart vi borde vara på väg och vad lagstiftningen borde åstadkomma.

Men när det gäller processen för att verkligen tillämpa lagstiftningen verkar vi fortfarande befinna oss i ett läge där beslutet att tillämpa eller inte tillämpa lagstiftningen är långt ifrån självklart – varför detta beslut kan eller inte kan fattas – och medborgarna förblir ofta frågande. Vi har nyligen mottagit ett brev från någon som har försökt att se till att en del av lagstiftningen verkligen tillämpas och som nu är så missnöjd med hela EU-projektet att de nu stöder ett EU-kritiskt parti, trots att de tidigare var EU-vänliga.

Det är det som är poängen. Om vi inte lyckas på denna punkt misskrediterar vi hela gemenskapsrätten och samtliga våra institutioner. Så allvarligt är det. Vi ledamöter ägnar dessa sista dagar av vår mandatperiod åt att springa runt från ett trepartsmöte till ett annat. Vi går från en överenskommelse om att anta ett förslag vid första behandlingen till en annan och argumenterar för eller emot vissa ord eller innehållet i vissa meningar i lagstiftningen. Det är jättebra. Men, om lagstiftningen i slutändan inte tillämpas på det sätt som våra medborgare förväntar sig borde vi kanske fråga oss: Till vilken nytta?

Alla våra institutioner har ett ansvar för att övervaka gemenskapsrätten. Men det är ni i kommissionen som bär huvudansvaret, och jag önskar att vi slapp ha denna typ av debatt varje år.

Tadeusz Zwiefka, för PPE-DE-gruppen. – (PL) Fru talman! En av de viktigaste principerna för ledningen av EU är att medlemsstaterna accepterar skyldigheten att införliva och genomföra gemenskapsrätten. Principen är grundläggande för integrationsprocessen. Det krävs onekligen ett kontinuerligt aktivt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna för att få snabba och effektiva svar på de tvivel som väcks hos medborgare och för att kritisera och åtgärda brister i gemenskapsrättens tillämpning. Jag välkomnar kommissionens uttalande om ett närmare samarbete med Europaparlamentet kring rapporteringen om och tillämpningen av gemenskapsrätten.

Nationella domstolar har en grundläggande roll för tillämpningen av gemenskapsrätten, så jag stöder fullt ut kommissionens insatser för att ta fram mer utbildning för domare, jurister och tjänstemän i medlemsstaterna. Men en verkningsfull tillämpning av gemenskapsrätten utsätts ändå för utmaningar, däribland de dröjsmål som ofta förekommer i införlivandet av direktiv.

En av de viktigaste metoderna för att avgöra hur EU-lagstiftningen i realiteten tillämpas är systemet med hänvisningar vid begäran om förhandsavgörande. Målet här är att nationella domstolar ska få möjlighet till en enhetlig tolkning och tillämpning av EU-lagstiftningen i alla medlemsstater.

Ett grundläggande problem vid begäran om förhandsavgörande är den tid det tar att få svar från EG-domstolen, tyvärr fortfarande runt 20 månader. Skälet är alltid detsamma – översättningen av rättegångshandlingarna till samtliga EU-språk. Den tar omkring nio månader. Översättningarna är förstas oerhört viktiga eftersom de ger en bred och uppdaterad spridning av de senaste och viktigaste domarna inom EU-rätten och ökar det juridiska förtroendet för EU. Om EU-rätten ska lyckas införas eller inte avgörs ändå i sista hand av vilken institutionell modell som anses lämplig. Att ha kunskap och medel är inte allt. Det behövs också en vilja att vidta åtgärder.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, för PSE-gruppen. – (PL) Fru talman! I likhet med tidigare år har inte kommissionen svarat på de frågor som togs upp i förra årets resolution om övervakningen av gemenskapsrättens tillämpning som jag själv skrev. Det finns i det hänseendet tre grundläggande problem där avsaknaden av förbättringar fortfarande ger anledning till oro: insyn, resurser och tid för förfaranden.

1 196 av de nya fallen av överträdelse under 2007 gällde att nationella åtgärder för införlivandet av gemenskapens direktiv inte hade meddelats. Det är oacceptabelt att kommissionen tillåter sig själv tolv månader för att hantera sådana enkla fall som inte kräver någon vidare analys eller bedömning, utan bara en snabb reaktion. Pilotprojektet som inleddes för ett år sedan i 15 medlemsstater för att testa den nya metoden med att besvara klagomål skulle kunna utvidgas till övriga medlemsstater, men bristen på information om hur bra den anses fungera ger tyvärr inte parlamentet möjlighet att kommentera frågan.

Jag måste dessvärre konstatera att inga märkbara framsteg har gjorts under parlamentets mandatperiod vad gäller den roll det borde ha vid övervakningen av gemenskapsrättens tillämpning. I samband med detta borde ett upprop göras för att snabbt införa de reformer som föreslagits av arbetsgruppen om reformer och som ökar parlamentets befogenheter vid övervakningen av gemenskapsrättens tillämpning i medlemsstaterna.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Fru talman! Jag är för en gångs skull glad över att jag inte är ansvarig, glad över att Antonio Tajani har kommit eftersom han har förmånen av att vara en före detta ledamot av parlamentet. Jag vet att ni i egenskap av tidigare parlamentsledamot har upplevt den frustration vi ledamöter känner inför gemenskapsrättens tillämpning.

Inom parlamentet har vi kanske en benägenhet att vilja sätta kommissionen i arbete, men jag tror att vi ger kommissionen ett omöjligt uppdrag eftersom all gemenskapslagstiftning och all tillämpning av den bygger på indirekta tillämpningar.

Kommissionen har med andra ord bara ett fåtal tjänstemän på sitt huvudkontor där den tar emot en del klagomål och har ett par alternativa åtgärdsalternativ. Men med dagens tendens att begränsa budgetmöjligheterna kommer kommissionen inte att kunna agera.

All gemenskapsrätt och all tillämpning av den bygger på åtgärder från de nationella myndigheternas sida: nationella parlament, nationella domstolar och nationella tjänstemän.

I det hänseendet tror jag inte vi kan begära för mycket av kommissionen. Vi borde i stället hjälpa kommissionen. Jag tycker att det i Monica Frassonis betänkande finns flera punkter som kan vara användbara för att försöka göra tillämpningen av gemenskapsrätten till verklighet. Jag talar om de punkter som rör sambandet mellan nationella åtgärder och direktiv, samarbete med nationella parlament och åtgärder från nationella domstolar.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag undrar om kommissionsledamot Antonio Tajani håller med om att våra regeringar på sätt och vis utgör det största hindret för en ordentlig granskning av gemenskapsrätten.

Låt mig ge ett exempel. För ungefär 20 år sedan kom vi överens om att införa de fyra friheterna i EU. I min valkrets bor många personer av italiensk härkomst. En av dessa är lärare och talar flytande italienska. Han återvände till sitt föräldrahem i Italien och fick inte lov att undervisa i sin familjs hemland eftersom han hade genomgått sin utbildning i England. Visst måste detta vara fel. Men det finns inget vi kan göra eftersom de italienska myndigheterna, av någon anledning, anser att denna typ av tjänst bör vara reserverad för italienska medborgare.

Jag anser att den brittiska regeringen på ett flagrant sätt bryter mot de flesta europeiska överenskommelser genom sitt beteende på flygplatser. Kan kommissionen göra någonting – kanske vid nästa toppmöte vädja till våra nationella regeringar att visa lite europeisk solidaritet?

David Hammerstein (Verts/ALE). - (ES) Fru talman! De senaste fem åren har jag i egenskap av ledamot i utskottet för framställningar behandlat hundratals framställningar, klagomål och frågor som rör miljön och jag har sett hur begränsat samarbetet är mellan nationella myndigheter. Man kan till och med säga att det i vissa medlemsstater pågår ett direkt uppror mot tillämpningen av direktivet om naturliga livsmiljöer och mot andra miljödirektiv.

Vi ser hur otillräckliga kommissionens avdelningar är. De har varken tillräckliga resurser eller den politiska viljan att tillämpa gemenskapsrätten i de mest uppenbara fall. Allt pågår i så många år att i huvuddelen av fall agerar vi med kniven på strupen när överträdelseförfarandet väl når EG-domstolen. Därmed uppnår vi med lagen ingenting i miljöärenden där inget går att återställa.

Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande. - (FR) Fru talman, mina damer och herrar! I de förslag till resolutioner vi debatterar i dag läggs stor vikt vid medborgarnas intressen, mer specifikt kring de som klagar, när vi talar om gemenskapsrättens tillämpning.

Inom de begränsningar som sekretessen ålägger oss arbetar kommissionen med att öka insynen och offentliggöra mer information i sin årsrapport, på webbplatsen och i sin korrespondens.

Kommissionen håller på att utveckla en gemensam EU-portal som ska hjälpa medborgarna. Kommissionen försöker på bästa sätt presentera användbar information för medborgarna och leda dem till den information som bäst motsvarar deras önskemål.

Kommissionen håller på att avsluta sitt arbete med att förklara principen om staters ansvar vid bristande efterlevnad av gemenskapsrätten, vilket kan hjälpa medborgarna att få upprättelse vid nationella domstolar.

I fråga om klagomål bekräftar kommissionen den vikt den fäster vid formalia, effektiv behandling av klagomål och information till de klagande om ärendets gång. Kommissionen bekräftar också sin önskan att hitta lösningar så snabbt som möjligt.

Jag skulle slutligen vilja belysa, vilket även med all rätt har gjorts av Diana Wallis och Manuel Medina Ortega, de nationella domstolarnas betydelse för gemenskapsrättens tillämpning. Kommissionen arbetar i flera olika

sammanhang med nationella domare för att som Tadeusz Zwiefka sa öka kunskapen om gemenskapsrättens olika aspekter och se till att de har de verktyg de behöver för att få tillgång till relevant information.

Vad beträffar EU:s projekt med en ny metod är den inte ett nytt steg i förfarandet. Metoden hjälper oss att snabbt avgöra om en lösning kan hittas direkt med berörda parter i en medlemsstat. Den formades med utgångspunkt från kommissionens praxis genom åren och ger kommissionen och medlemsstaterna ett större åtagande att medverka genom att ta kontakt och nå resultat som motsvarar målen.

Många specifika frågor tas upp i det förslag till betänkande vi diskuterar i dag. I sitt svar på resolutionen kommer kommissionen att förklara de aspekter jag inte kan klargöra i dag.

Mot bakgrund av detta och med tanke på infrastrukturfrågorna, som också ingår i mitt ansvarsområde, kan jag inte annat än välkomna Europaparlamentets uppmaning att se till att överträdelseförfaranden hanteras och i tillämpliga fall avslutas eftersom de förhindrar medlemsstaterna från att investera i infrastruktur som kan påverka genomförandet av den Europeiska planen för ekonomisk återhämtning.

Fru talman, mina damer och herrar! Vi välkomnar det gemensamma intresse som parlamentet och kommissionen har för en lämplig och korrekt tillämning av gemenskapsrätten i medborgarnas och företagens intresse.

Vi bekräftar vår gemensamma bedömning av aspektens stora betydelse för programmet för bättre lagstiftning.

Monica Frassoni, föredragande. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag tackar talmannen. Det är mycket intressant att kommissionen ur hela resolutionen har valt den punkt jag som föredragande är minst nöjd med. Men jag välkomnar ändå allt han har sagt och de löften han har avgett för kommissionens del.

Jag tänkte också ta tillfället i akt att lyfta fram några problem som jag hoppas kommissionen kan lösa. Det första gäller en gradvis inskränkning av generaldirektoratens oberoende som både lider av en rättstjänst som blivit allt mer motvillig att anmäla till EG-domstolen och av ett generalsekretariat som blivit allt mer motvilligt att mana på medlemsstaterna. Jag har verkligen många exempel på detta.

Det finns också ett konkret problem med ineffektiv kontroll av tillämpningen av gemenskapsrätten på grund av bristande resurser. Fru talman, när det gäller ett direktiv vi har undersökt på djupet, nämligen direktiv 2004/38/EG. På det har vi fått 1 500 klagomål. Det är direktivet om fri rörlighet för medborgare. Vi har fått 1 500 klagomål från medborgare, men bara 19 överträdelseförfaranden har inletts.

Dessutom, vad gäller frågan om pilotprojektet har jag redan nämnt problemet med begränsad övertalningskraft och det faktum att tidsfristerna inte alltid kan förkortas. Det är uppenbart att när problem handläggs inom pilotprojektet, till exempel föroreningar som redan har konstaterats eller jaktbestämmelser som uppenbarligen och öppet strider mot gemenskapens bestämmelser, så kan man inte kräva att medlemsstaterna vidtar några åtgärder, eftersom det bara bidrar till att fördröja processen ytterligare.

Fru talman! Slutligen har vi ett problem som jag tycker är oroande och som är relativt nytt. Det gäller de dubbla konsekvenserna av extrem formalism, som hela tiden ökar, i de svar som kommissionen lämnar, och en allt högre grad av godtycklighet i besluten. Nyligen lades ett överträdelseförfarande ned av politiska skäl – jag talar om projektet MoSE. När begreppet politiska skäl tas upp i en övervakningsprocess som framför allt borde vara rättslig då kan saker och ting bli komplicerade.

Slutligen stöter vi inom vår egen institution, parlamentet, på ett mycket allvarligt problem eftersom de reformer vi ska diskutera och rösta om i maj bland annat gäller förslag om att markant minska befogenheterna för utskottet för framställningar. Det skulle vara ett mycket allvarligt misstag eftersom reducerad makt att påverka genom framställningar också betyder minskad makt för medborgarna, för deras klagomål och för hanteringen av överträdelser av gemenskapsrätten.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag.

3. Gränsöverskridande betalningar i gemenskapen - Affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en gemensam debatt om

- betänkandet av Margarita Starkevičiūtė, för utskottet för ekonomi och valutafrågor, om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen (KOM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD)) (A6-0053/2009), och

- betänkandet av John Purvis, för utskottet för ekonomi och valutafrågor, om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet och om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 2000/46/EG (KOM(2008)0627 – C6-0350/2008 – 2008/0190(COD)) (A6-0056/2009).

Margarita Starkevičiūtė, föredragande. – (LT) I dag när EU:s ekonomi lider av en lågkonjunktur är det mycket viktigt att stimulera den ekonomiska tillväxten. Ett av upphoven till EU:s ekonomiska tillväxt är den gemensamma marknadens expansion – trots att den fortfarande är mycket fragmenterad, särskilt inom finansiella tjänster. Förslaget vi ska diskutera borde bidra till att lösa problemet och skapa ett gemensamt europeiskt betalningsområde. På engelska brukar vi tala om Single Euro Payments Area.

Det finns redan en viss historia bakom dokumentet. Så snart euron hade införts och växelkurserna avskaffades i länderna inom euroområdet framgick det att priserna för gränsöverskridande betalningar fortfarande var andra än de för lokala betalningar. Därför antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2560/2001 om gränsöverskridande betalningar i euro som trädde i kraft i slutet av 2001. Genom förordningen angavs att samma avgift ska tas för att göra lokala och nationella betalningar som för gränsöverskridande betalningar, och principen om detta stärktes. Syftet var att sänka priserna för konsumenter och öka konkurrensen på marknaden för betaltjänster.

När förordningen genomfördes sänktes betalavgifterna. En gränsöverskridande överföring på 100 euro inom EU brukade till exempel kosta i genomsnitt 24 euro. Nu kostar den 2,50 euro. Å andra sidan visade det sig att förordningen hade vissa brister. Därför beslutades det att den skulle ändras.

Dokumentet vi har framför oss är därmed en förbättrad version av förordning nr 2560/2001. Vad är nytt? För det första har principen om samma avgift för gränsöverskridande och motsvarande inhemska betalningar utvidgats till att även omfatta autogiro. Det var inte tillgängligt tidigare. När ett gemensamt eurobetalningsområde väl hade inrättats och direktivet om betaltjänster hade antagits ändrades betalmiljön inom EU. Det är därför viktigt att det från november 2009 ska gå att använda den populära elektroniska betalningsmetoden med autogiro även över gränserna. För att kunna skapa en gemenskapsmodell för autogiro anges i förordningen att om det saknas bilaterala avtal för betalare och betalningsmottagare mellan betaltjänstleverantörerna ska den preliminära multilaterala förmedlingsavgiften för autogiro vara högst 0,08 euro under en övergångsperiod fram till 2012.

I dokumentet beskrivs också hur konsumenternas rättigheter kan försvaras och hinder för företagande kan undanröjas. Det föreslås att medlemsstaterna utser behöriga myndigheter som övervakar förordningens genomförande. Samma myndigheter ska också aktivt samarbeta över gränserna så att affärstransaktioner löper smidigare. De ska också fastställa riktlinjer för bedömningen av förfaranden för att kontrollera huruvida principen följs.

En annan nyhet i ändringen av förordningen är förslaget att gradvis avskaffa bankernas skyldighet i vissa stater att lämna betalningsbalansstatistik. I stället finns förslag på andra sätt att lämna betalningsbalansstatistik.

Jag beklagar att vi inte kunde enas med rådet på den här punkten. I dagsläget återstår fortfarande definitionen av gemnomsföranden och förfaranden för granskning av betalningsbalanser. Europaparlamentet och rådet har förklarat att en strikt tidsfrist ska sättas.

John Purvis, föredragande. – (EN) Fru talman! Detta direktiv är ett svar på den ökade betydelse som elektronisk handel och elektroniska pengar har fått och behovet av ett tydligt regelverk på området. Syftet är att underlätta användningen av elektroniska pengar för betalkonton på nätet, forskottsbetalade mobiltelefonkonton, resekort som kan fyllas på och presentkort.

E-pengar skiljer sig inte åt från andra former av pengar. De lagrar ett monetärt värde och erbjuder ett enkelt betalningsmedel. Till skillnad från kontobaserade betalningsinstrument som kredit- och bankkort fungerar emellertid e-pengar som ett forskottsbetalt instrument. Det används för betalningar – vanligtvis av relativt små belopp – till andra företag än användaren. På så sätt skiljer det sig från forskottsbetalda kort med ett enda syfte, exempelvis telefonkort. Man behöver inte ha något bankkonto för att använda e-pengar, vilket gör det extra intressant för dem som inte har, eller inte kan få, ett bankkonto.

Det har redan gått åtta år sedan Benjamin Cohen i sin artikel "Electronic Money: New Day or False Dawn?" skrev att vi snart kommer att gå in i e-pengarnas tidevarv. Tyvärr var denna förutsägelse både för optimistisk och en smula för tidig – åtminstone för Europa. I Europa är det fortfarande långt kvar innan elektroniska pengar ger de fördelar som man hoppades på när det första direktivet om e-pengar antogs 2001.

Detta berodde förmodligen på de höga startkapitalkraven och alltför restriktiva restriktioner. Antalet institut för e-pengar varierar kraftigt mellan medlemsstaterna. I Tjeckien finns exempelvis över 40 institut för elektroniska pengar medan Frankrike och Tyskland tillsammans har totalt tolv stycken. Två tyska institut för elektroniska pengar var till och med tvungna att flytta till brittisk jurisdiktion på grund av de stora skillnader i regelverket som till och med finns i direktiv. För två år sedan – i augusti 2007 – uppgick det samlade beloppet utestående elektroniska pengar till endast 1 miljard euro. Som jämförelse fanns 600 miljarder euro kontanter i omlopp.

E-pengar har med andra ord långt kvar innan det blir ett seriöst alternativ till kontanter. Trots restriktionerna växer emellertid användningen av e-pengar kraftigt och genom detta direktiv kommer det att bli möjligt att erbjuda nya, innovativa och säkra tjänster för elektroniska pengar, att erbjuda nya aktörer en möjlighet att komma in på marknaden och att främja verklig och effektiv konkurrens mellan marknadens aktörer. Nya och små aktörer kommer att ges möjlighet att komma in på marknaden eftersom det startkapital som krävs kommer att minskas från 1 miljon euro till 350 000 euro. Utskottet för ekonomi och valutafrågor frågor skulle utan tvekan ha föredragit ett lägre belopp.

Tjänsteleverantörerna kan utöka antalet platser där e-betalningar kan göras. En kund som betalar sin tunnelbanebiljett med e-pengar skulle exempelvis även kunna köpa kaffe, en tidning eller en bukett blommor i kiosken på stationen. Detta system praktiseras redan med stor framgång i exempelvis Hongkong.

Vi har hastat igenom lagstiftningsprocessen för att nå en överenskommelse vid första behandlingen så att denna åtgärd kan antas före valet till Europaparlamentet. Jag vill särskilt tacka Ivo och Melanie från ekonomiutskottet, skuggföredragandena från PSE-gruppen och ALDE-gruppen, Gianni Pittella och Bilyana Raeva, kommissionens tjänsteavdelningar och det tjeckiska ordförandeskapet, framför allt Tomáš Trnka och hans medarbetare, för deras mycket positiva samarbete. Ingen av oss uppnådde vad vi hade önskat. Men jag anser att vi har tagit ett rejält kliv framåt och jag skulle verkligen välkomna parlamentets stöd för detta projekt.

Antonio Tajani, *kommissionens vice ordförande*. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag skulle först och främst vilja uttrycka kommissionens uppskattning för hur snabbt parlamentet har behandlat de här båda ärendena som är så viktiga. I det sammanhanget tackar jag både föredragandena och Pervenche Berès, ordföranden för utskottet för ekonomi och valutafrågor, som bidragit till att arbetet har gått så snabbt.

Vi är nu bara några månader från den slutliga tidsfristen för införlivandet av direktivet om betaltjänster i medlemsstaterna. De här båda åtgärderna, utöver betalningsbranschens stora insatser för att ta fram produkter för ett gemensamt eurobetalningsområde, är viktiga åtgärder i rätt tid för att fullfölja marknaden för gemensamma betalningar. Åtgärderna kommer i kombination med direktivet att fullfölja den rättsliga grund som måste finnas för att ge marknaden klarhet, visshet och stabilitet. De förhandlingar som hållits de senaste veckorna har gjort att vi kunnat nå en mycket snabb överenskommelse i de båda frågorna.

Vad gäller den ändrade förordningen om gränsöverskridande betalningar kan jag med glädje meddela att kommissionen ställer sig bakom de föreslagna ändringarna som har växt fram efter en kompromiss. Kommissionen är särskilt nöjd med att i sitt ursprungliga förslag ha fått in artiklar som styr frågan om den multilaterala förmedlingsavgiften vid autogirotransaktioner. Marknaden har efterlyst de här bestämmelserna och vi anser att de krävs för att EU:s banker i tid ska kunna lansera autogiro för ett gemensamt eurobetalningsområde.

Bestämmelserna ger betalningsbranschen tre år för att lägga fram långsiktiga affärsmodeller för automatiska betalningar som följer konkurrensbestämmelserna. I en kompromissvillig anda är kommissionen beredd att byta ut det ovillkorliga avlägsnandet av de här kraven mot en klausul om granskning, i enlighet med parlamentets och rådets förslag.

I fråga om det ändrade direktivet om elektroniska pengar är detta en mycket ambitiös lagstiftning som ger en välkommen andra chans att skapa en verkligt användbar marknad för elektroniska pengar. Direktivet syftar till att ge marknaden tydliga och nyanserade juridiska och kloka ramar, ta bort onödiga, oproportionerliga eller överdrivna hinder för inträde på marknaden och göra utgivningen av elektroniska pengar till en mer attraktiv affärsverksamhet.

Det nya direktivet bör gynna konkret och effektiv konkurrens mellan alla aktörer på marknaden, samtidigt som vi skapar lika villkor för alla betaltjänstleverantörer och en hög nivå på konsumentskyddet. Den kompromiss som ingåtts ger en utmärkt balans som fullt ut skyddar våra ursprungliga mål och samtidigt blir ett lämpligt svar på den berättigade oro som uttryckts under godkännandeprocessen. Vi stöder därför förslaget helt.

Aloyzas Sakalas, *föredragande för yttrandet från utskottet för rättsliga frågor*. – (EN) Fru talman! Utskottet för rättsliga frågor stöder förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen.

Kommissionen har följande mål med detta initiativ: För det första vill den ersätta befintliga bestämmelser så att dessa anpassas till utvecklingen på marknaden. För det andra vill den stärka skyddet för konsumenternas rättigheter och tillhandahålla ett lämpligt regelverk så att man kan utveckla ett modernt och effektivt betalningssystem inom EU. För det tredje vill den förverkliga en inre marknad för betalningstjänster i euro.

Utskottet för rättsliga frågor utsågs att avge ett yttre till det ansvariga utskottet, utskottet för ekonomi och valutafrågor. I yttrandet föreslogs att medlemsstaterna kunde låta befintliga institutioner fungera som behöriga myndigheter och att de kunde använda eller utöka befintliga förfaranden för gränsöverskridande betalningstjänster. Det är viktigt att tillämpa och förbättra de åtgärder som redan finns och att hjälpa organ att effektivt hantera klagomål och tvister som rör detta förslag.

Det är viktigt att påpeka att proportionalitetsprincipen, subsidiaritetsprincipen och framför allt den utökade principen om lika betalningar måste vara förenliga med artikel 95.1 i EG-fördraget. För gränsöverskridande betalningar i euro krävs en strategi på gemenskapsnivå. För att man ska uppnå rättssäkerhet och för att alla berörda aktörer på den europeiska betalningsmarknaden ska ha samma förutsättningar måste samma regler och principer gälla i alla medlemsstater.

José Manuel García-Margallo y Marfil, *för PPE-DE-gruppen*. – (ES) Fru talman! Jag ska bara kommentera förordningen om gränsöverskridande betalningar och betänkandet av Margarita Starkevičiūtė.

Som hon så väl har förklarat motsvarar förordningen de behov som har uttryckts efter eurons införande, och hon fastställer en relativt tydlig princip: avgifterna måste vara desamma för inrikes och gränsöverskridande betalningar. Det är en självklar regel på en inre marknad, men långt ifrån något som följdes före förordningen.

Förordningen har därmed blivit startskottet för ett gemensamt eurobetalningsområde, vilket föredraganden också nämnde. Jag har några ytterligare kommentarer.

Med tiden har förordningen blivit inaktuell och det var nödvändigt att ändra den för att anpassa den till förändringarna på finansmarknaderna och till direktivet om betaltjänster.

Kommissionen har satt upp tre mål för sitt arbete med ändringen. För det första att ta med gränsöverskridande autogirobetalningar inom förordningens räckvidd. För det andra att fastställa rutiner för hantering utanför domstol av problem som kan uppstå vid tillämpningen av förordningen. För det tredje lätta på kraven på betalningsbalansrapportering.

Europaparlamentet har i stora drag godkänt strategin, men gjort tre viktiga ändringar: man har förtydligat de rättsliga definitionerna i förordningen, varnat eller påmint medlemsstaterna om att de bör följa förordningen bättre än tidigare och för det tredje uppmanat till tydligt samarbete mellan medlemsstaterna.

Min oro gällde frågan om kraven på betalningsbalansrapportering, som har lösts genom avtalet mellan de olika institutionerna. Jag kan därför konstatera att jag är fullt nöjd med det resultat som uppnåtts.

Pervenche Berès, *för PSE-gruppen*. – (FR) Fru talman! Jag tänkte tala om John Purvis betänkande om elektroniska pengar.

Först och främst tycker jag att om vi tänker igenom varför elektroniska pengar är en mindre utvecklad företeelse här än i Hongkong är det tveklöst på grund av att EU-medborgarna fått större vana vid att använda sina bankkort.

Parlamentet har haft två problem vid utarbetandet av den här rättsakten. Dels ville vi inte avreglera övervakningen av elektroniska pengainstitut vid en tidpunkt när frågan om just övervakning är på allas läppar, på grund av dessa instituts lobbyarbete. Därför har Europaparlamentet framför allt insisterat på att de institut som utfärdar elektroniska pengar och förvaltar dem ska sättas under reell övervakning. Jag tror vi har fått ett antal garantier på området. Det gläder mig.

På samma sätt var vi angelägna om att ta hänsyn till medborgarnas och användarnas intressen, särskilt när de vill avsluta sina avtal så att de inte åläggs orimliga begränsningar eller avgifter från instituten för elektroniska pengar.

Det är i den andan vi har gett förslaget vårt stöd: vi hoppas att livet ska bli enklare för medborgarna om de kan använda elektroniska pengar, utan att det resulterar i överdrifter, framför allt inte i fråga om övervakningsmekanismer.

Mariela Velichkova Baeva, för ALDE-gruppen. – (BG) Förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen som ska ersätta den nuvarande tillämpliga förordningen är knuten till inrättandet av en integrerad europeisk betalmarknad. Förslaget syftar också till att stärka skyddet av konsumenternas intressen och rättigheter och lätta på bördan i fråga om statistikrapportering.

Artikel 5 om betalningsbalans och artikel 12 om granskningen är resultatet av en kompromiss som vår föredragande Margarita Starkevičiūtė försöker uppnå. Hon har stöd av Bulgarien. Kompromissen ger möjlighet att göra adekvata bedömningar i god tid.

Den pågående globala finanskrisen har belyst behovet av relevanta statistiska uppgifter. Bulgarien är positivt inställt till att ta bort kraven för betaltjänstleverantörer att lämna rapporter baserade på bostadsort när det gäller betalningsbalansrapportering av belopp under 50 000 euro.

Bulgarien stöder att artikel 5.2 stryks eftersom de reservationer som har framförts gäller i samband med eventuell förlust av information och försämrad kvalitet på betalningsbalansrapporteringen, liksom behovet av en teknisk period för övergången till ett system med direktrapportering..

Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill än en gång uttrycka min uppskattning av hur parlamentet har handlagt de här båda frågorna. Det betyder att den nya förordningen om gränsöverskridande betalningar träder i kraft enligt planerna den 1 november i år och att e-pengamarknaden därmed får en andra chans att komma i gång.

Parallellt med direktivet om betaltjänster gör de här båda EU-rättsakterna att vi kan skapa en modern, heltäckande rättslig ram för gemenskapsmarknaden för betalningar och bana väg för den europeiska betalningsbranschen att fullt ut utveckla projektet med ett gemensamt eurobetalningsområde. Projektet ger EU:s konsumenter och företag en helt integrerad betalningsmarknad som är kostnadseffektiv och av högsta kvalitet.

Kommissionen tackar därför – och jag gör det med stor glädje – Europaparlamentet för dess senaste tecken på sitt engagemang för ett gemensamt eurobetalningsområde.

Nils Lundgren, för IND/DEM-gruppen. – Fru talman! Elektroniska pengar som kan användas över gränserna är ett mycket stort framsteg. Det är en viktig uppgift för EU att på detta sätt förbättra den inre marknaden genom att främja användningen. Jag vill dock ta tillfället i akt att påminna vad vi då talar om.

När vi införde euron för ett stort antal länder i Europa var det på grundval av de analyser som man gör av värdet av en valutaunion. Värdet är att vi sänker växlingskostnader och andra transaktionskostnader. Vi sänker informationskostnaderna genom att ha en gemensam valuta. Priset som vi betalar för att få detta är att vi får mer instabila ekonomier. Vi får svårare att upprätthålla jämn och hög sysselsättning och upprätthålla stabila statsfinanser. Vi ser detta just nu när det håller på att gå fullständigt åt pipan på de punkterna för länder som Irland, Spanien, Italien och Grekland.

Notera då att offren ska motsvaras av vinsterna av lägre transaktionskostnader genom en gemensam valuta, men de vinsterna är ständigt fallande just därför att framstegen när det gäller betalningssystemet är så ofantliga. Inom en ganska kort tid kommer vi att vara i ett läge där vi anser att vi har så effektiva betalningssystem att kostnaderna har blivit helt försumbara. Då står vi där med en gemensam valuta som egentligen enbart tillförsäkrar oss instabilitet i vår europeiska ekonomi. Det sa jag före, ni kan se det efteråt. Tänk på detta!

Margarita Starkevičiūtė, föredragande. – (LT) Jag vill poängtera att den text vi behandlar är en kompromiss som har nåtts genom komplicerade förhandlingar mellan rådet, kommissionen och parlamentet.

Det är ändå ett positivt resultat och jag tackar rådets företrädare Trinkaus och kommissionens företrädare för deras samarbete. Jag tackar också personalen vid utskottet för ekonomi och valutafrågor som hjälpt till att utarbeta dokumentet. Det kommer att ge svar på de frågor som togs upp av Nils Lundgren, det vill säga det kommer att bidra till att gynna hela euroområdet eftersom förfarandena för transaktioner i euro stärks. I

egenskap av företrädare för ett land som inte ingår i euroområdet är jag glad över att förordningen också kan tillämpas om en medlemsstat utanför euroområdet vill betala i nationell valuta, vilket i Litauens fall är litas.

För närvarande är det i våra länder fortfarande olika priser på gränsöverskridande betalningar och inrikes betalningar i nationell valuta. Det beror delvis på att vi inte ingår i euroområdet. Jag tror att ett första steg, och även ett steg på vägen mot euroområdet, för medlemsstaterna utanför euroområdet kan vara att tillämpa den här principen på nationella valutor. Den andra viktiga punkten är att när vi genom den här förordningen gynnar gränsöverskridande betalningar banar vi väg för att modernisera det europeiska bankväsendet, eftersom bankerna har en övergångsperiod på tre år för att ta fram nya affärsmodeller som kan ge effektivare betalningar.

Det här är mycket viktigt eftersom vi ofta talar om innovationer, nya initiativ och modernisering. Den här akten skapar rätt villkor för allt detta.

John Purvis, föredragande. – (EN) Fru talman! För att lugna Pervenche Berès vill jag bara påpeka att vi i detta direktiv och betänkande har insisterat på att e-pengar inte är insättningar. Det går inte att få ränta på pengarna. Vi har bara gläntat lite mer på dörren för e-pengar.

Der grundläggande kravet på startkapital har sänkts till 350 000 euro. Utskottet för ekonomi och valutafrågor skulle ha föredragit 200 000 euro. Kravet på egna medel kommer att vara 2 procent av utestående medel i e-pengar. Vi skulle ha föredragit 1,6 procent, men med flexibiliteten på 20 procent uppåt eller nedåt kan mer liberala medlemsstater gå ned till 1,6 procent och konservativa medlemsstater gå upp till 2,4 procent.

Att vi fortfarande har så olika förutsättningar inom EU är ingen idealisk situation, framför allt inte när vi har insisterat på att de som använder e-pengar ska få fullt skydd. Det finns även andra användarvänliga skyddsåtgärder, exempelvis återköp, som Pervenche Berès nämnde. På grund av startkapitalkravet var det dessutom nödvändigt att fastställa undantagsnivån för de e-pengaraktörer som enbart bedriver verksamhet på nationell nivå till 5 miljoner euro i stället för till 2 miljoner euro.

Sammantaget är detta ett mycket försiktigt steg framåt. Det är ingen perfekt lösning. Det är sällan kompromisser. Jag är nästan säker på att vi måste se över bestämmelserna om tre till fyra år, och att det då finns fler aktörer på marknaden. Användare och köpmän kommer att kräva mer valfrihet. Fru Berès! De mer tveksamma tillsynsmyndigheterna, bankerna – och till och med Europeiska centralbanken – kommer att ha insett att detta är en fördelaktig, användarvänlig tjänst som inte utgör någon risk för den europeiska ekonomin. Vi i EU kan äntligen utnyttja alla möjligheter som e-pengar erbjuder.

Talmannen. – Den gemensamma debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag.

4. Hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är debatten om betänkandet av Horst Schnellhardt, för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (förordning om animaliska biprodukter) (KOM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD)) (A6-0087/2009).

Horst Schnellhardt, föredragande. – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vi har utarbetat ett bra betänkande och har lyckats nå samförstånd kring förordningen om animaliska biprodukter vid första behandlingen. Jag är därför tacksam gentemot det franska respektive tjeckiska ordförandeskapet, kommissionen och föredragandena från de olika grupperna.

Samarbetet vid utarbetandet av betänkandet präglades av tillit och vi kunde färdigställa det snabbt, trots att – och det är så vi måste se det – det betänkande vi nu ska ta ställning till innehåller betydande ändringar av kommissionens förslag. Inte så mycket i fråga om innehåll, som i fråga om struktur. Många detaljer har lagts i ny ordningsföljd. Det nya förslaget behövdes eftersom en del brister framgick vid tillämpningen av 2002 års förordning, vilket har lett till praktiska problem. Även om 2002 års förordning styrde djursjukdomar som BSE, dioxinförgiftning och spridningen av andra sjukdomar som mul- och klövsjukan och svinpest var det väldigt viktigt att fastställa krav i fråga om ansvar, spårbarhet och slutpunkt för slaktavfall för att göra ytterligare framsteg.

Vi behövde också undanröja den rättsliga osäkerheten kring förordningens räckvidd i fråga om biprodukter från vilt. I enlighet med tidigare förordningar om livsmedelshygien kommer aktörerna även i framtiden att ansvara för sina produkter. Jag har redan sagt detta i samband med de andra förordningarna. Det får dock inte leda till minskad officiell kontroll.

Vi vill genom den nya förordningen höja medborgarnas säkerhet och inte bara flytta över ansvaret. Det är därför viktigt att aktörernas hantering av biprodukter omfattas av tillstånd. De aktörer som kommer att kräva tillstånd är tydligt reglerade. Det faktum att det utöver en tillståndsprocess också införs en registreringsprocess beror på viljan att minska byråkratin. Vi kommer i framtiden med all säkerhet att noga undersöka huruvida registreringsrutinerna ger tillräckligt hög säkerhet. Jag tycker också att den osäkerhet som tidigare vållats av bestämmelserna om animaliska biprodukter från vilt har undanröjts. Det framgår nu tydligt att god jaktpraxis är avgörande. Vilt som samlas in i skogar får inte användas. Jag anser också att vi har lyssnat på önskemålen från många ledamöter om att ge asätande fåglar i vissa regioner lämplig utfodring.

Att kunna fastställa slutpunkten för biprodukternas livscykel är ett stort steg framåt. Det undanröjer rättslig osäkerhet och avhjälper många brister och svårigheter. Vi blir tvungna att undersöka huruvida kommissionens fastställande av en slutpunkt följer ovannämnda kriterier, det vill säga rättslig klarhet. Jag inser att det givetvis kan variera från produkt till produkt och att det därför krävs flexibilitet. Men jag måste också säga till kommissionen att insynen också behövs för att skapa tydlighet för användarna.

Sedan kommer vi till en punkt som alltid är kritisk för min del: frågan om kommittéförfarandet. Alltför många bestämmelser i den nya förordningen genomförs med kommittéförfarandet. Vi måste hantera detta noggrant. Vi vet förstås att vi i egenskap av ledamöter har möjlighet att påverka, men vi vet också att vi i praktiken inte har möjlighet att övervaka eller undersöka alla kommittéförfaranden. Därför välkomnar jag kommissionens uttalande om att den tänker lägga fram sina förslag för miljöutskottet innan de antas. Det är en bra metod eftersom det finns många olika former av kommittéförfarande. Jag anser att vi är på rätt spår här.

Jag kommenterar några andra frågor när debatten avslutas senare.

Antonio Tajani, *kommissionens vice ordförande*. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! I dag ska parlamentet rösta om en gemensam ståndpunkt grundad på förslaget till en ny förordning om animaliska biprodukter som lagts fram av kommissionen. Jag vill passa på att tacka den föredragande för hans arbete, som gjort det möjligt att nå denna gemensamma ståndpunkt. Jag tackar även för hans kunskaper om bestämmelserna inom veterinärområdet som har möjliggjort ett positivt och enigt resultat. Min kollega Androulla Vassiliou ber om ursäkt för att hon inte själv är närvarande, men har bett mig framföra sitt personliga tack till föredraganden för allt han har uträttat och det arbete han lagt ner för att nå målet.

Kommissionen är naturligtvis också tacksam mot skuggföredragandena, som har arbetat konstruktivt, vilket föredraganden betonade i sitt anförande. Genom detta samarbete har det blivit möjligt att införliva de viktigaste farhågorna som uttryckts av utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling i den gemensamma ståndpunkten. I likhet med den föredragande vill även jag tacka det franska ordförandeskapet som har utfört ett stort arbete trots vetskapen om att man inte själv skulle nå slutresultatet, och även det tjeckiska ordförandeskapet som arbetat hårt för att nå ett tydligt och konsekvent mandat inför förhandlingarna med parlamentet. Kommissionen ger därför sitt fulla stöd till den gemensamma ståndpunkten.

Texten klargör förhållandet mellan hälsobestämmelser och miljöbestämmelser och bidrar därmed till målet "bättre lagstiftning". De bestämmelser som parlamentet kommer att rösta om tillåter en bredare användning av animaliska biprodukter som i dag inte kan användas på ett vettigt sätt samtidigt som man garanterar tillräcklig säkerhet. De administrativa kostnaderna kommer dessutom att sänkas vilket gör att aktörerna kan bli mer konkurrenskraftiga. Allt detta är av störst vikt för att de ska kunna svara upp mot framtida utmaningar på ett dynamiskt sätt, vare sig dessa härrör från import från länder utanför EU eller från nya tekniska landvinningar för användningen av biprodukter.

De nya bestämmelserna kommer att helt uppfylla målet att skydda den biologiska mångfalden, och vad som är viktigast – de gör att vi kan upprätthålla en hög skyddsnivå inom EU mot risker för folk- och djurhälsan.

ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

Vice talman

Thomas Ulmer, *för PPE-DE-gruppen*. – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag välkomnar varmt detta betänkande av Horst Schnellhardt och vill tacka honom för ett utmärkt arbete.

Efter de senaste årens många kriser i samband med produkter med animaliskt ursprung som utgör en risk för människors och djurs hälsa, är en omfattande lagstadgad reglering av största vikt. En översyn av den gällande förordningen var nödvändig.

Precis som tidigare måste vi kunna garantera en hög säkerhet. Även om vi i huvudsak stöder rapporten finns det några få punkter som inger mig farhågor. Många punkter i förordningen har gjorts mindre strikta och därmed gjort handeln med animaliska biprodukter något enklare. Låt mig ge några exempel. Det är tillåtet att använda visst material i kategori 1 i foder till sällskapsdjur. Material i kategorierna 2 och 3 kan, oavsett vilken risk som är förknippad med materialet, bortskaffas på ett enklare sätt. Det ska ske under officiell tillsyn och får bara ske om det gäller mindre kvantiteter avfall per vecka. De risker som hänger samman med animaliska biprodukter, oavsett kategori, beror bara delvis på mängden av desamma. Faktum kvarstår – det är kommissionen som kommer att anta tillämpningsföreskrifterna, och förslaget ger, precis som den tidigare förordningen, kommissionen många befogenheter. Det betyder att kommissionen genom kommittéförfarandet kan fastställa omfattande och grundläggande bestämmelser för hur animaliska biprodukter ska hanteras, med resultat att parlamentet, som tyvärr ofta är fallet, utesluts.

Christel Schaldemose, för PSE-gruppen. – (DA) Fru talman! Jag vill börja med att tacka Horst Schnellhardt för hans mycket ambitiösa arbete med denna mycket tekniska rapport. På vår skuggföredragande Åsa Westlunds vägnar vill jag även tacka de övriga skuggföredragandena för det konstruktiva samarbete som har gjort att vi i dag kan rösta om ett förslag som alla kan stödja. Förslaget är både tydligare och enklare att använda än den mycket komplicerade lagstiftning som för närvarande gäller inom området. Vi inom Socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet är särskilt glada över att ha lyckats få till stånd en utfrågning om vårt ändringsförslag för att även asätare ska kunna hitta den föda de behöver för att överleva. Vi är också glada över att ha lyckats lyfta fram både hälsorisker och säkerhet, och ändå ha kvar den nödvändiga flexibiliteten. Tack för ert arbete. Vi är glada för detta konstruktiva förslag.

Satu Hassi, för Verts/ALE-gruppen. – (FI) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill börja med att framföra mitt djupa tack till Horst Schnellhardt för hans utmärkte arbete och samarbetsvilja. Det är bra att vi har haft en förstklassig expert inom området som föredragande i ämnet.

Huvudsyftet med förordningen är att garantera hygien och människors hälsa och säkerhet. Jag vill emellertid också ta upp en annan detalj som är viktig för att bevara den biologiska mångfalden och småskaligt entreprenörskap inom området naturturism i mitt land. Jag är glad över att man uppnådde politisk enighet inom parlamentet och också med ministerrådet för att lösa frågan.

Det handlar om småskaliga företag som tar hand om kropparna efter döda djur från gårdar med djurbesättningar, till exempel svinstallar, och transporterar dem direkt till utfodringsplatser på landet som föda åt vilda djur. Detta är viktigt, exempelvis i Spanien, för att bevara beståndet av vilda rovfåglar. I Finland räddade denna typ av verksamhet den vitstjärtade örnen från utrotning på den tiden när dess naturliga föda var alltför förorenad av kemikalier, och när örnen inte skulle ha kunnat fortplanta sig enbart genom att leva på det som naturen gav.

I de norra och mycket glesbefolkade delarna av Finland använder naturfotografer sig av den här metoden för att locka till sig vilda djur till platser där de kan fotograferas. Små reseföretag organiserar till exempel björnsafarier. Jag är mycket glad över att denna lagstiftning kan ge en lösning som skyddar människors hälsa och säkerhet och också bevarar den småskaliga turismen, och även att den kan användas för att skydda den biologiska mångfalden.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Jag håller med alla inlägg om att folkhälsa, livsmedelssäkerhet och hygien måste stå överst på dagordningen. Högt upp på min dagordning placerar jag även maximal användning av alla naturresurser, inklusive animaliska biprodukter. Jag vill tacka föredraganden Horst Schnellhardt för hans utmärkte arbete och att han har tagit hänsyn till alla våra farhågor. Jag vill även tacka honom för det utmärkte resultat som hans diskussioner med rådet har lett till. Personligen beklagar jag att man har tagit med hänvisningen till avfallsförbränningsdirektivet, men jag har inte tid att gå in närmare på det här.

Jag hade lagt fram ett ändringsförslag där jag efterlyste försäkringar om att det kommer att göras en tydlig skillnad mellan stora volymer av animaliska biprodukter som transporteras mellan medlemsstaterna – och som riskerar att komma in i livsmedels- eller foderkedjan – och särskilda animaliska biprodukter för farmaceutiska och andra diagnostiska ändamål eller forskningsändamål. I det senare fallet rör det sig om värdefulla produkter från säkra källor som transporteras mellan medlemsstaterna i mycket små volymer till och från registrerade leverantörer, bearbetningsföretag och användare.

Jag skulle vilja att både kommissionen och Horst Schnellhardt i sina slutanföranden bekräftar att man tar hänsyn till mina farhågor på detta område och att denna särskilda användning av animaliska biprodukter kommer att kunna fortsätta utan störningar.

Antonio Tajani, *kommissionens vice ordförande*. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Dagens debatt har visat brett stöd för en gemensam ståndpunkt om animaliska biprodukter, och därmed kan kommissionen gå vidare med nästa steg. Kommissionen kommer att utarbeta tillämpningsföreskrifter för den nya förordningen med hänsyn tagen till dagens synpunkter, vi kommer att lyssna uppmärksamt till de olika aktörernas erfarenheter, vi kommer att tala med våra partner på internationell nivå och vi kommer att vara fullständigt öppna mot parlamentet under hela processen.

Jag kan alltså för den föredragande bekräfta kommissionens redan uttalade avsikter rörande kommittéförfarandet och de alternativa bestämmelserna. När det gäller Avril Doyles fråga kan jag svara att den gällande förordningen redan tar hänsyn till vissa vilda arters särskilda behov av föda och tillåter medlemsstaterna att använda biprodukter för utfodring av vilda djur, förutsatt att hälsoriskerna kan hållas under kontroll på lämpligt sätt.

Man har på senare tid dock betonat att kommissionen borde utöka sina försök att bevara den biologiska mångfalden. Därför instämmer kommissionen i lagstiftarens beslut att bredda villkoren för utfodring av djurarter som är skyddade i sina naturliga livsmiljöer med animaliska biprodukter. Medan nuvarande bestämmelser gäller gamar och örnar kommer den nya förordningen att göra det lättare att finna lämpliga lösningar även för vargar och björnar.

Med tanke på erfarenheter från senare tid överväger vi också det tillräckliga i att fastställa arrangemang som sträcker sig längre än dagens system med fasta utfodringsplatser för skyddade arter som utfodras med djurkroppar, särskilt gällande extensiv djuruppfödning, under förutsättning att särskilda hälsonormer efterlevs. På denna punkt är kommissionen beredd att inleda en dialog med alla berörda parter.

Horst Schnellhardt, *föredragande*. – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, herr Ulmer! Jag har naturligtvis noterat de farhågor ni uttryckte om den möjliga blandningen av material från kategori 1 och kategori 2, och vi rådgjorde också med branschen om detta problem i slutet av förhandlingarna.

Jag anser att man måste agera på ett mycket olagligt sätt för att kunna blanda i dessa material. Vi kommer att undersöka om det behövs en strängare reglering här. Vad vi ville åstadkomma med den nya förordningen var att möjliggöra en mer mångsidig användning av slaktbiprodukter och i det hänseendet kan jag även säga till Avril Doyle att hennes farhåga är ogrundad. Allt är precis som det var tidigare. Genom att fastställa en slutpunkt för slaktbiprodukter har vi också tydligt fastslagit att de då omfattas av helt andra föreskrifter, vi har med andra ord tydligt visat övergången till ramdirektivet om avfall. Jag tycker att vi är på rätt väg.

Jag vill också nämna att vi naturligtvis även genom den nya förordningen vill förhindra sådana skandaler med ruttet kött som har inträffat. Här är vi ännu inte riktigt inne på rätt väg, men med märkning och garanterad spårbarhet tror jag vi går i rätt riktning. Naturligtvis måste vi nu se vilken typ av märkning kommissionen kommer att föreslå. Det kommer inte att bli särskilt lätt. Här måste absolut våra forskare välja strategi.

När det gäller organiska gödningsmedel, som också var uppe till debatt och ännu inte har diskuterats igenom ordentligt, avsåg kommissionen faktiskt att möjliggöra mer noggrann iblandning av materialet så att djuren inte ens skulle märka det. Det skulle dock leda till en ändrad kvalitet hos gödningsmedlet och jag tror att vi har tagit fram en bra förordning i detta hänseende, och att våra småskaliga trädgårdsodlare som är så förtjusta i organiska gödningsmedel också ska kunna få vad de önskar.

I det stora hela är det alltså en bra förordning. Jag är mycket nöjd med den och med samarbetet, och jag hoppas att vi inte ska behöva ändra den igen alltför snart. Samarbetet med kommissionen har varit mycket trevligt och det tackar jag för.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru talman! När det gäller planeringen av sammanträdet vill jag säga att vi i går hade en väldigt lång omröstning och det ledde till många problem med de efterföljande mötena.

Vi kommer snart att avsluta detta sammanträde och omröstningen börjar inte förrän kl. 12.00. Kanske vi kunde planera sammanträdet så att tiden fördelas på ett mer effektivt sätt. Det skulle hjälpa ledamöterna, och särskilt gästerna, som fick vänta på oss länge i går. De är naturligtvis medborgare, och de har rätt att tala med sina ledamöter. Jag skulle därför bli mycket glad om vi i den framtida planeringen av sammanträdena kunde schemalägga sådant så att alla blir nöjda.

Talmannen. – Tack, herr Rübig. Vi kommer att notera och vidarebefordra era kommentarer. Eftersom vi närmar oss slutet på mandatperioden är det mycket svårt.

Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 12.00.

(Sammanträdet avbröts kl. 10.15 och återupptogs kl. 10.50.)

ORDFÖRANDESKAP: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vice talman

5. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer (debatt)

5.1. Kvinnors rättigheter i Afghanistan

Talmannen. – Nästa punkt är debatten om sex resolutionsförslag rörande kvinnors rättigheter i Afghanistan⁽¹⁾.

Ana Maria Gomes, författare. – (EN) Herr talman! Synen på jämställdhet är ett bra mått på styrelseformerna överallt i världen, men i ännu högre grad i Afghanistan efter allt som kvinnor har fått utstå där de senaste årtiondena. Det kan inte bli verklig fred och återhämtning i Afghanistan om inte respekten för kvinnors mänskliga rättigheter prioriteras.

Den shiitiska familjelagstiftningen tillåter våldtäkt inom äktenskapet, barnäktenskap och förbjuder kvinnor att lämna hemmet utan sina mäns tillåtelse. Kvinnors mänskliga rättigheter och värdighet får inte offras i förhandlingar med islamiska fundamentalister inför presidentvalet. Det internationella samfundets företrädare i Afghanistan måste sätta mycket större press på president Hamid Karzai och de afghanska myndigheterna så att dessa inför ordentliga lagar som respekterar kvinnors mänskliga rättigheter och bedriver en politik där man åtar sig att stadfästa dessa rättigheter och respektera deras värdighet.

Precis som när det gäller den shiitiska familjelagstiftningen är förseningen av den afghanska medielagen – som det afghanska parlamentet antog med två tredjedelars majoritet för flera månader sedan – ett redskap som president Hamid Karzai använder för att fortsätta att kontrollera de statliga medierna, viktig propaganda innan presidentvalet.

Det internationella samfundet kan inte tillåta att detta fortsätter. Denna lag är grundläggande för att garantera att det råder yttrandefrihet och mediefrihet i Afghanistan. Utan detta saknar allt vi gör i Afghanistan värde. Det måste vidtas åtgärder i samband med dessa två lagar och det internationella samfundet måste se till att de afghanska myndigheterna uppfyller sina åtaganden och håller sitt ord när det gäller mänskliga rättigheter. Framför allt måste de respektera kvinnors rättigheter.

Nickolay Mladenov, författare. – (EN) Herr talman! Det internationella samfundet är fullkomligt bestört över de uppgifter vi har fått ta del av om den lag som håller på att utarbetas i Afghanistan om shiitiska kvinnors ställning. Det är svårt att tro att ett land som vill vara en demokrati, och som vill uppfylla sina internationella åtaganden, i början av 2000-talet kan ha en lag som inskränker kvinnors rättigheter.

Jag anser emellertid att vi i vår debatt, och i allt vi gör när det gäller Afghanistan, måste vara väldigt försiktiga med hur vi går till väga eftersom Afghanistan är ett land som har upplevt en våldsam, repressiv religiös diktatur. Det har tvingats genomgå år och årtionden av inbördeskrig och är ett samhälle där människor, i högre grad än byggnader, har skadats och förstörts.

Vi måste vara väldigt konsekventa i de budskap vi sänder ut. Men vi måste även vara försiktiga med hur vi utformar dessa budskap. Vi bör uppmana de afghanska myndigheterna att se över lagen, ändra den och se till att den helt och hållet är i linje med landets internationella åtaganden och författning.

Vi bör inte utnyttja detta i valkampanjen här i EU utan vidarebefordra budskapet till våra kolleger och vänner i Afghanistan så att de kan uppfylla de åtaganden som de frivilligt har ingått.

⁽¹⁾ Se protokollet.

Vi måste hjälpa president Hamid Karzai och den afghanska regeringen att se över lagen och se till att den är i linje med internationella åtaganden och författningen. Detta är en del av vår dialog, och vi måste vara mycket tydliga med att det inte bör antas några åtgärder som inskränker kvinnors rättigheter.

Jag håller helt med om vad Ana Maria Gomes precis sa. Men låt oss vara väldigt försiktiga. När vi har att göra med ett samhälle som har varit med om så traumatiska händelser är det nämligen mycket viktigare hur våra budskap uppfattas där än hur de förstås här. Låt oss vara mycket konsekventa på denna punkt och uppmana kommissionen och rådet att via alla våra stödprogram vidarebefordra detta budskap till den afghanska regeringen och de afghanska myndigheterna.

Hélène Flautre, författare. – (FR) Herr talman! I den sista deklarationen från Durban II-konferensen, i vilken Afghanistan deltar, avslutade man i dag med att konstatera det oundgängliga behovet av att göra alla former av våld mot kvinnor till straffbara handlingar enligt lag och att fördöma alla rättsliga åtgärder som är grundade på diskriminering, även religiös sådan.

Samtidigt arbetar man i Afghanistan för en lagstiftning som enbart kan tillämpas på shiiter, och som uppenbart diskriminerar kvinnor när det gäller äktenskap, skilsmässa, vårdnad om barn, arvsrätt och utbildning.

Det är fullständigt schizofrent. Det Afghanistan skriver under på i Genève kan man inte förneka i Kabul. Genom att delta i Durban II-konferensen har Afghanistan förbundit sig att eliminera all diskriminering. Det är av största vikt för landets trovärdighet att man börjar agera direkt.

Genom att vägra godkänna denna lag skulle justitieministern och presidenten visa sin vilja att landet ska uppfylla skyldigheterna när det gäller de mänskliga rättigheterna.

Jämlikhet mellan män och kvinnor finns inskrivet i Afghanistans konstitution och i internationella konventioner i vilka Afghanistan är en part. Myndigheterna är skyldiga att inte ge sig inför extremism på något sätt, och att inte backa undan. I slutänden är det samhällets framtid som avgörs genom detta lagförslag, och det afghanska samhället har redan uttryckt sin önskan att inte uteslutas från debatterna.

Kvinnorna kämpar och de förtjänar allt stöd och allt skydd som landet kan ge dem. Det är upp till myndigheterna att uppfylla sina skyldigheter och visa sin förmåga att genomföra det man åtagit sig. Det är upp till Europas civila krafter att stödja dem i denna ambitiösa återuppbyggnad och att föregå med gott exempel.

Vi får inte glömma bort att de våldshandlingar som våra arméer har utfört och att kriget som tvingar Afghanistan in i fattigdom bara gör att extremisterna blir allt fler.

Erik Meijer, författare. – (NL) Herr talman! Två skäl anförs för de främmande militära styrkornas närvaro i Afghanistan.

Det första skälet är att världen utanför Afghanistan vill skydda sig. Ända sedan 2001 har USA levt i skräck för en ny katastrof om al-Qaida skulle använda sig av afghanskt territorium för att förbereda nya attacker. Det handlar alltså om andra länders egna intressen. Det målet har man till stora delar uppnått.

Det andra skälet däremot, handlar om folkets situation i Afghanistan. Tanken var att de skulle befrias från tvång och bakåsträvan. Det berör tryckfriheten, de religiösa minoriteternas rättigheter, individens frihet och alldeles särskilt skyddet av lika rättigheter för kvinnor. Under flera år har de internationella nyheterna om Afghanistan dominerats av historier om hur flickor återigen får gå i skolan, kvinnor inte längre behöver bära slöja, hur de nu kan leva som jämställda medborgare, oberoende av maken, och hur fler och fler kvinnor ägnar sig åt politik. Invasionen liknade ett feministiskt projekt.

Samtidigt kan vi se hur händelserna i Afghanistan mer eller mindre liknar händelserna i Tjetjenien. Båda länderna styrdes av fundamentalistiska islamistiska grupper, något som externa styrkor i båda fallen ville få ett slut på. En gigantisk allians bildades i båda fallen, en av amerikanerna, den andra av ryssarna, vilket innebär att man i ett försök att kontrollera en särskild grupp av islamistiska fundamentalister gör överenskommelser med andra islamistiska fundamentalister. Slutet blev att kampen för frihet, som var ett viktigt skäl för att invadera, offrades på kuppen.

I Afghanistan trycks kvinnorna mer och mer tillbaka till samma situation som under talibanregimen. Flickor går inte längre i skolan och kvinnor försvinner från den politiska scenen. Nu finns det till och med en lag som skyddar männens rätt till sexuell tillfredsställelse utan att kvinnorna i fråga har rätt att säga något. Det

är liktydigt med våldtäkt. Journalister hotas av staten med dödsstraff. Detta är vägs ände. EU borde vägra att ge mer stöd till denna situation.

Marco Cappato, författare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! I det internationella samfundet sätter vi utan tvekan mycket av vår trovärdighet på spel genom händelserna i Afghanistan. Emma Bonino, ledaren för mitt politiska parti, arresterades av talibanerna på grund av sin blotta närvaro som kommissionsledamot för EU, och hon kvarhölls under några timmar på grund av hennes försvar av kvinnors rättigheter.

Trots skiljaktigheterna och de olika åsikterna om väpnat ingripande, och oavsett vilka ståndpunkter vi har intagit, kan vi inte låta situationen urarta så här när det gäller kvinnors rättigheter.

För sex år sedan arrangerade vi, Nonviolent Radical Party, en *satyagraha*: en världsomspännande icke-våldsaktion för kvinnorepresentation bland ministrarna i Afghanistans regering. I dag behöver vi en ny mobilisering av internationella samfundet för att se till att kvinnornas rättigheter inte bara skyddas, utan att kvinnor deltar fullt ut på högsta politiska och institutionella nivå.

Vi måste se till att allt samarbete med regeringen i Afghanistan sker med klokhet och försiktighet, vilket man i vilket fall som helst uppmanar till, men också med största bestämdhet avseende syftet. Det vore verkligen fel att tro att någon sorts *realpolitik* mot fundamentalistpartierna skulle kunna sluta med fred på lång sikt i Afghanistan, eller i våra egna städer och länder.

Bernd Posselt, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman! För 30 år sedan, på hösten 1979, antog denna kammare den första brådskande resolutionen om Afghanistan. Författare var Otto von Habsburg som jag arbetade tillsammans med på den tiden. Det rörde en varning för den förestående sovjetiska invasionen av Afghanistan, som sedan faktiskt inträffade några månader senare.

Alltsedan dess har landets historia inneburit ett fruktansvärt lidande, och vi borde ställa oss frågan: Vad är Afghanistan? För det första är det i många avseenden ett uråldrigt stamsamhälle som vi inte kan skicka in i 2000-talet i ett enda svep. För det andra är det ett land som fäster stor vikt vid sitt oberoende, som man skyddade mot brittiska och ryska imperialister med stor kraft. För det tredje är det ett land som har lidit mycket under 1900-talet och som resultat av en ganska tveksam intervention – jag säger det helt öppet – från västmakterna nu befinner sig i en situation där det har en president som många människor inte tycker är deras egen.

Det är en mycket besvärlig situation. För att det inte ska uppstå några missförstånd – herr Cappato vet att jag inte är en av de "realistiska politikerna" – vill jag säga att jag inte är öppen för kompromisser när det gäller de mänskliga rättigheterna. Vi måste kompromisslöst motsätta oss denna lagstiftning och kvinnoförtrycket. Men vi måste fortsätta framåt på ett sätt som gör att vi lyckas och inte skapar ett intryck av att det här är någon form av extern styrning. Därför måste vi hitta partner i Afghanistans multi-etniska samhälle och gradvis bygga upp ett modernt samhälle i landet.

Det betyder att vi måste understödja ett politiskt koncept för Afghanistan snarare än en rent militär lösning, som tidigare har varit fallet. Därför måste lagstiftningen ses över. Detta är vi helt ovilliga att kompromissa om, eftersom vi betalar en hel del till detta land där vi har militär närvaro. Vi måste dock genomföra detta på ett sätt som involverar det afghanska folket och respekterar deras värdighet, och som främsta prioritet innebär detta förstås – vare sig vissa gillar det eller ej – kvinnornas värdighet.

Lissy Gröner, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Med tanke på undertecknandet av Shia-familjelagen, som visar förakt för kvinnorna i Afghanistan, uppmanar jag kommissionen att återigen göra kvinnors rättigheter till en central del av sin strategi för Afghanistan.

I november 2002 skickade den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet en delegation under min ledning till Afghanistan för att kontrollera att kvinnorna inte uteslöts i återuppbyggnaden av landet. Vi samtalade med president Karzai, flera regeringsföreträdare, kvinnorrättsorganisationer och organisationer för mänskliga rättigheter, och vi blev mycket glada. Insikter som skulle innebära större säkerhet, stabilitet och välbefinnande för kvinnor, också utan att behöva bära burka, verkade finnas inom räckhåll. Hälso- och sjukvårdssystemet, skolgång och yrkesutbildning och chansen att förtjäna sitt levebröd öppnades för kvinnor efter talibanregimen. Världens högsta barnadödlighet verkade vara på nedgång. Genom vårt ingripande infördes en kvot på 25 procent kvinnorepresentation i konstitutionen för det första parlament som skulle väljas, och omkring fyra miljoner flyktingar återvände till sitt krigshärjade land.

Tyvärr har väldigt lite hänt under de senaste fem åren. Varningar från kvinnorrättsorganisationer som t.ex. *medica mondiale*, om att våldet måste stoppas gick helt obemärkta förbi, och i början av april mördades

den tysk-afghanska kvinnorrättsaktivisten Sitara Achikzai av radikala islamistiska talibaner i Kandahar. Vi upptäckte att också andra kvinnor hade blivit skjutna, till exempel den högsta polistjänstemannen. Vi får inte sitta passiva och se på när detta händer utan att göra något åt det. Det civila uppvaknandet är i allvarlig fara. Vi måste stoppa den nya Shia-familjelagen.

I parlamentets resolution måste vi högt och tydligt förklara att lagen måste bort. Om inte det lyckas är det internationella stödet till Afghanistan också i fara om kvinnornas rättigheter inte respekteras. Alternativen är antingen ett uppvaknande som leder in i det internationella samfundet, som respekterar mänskliga rättigheter, eller en återgång till förtrycket från talibanerna. Detta måste vi säga högt och tydligt till president Karzai!

Ewa Tomaszewska, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Det som oroar mig mest i den förändrade lagen i Afghanistan är att kvinnor inte längre har någon rätt till medicinsk behandling. Det är resultatet av förbudet för kvinnor att lämna hemmet utan makens tillåtelse, och även av förbudet att genomgå läkarundersökning.

Afghanistan är ett land där många års inbördeskrig har gjort att sjukhusens och den medicinska utrustningens kvalitet är katastrofal. Landminor förhindrar tillgången till vatten. Kunskap om hygien och om hur man sköter mindre åkommor utan läkares hjälp förs inte längre vidare mellan generationerna som den gjorde förr. Mödrar för inte över till sina döttrar att man kan använda kamomill, med dess desinficerande egenskaper, när man badar sitt barn. Alltför ofta har mödrarna helt enkelt mördats. Förutom denna dramatiska situation kan hindren att få hjälp från läkare eller sjukhus få katastrofala följder för en hel generation. Vi måste sträva efter att lösa problemen trots de kulturella skillnaderna.

Bastiaan Belder, för IND/DEM-gruppen. – (NL) I mitt land har vi ett talesätt som lyder "papper kan vänta", vilket illustrerar klyftan mellan högtflygande ideal och förordningar å ena sidan och vardagens realiteter å den andra. När vi tillämpar detta talesätt på kvinnornas rättigheter i Afghanistan ger det en chockerande bild.

Det är rätt att i den gemensamma resolutionen hänvisa till Afghanistans konstitution och de internationella överenskommelser som godkänts av Kabul, där man kräver lika rättigheter för män och kvinnor och jämställdhet mellan könen enligt lag. Kvinnornas verkliga situation i Afghanistan är en helt annan. Sammanfattningsvis kan kvinnornas situation i Afghanistan i stora drag beskrivas i tolv korta punkter, nämligen en medellivslängd på 44 år, hög frekvens dödsfall vid förlossningar (1 600 av 100 000 förlossningar), endast 14 procent av alla kvinnor över 15 år kan läsa, låg status eftersom kvinnorna ägs av männen, frekventa och ökande antal hot och skrämselattacker mot kvinnor i offentliga positioner – även mord, obefintligt skydd av de afghanska kvinnoorganisationerna från lokala myndigheter eller utländska trupper mot väpnade attacker, familjen bestämmer i huvudsak om flickor ska få någon utbildning, attacker mot flickskolor – i november 2008 lemlästades till exempel åtta skolflickor och fyra kvinnliga lärare i Kandahar då talibanerna sprayade syra i deras ansikten, fortsatt hot om sexuellt våld i och utanför äktenskapet, ungefär 57 procent av alla flickor gifts bort innan de fyllt 16 år, brott mot kvinnor rapporteras knappast alls av rädsla för vedergällning av familjen, stammen, förövaren eller till och med polisen, och självsador och självmord hos de afghanska kvinnorna på grund av deras hopplösa situation.

Denna deprimerande bild av de afghanska kvinnornas situation, som bara skrapar lite på ytan, förstärker det akuta behovet av att omvandla den rättsliga status Afghanistans kvinnor har på pappret till en nationell, internationell och också europeisk politisk prioritet.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Herr talman! I Afghanistans nya lag legaliseras i praktiken våldtäkt inom äktenskapet och även barnäktenskap för shiitiska kvinnor. Lagen hotar att föra landet tillbaka till talibanregimens medeltidsliknande dagar. När det gäller modernitet och respekten för kvinnors rättigheter gör denna lag utan tvekan det svårare att skilja mellan den folkvalda afghanska regeringen och de talibanterrorister som den bekämpar.

Lagen gör det också svårt att motivera det internationella samfundets massiva militära och ekonomiska stöd till Afghanistan. Jag känner mig mycket illa till mods att soldater från mitt hemland Storbritannien dör för att försvara en regering som alltför mycket ger efter för extrema och upplysningsfientliga stämningar.

President Karzai ska ha en eloge för att han har sagt att denna lag ska upphävas. Men det har krävts stora internationella påtryckningar, inklusive denna resolution från parlamentet innan vi har kommit hit. Upphävandet av denna lag får dessutom inte skymma det faktum att kvinnor i Afghanistan fortfarande har bristande utbildning och dagligen utsätts för orättvisor och diskriminering. Det återstår fortfarande mycket

arbete innan vi helt och hållet har integrerat Afghanistan i den moderna världen och fått landet att uppfylla sina bindande åtaganden.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Herr talman! Trots att Afghanistan har undertecknat konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, och att president Karzais regering har utarbetat ett dekret om jämställdhet mellan könen enligt lag och har garanterat kvinnorna en fjärdedel av platserna i det afghanska parlamentet, behandlas kvinnorna i Afghanistan fortfarande som andra klassens medborgare i sitt eget land.

För många afghanska fundamentalister är kvinnans plats i hemmet, inte i skolan eller på arbetet. Ett exempel på detta är den lag som nyligen antogs i båda kamrarna i det afghanska parlamentet och skrevs under av presidenten. I denna lag sägs att kvinnor endast får lämna hemmet, studera, söka jobb eller få medicinsk vård med makens eller faderns tillåtelse. Lagen ger dessutom vårdnaden om barnen till enbart fadern eller mor-/farfadern. Lyckligtvis har lagen ännu inte trätt i kraft. Efter det stora antalet protester, både i Afghanistan och utanför landet, har lagförslaget remitterats till Afghanistans justitiedepartement så att textens överensstämmelse med konstitutionen och internationella fördrag kan kontrolleras.

Europaparlamentet borde med skärpa kräva att de afghanska myndigheterna återkallar denna lag, som utan tvekan går emot konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor. Dessutom bör vi göra klart för justitiedepartementet i Afghanistan att de måste avskaffa alla andra lagar som diskriminerar kvinnor. Europeiska unionen som gemenskap måste uttrycka sitt stöd för alla som kämpar för kvinnors rättigheter i Afghanistan, så att inte allt förstörs som hittills har uppnåtts.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Jag vill uttrycka mitt djupaste tack till talman Hans-Gert Pöttering för att han accepterat min önskan och tagit med denna punkt bland de brådskande resolutionerna under detta sammanträde.

En kvinnas värdighet är själva kärnan i hennes person. Den måste respekteras i partnerrelationer och inom familjen och alla samhällen borde öka kunskapen om detta. Unga kvinnor måste få fatta beslut fritt och självständigt. Vi kan inte acceptera den nuvarande situationen i Afghanistan. Diskriminering mot kvinnor är en överträdelse av de grundläggande mänskliga rättigheterna, det förödmjukar kvinnorna och förstör deras individualitet.

Vår policy måste vara begreppsbasead men utan tvetydigheter. Vi kan inte låta president Hamid Karzai tala i Europaparlamentet och samtidigt acceptera att lagar som bryter mot grundläggande mänskliga rättigheter antas i hans land.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Att en lag är på väg att antas i Afghanistan, som tillåter diskriminerande och förnedrande behandling av kvinnor i familjen och i samhället, är något som berör oss alla. Denna lag står i skarp motsättning till den agenda som vi stödjer för Afghanistan, inte minst eftersom majoriteten av Nato-länderna har förklarat att de kommer att öka sin inblandning för att stabilisera landet. Den internationella militära närvaron i landet är naturligtvis mycket viktig, kanske till och med avgörande, men denna intervention handlar inte bara om att garantera fred och infrastrukturinvesteringar, utan det är mycket mer komplicerat än så: det handlar om att modernisera det afghanska samhället.

För vem bygger vi skolor när de afghanska flickorna är diskriminerade och inte får någon utbildning? Ingen tror naturligtvis att det nya samhället i Afghanistan ska bli en kopia av västerländska samhällen, men vi kan inte blunda för våld och kränkningar av de mänskliga rättigheterna under förevändning av respekt för lokal kulturell identitet. Jag anser därför att det är EU-institutionernas plikt att framföra ett bestämt budskap till presidenten ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Afghanistans historia har varit besvärlig. Jag tror att familjerna har en stark sammanhållning i landet och att kvinnan har en viktig roll i familjen. Därför är det framför allt viktigt att främja den ekonomiska utvecklingen och stödja särskilt små och medelstora företag.

En modern infrastruktur behövs naturligtvis också för att landet ska kunna utvecklas. Jag anser att det är just infrastrukturprojekt som skulle kunna skapa en större förståelse mellan människorna i landet och att det också genom informations- och kommunikationsteknikens försorg långsamt skulle kunna växa fram en annan syn på världen, samtidigt som man till fullo bevarar landets identitet.

Antonio Tajani, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Lagstiftningen om mänskliga rättigheter för shiiterna i Afghanistan har med rätta dragit till sig en hel del uppmärksamhet.

Vi övervakar noga den politiska utvecklingen på plats genom vår delegation och med hjälp av EU:s särskilda representant och medlemsstaternas representanter.

Vi respekterar naturligtvis att lagstiftningen i Afghanistan är helt oberoende, särskilt konstitutionen, som faktiskt enligt artikel 131 gör det möjligt att stifta lagar som endast gäller shiiterna. Vi har ändå, tillsammans med våra partner, stöttat en aktion riktad mot vissa artiklar i denna lag som knappast är förenliga med Afghanistans konstitution eller den internationella lagstiftning som den afghanska regeringen har skrivit under.

EU gjorde därför ett påpekande till Afghanistans regering den 12 april. I detta påpekande påminde vi särskilt om regeringens skyldigheter enligt internationella konventioner om civila och politiska rättigheter, diskriminering av kvinnor och barnens rättigheter.

Vi poängterade att den föreslagna lagstiftningen i stor utsträckning skulle hindra kvinnor från att utöva sina rättigheter och delta i det ekonomiska, sociala, kulturella, civila och politiska livet i Afghanistan.

Den internationella reaktionen och reaktionen från det afghanska civilsamhället bidrog troligen till den afghanska regeringens beslut att återremittera lagstiftningen till justitieministern för en allmän granskning, särskilt inriktad på Afghanistans skyldigheter i förhållande till internationell lagstiftning. Självklart kommer denna granskning att utföras under den afghanska regeringens kontroll. Med tanke på landets politiska bakgrund är det avgörande att regeringen axlar sitt ansvar fullt ut inom ramarna för lagstiftnings- och institutionella förfaranden.

Vi kommer tillsammans med våra internationella partner att följa denna granskning mycket noga, även med tanke på vårt stöd till den institutionella reformeringen av den rättsliga sektorn.

Talmannen. – Debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Toomas Savi (ALDE), *skriftlig*. – (EN) Herr talman! Varje människa har rätt till ett mänskligt liv, det vill säga en person bör inte diskrimineras på någon grund, inte heller kön. De mänskliga rättigheter som är självklara för oss européer kränks emellertid i stor omfattning i många länder runt om i världen.

Sedan talibanerna störtades har situationen i Afghanistan förbättrats. Situationen för de mänskliga rättigheterna har emellertid inte förbättrats lika mycket. De fortsatta kränkningarna av kvinnor är helt oacceptabla och EU måste fortsätta att sätta press på den afghanska regeringen för att se till att den får situationen under kontroll. Vad som till och med är mer upprörande än flera kontroversiella lagar om jämställdhet mellan kvinnor och män är att män fortfarande värdesätts högre i det afghanska samhället än kvinnor. EU måste därför stödja de kunskapshöjande kampanjer som har som mål att främja jämställdhet och mänskliga rättigheter.

5.2. Stöd till specialdomstolen för Sierra Leone

Talmannen. – Nästa punkt är debatten om sex resolutionsförslag rörande stöd till specialdomstolen för Sierra Leone⁽²⁾.

Corina Crețu, *författare*. – (RO) Ett av problemen för rättssystemen i många länder över hela världen är inte så mycket bristen på välstrukturerade rättsliga ramar som bristen på verkställighet av de domar som fattas i rättssystemet. I länder med inbördeskrig, ständiga konflikter eller massakrer, blir konsekvenserna av en sådan situation katastrofal ur ett humanitärt och utvecklingsmässigt perspektiv.

När det gäller specialdomstolen för Sierra Leone är det särskilt viktigt att domarna verkställs eftersom denna domstol fastslår ett antal viktiga prejudikat inom internationell lagstiftning. Den är inte bara den första domstol av detta slag som inrättats i samma land som de händelser som domstolsprövas ägt rum, utan även

(2) Se protokollet.

den första som har anklagat och dömt ett afrikanskt statsöverhuvud som fortfarande var vid makten när rättegången inleddes, nämligen Charles Taylor, Liberias förre president.

Dessa förhållanden, i kombination med de tre nyligen dömda före detta rebellerarna från inbördeskriget, visar tydligt internationella samfundets och Sierra Leones regerings beslutsamhet att bekämpa känslan av att slippa straff som de som har begått ohyggliga gärningar under ett helt årtionde uppvisar.

Internationella samfundet måste fullt ut genomföra det projekt som föreslagits för att stärka lag och rätt i Sierra Leone. Domstolens mandat upphör 2010, och regeringen i Sierra Leone har varit helt ärlig om att man inte kan garantera att de domar som fastställts kommer att verkställas.

Det är därför avgörande att EU och dess internationella partner i fredsprocessen upprätthåller och stödjer verkställandet av de domar som specialdomstolen fattat. Detta påverkar inte bara utvecklingen mot fred och stabilitet i området, utan också trovärdigheten för övriga specialdomstolar som inrättats i andra länder med stöd av det internationella samfundet.

Charles Tannock, författare. – (EN) Herr talman! Internationell humanitär rätt är en relativt ny och inte helt perfekt rättspraxis, men den har redan haft vissa viktiga framgångar. I Europa har internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien spelat en oerhört viktig roll för att ge rättvisa åt en region som slets sönder av flera grymma krig. På samma sätt har en tribunal i Tanzania åtalat de ansvariga för folkmordet i Rwanda 1994.

Vi vet därför hur sådana domstolar kan hjälpa krigsdrabbade regioner att gå vidare genom att få ett stopp på ett rådande klimat av straffrihet. På många sätt är denna typ av rättvisa lika värdefull som ekonomiskt stöd från EU. Därför bör det internationella samfundet stödja specialdomstolen för Sierra Leone genom att tillhandahålla säkra fängelselokaler i medlemsstaterna om det är det som behövs eller krävs för att hålla dömda tyranner fängslade.

Ett av mina stoltaste ögonblick här i parlamentet var min roll i den parlamentsresolution där vi uppmanade Nigeria att överlämna Charles Taylor till domstolen, vilket till sist skedde med hjälp av FN:s medling. Men det finns många andra som kommer att undkomma sitt straff utan en stark och välfinansierad specialdomstol för Sierra Leone.

Mikel Irujo Amezaga, författare. – (ES) Herr talman! För två år sedan hade jag möjlighet, som en del av ett uppdrag lett av min kollega Marie Anne Isler Béguin, som befinner sig här i kammaren, att besöka Sierra Leone och specialdomstolen. Jag insåg då den ofantliga uppgift domstolen utförde, inte bara för Sierra Leone utan för hela mänskligheten.

Specialdomstolen för Sierra Leone har naturligtvis varit prejudicerande, vilket redan har nämnts här. Den har varit en föregångare genom att, som resolutionen anger, vara den första internationella domstol som inrättas med frivilliga bidrag, den första som inrättas i det land där de påstådda brotten ägt rum och även den första domstol – som redan påpekats – som anklagade ett tidigare statsöverhuvud.

Av alla dessa skäl, inte bara för att domstolen är en föregångare utan också för att den är en referensmodell för andra domstolar som har inrättats och utformats enligt samma linjer, t.ex. domstolarna i Rwanda, Jugoslavien, Kambodja och Libanon, anser vi att det är av största vikt att anta denna resolution, som vi har arbetat fram tillsammans med domstolen under flera månader.

För två år sedan antog vi en resolution om domstolens finansiering, då specialdomstolen vid den tiden befann sig i en besvärlig period, utan medel och utan tillräckligt stöd. Här ska vi tacka även kommissionen som gav domstolen ekonomiskt stöd.

Nu ber vi framför allt om två saker: för det första, att de som har dömts också ska avtjäna sina straff. Det som står på spel är inte specialdomstolens verksamhet, som kommer att upphöra nästa år, utan vad den lämnar efter sig till oss. För det andra naturligtvis att allt detta åtföljs av ytterligare finansiering.

Kort sagt, specialdomstolen för Sierra Leone är ett utmärkt exempel och en modell för oss alla och för alla domstolar som har haft med krigsförbrytelser att göra. Den är ett utmärkt exempel och en modell, och det är en läxa vi får lära oss av det land som är det näst fattigaste på hela planeten. När vi trädde in i domstolen såg vi en slogan, "ingen fred utan rättvisa". Det är precis därför vi har en moralisk skyldighet, inte bara som européer utan som människor, att se till att specialdomstolen gör ett avtryck i historien.

Erik Meijer, författare. – (NL) Herr talman! Sierre Leone har, precis som sin granne Liberia, fått uthärda ohyggliga handlingar som lett till att många av dess medborgare förlorat sina liv eller blivit allvarligt skadade, psykiskt eller fysiskt.

De brottslingar som tvingade barnsoldater att hugga av lemmarna på oskyldiga medborgare ska straffas och inte få någon chans att upprepa sina brott. Det ser ut som om försöket att verkställa denna bestraffning mellan 2000 och 2010 kommer att misslyckas. FN:s specialdomstol för Sierra Leone fungerar inte. Den som döms som skyldig kan inte låsas in i Sierra Leone tillräckligt länge.

Frågan är vad vi kan göra för att utfallet ska bli bättre? Domstolen kommer inte att lyckas utan extern finansiering, utvidgat mandat eller utan fängelseplatser utanför Sierra Leone. Man gör helt rätt i att i resolutionen ta upp dessa alternativ. Uttalandet måste snabbt leda till åtgärder. Annars blir det för sent.

Filip Kaczmarek, för PPE-DE-gruppen. – (PL) Herr talman! I Polen säger vi ibland att "det man påbörjar måste man avsluta". Det är i högsta grad relevant för dagens debatt som framför allt handlar om det ekonomiska stödet till specialdomstolen för Sierra Leone. Det stämmer att vi befinner oss i en kris och att domstolen, vars verksamhet drivs genom frivilliga bidrag från olika länder, slukar stora summor pengar. Vi får dock inte låta den här institutionen – som är unik i sitt slag – avsluta sitt arbete på ett så skamligt sätt. För det skulle vara ett misslyckande om domstolen av ekonomiska skäl upphörde att fungera och de anklagade släpptes.

EU och framför allt FN – enligt min uppfattning – är skyldiga att stödja domstolens arbete tills det är klart, att garantera ekonomiskt stöd och att verkställa de domar som domstolen fastställer.

Domstolens arbete och den höga kostnaden för dess verksamhet är kontroversiellt också i Sierra Leone, eftersom många personer där väntar på ersättning och Sierra Leone är ett av världens fattigaste länder. Därför får vi inte glömma framtiden när vi fäller dom över historien.

Ewa Tomaszewska, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Specialdomstolen för Sierra Leone har dömt Issa Hassan Sesay, ledare för RUF (Revolutionary United Front), till 52 års fängelse. Domstolen har också dömt Morris Kallon, en av ledarna inom RUF, till 40 års fängelse, och Augustine Gbao, säkerhetsansvarig inom RUF, till 25 års fängelse.

De låg bakom en av de grymmaste rebellrörelserna i modern tid. Rörelsen utförde stympningar på civilbefolkningen och framför allt stympningar av lemmar i mycket stor skala, använde sexuellt våld som vapen, rekryterade barn till armén. Det här är bara några av de brutala metoder som RUF använde, på order av dem som nu ställts inför rätta.

Att deras straff blir stränga är en stark signal som bör avskräcka andra från att begå liknande handlingar och en symbol för att den civiliserade, demokratiska världen inte kommer att hålla tyst och har ett starkt verktyg som kan användas mot dem som utför dessa grymma handlingar. Det verktyget är domstolen och domstolen ska ges stöd, både ekonomiskt och politiskt.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! Jag är glad att den här debatten äger rum, eftersom vi försökt föra in den på dagordningen under flera sammanträden.

Därför vill vi i dag, strax före den här mandatperiodens slut, tydligt understryka att Sierra Leone – ett av världens fattigaste länder, som nått framgång med att inrätta denna specialdomstol för att ställa de ansvariga för dessa grymma handlingar inför rätta – ska få stöd.

Som ansvarig för EU:s valobservatörer i Sierra Leone anser jag att det är vårt politiska och moraliska ansvar att stödja denna domstol, eftersom det skulle vara oacceptabelt och otänkbart om domstolen inte kan fortsätta sitt arbete av eventuella ekonomiska skäl.

Jag uppmanar därför kommissionen att stödja domstolen ekonomiskt. Dessutom bad domarna i domstolen oss att bidra med ekonomiskt stöd för att driva denna specialdomstol.

Nu ligger dock frågan på politisk nivå, eftersom det tar slut 2010. Vi måste ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Kommissionen har tydligt förbundit sig att hjälpa till under Sierra Leones övergång från en efterkrigssituation till en situation med tillväxt och utveckling. Kommissionen stödjer tveklöst landets åtagande att stärka processen för fred, stabilitet och, framför allt, demokrati.

I det här avseendet erkänner och välkomnar kommissionen den viktiga roll som specialdomstolen för Sierra Leone har spelat och fortsätter att spela när det gäller att återställa freden och stabiliteten i Sierra Leone. Vi är övertygade om att specialdomstolens verksamhet kan förmedla ett budskap till alla om att den som begår allvarliga brott mot mänskligheten, genomför folkmord och begår krigsbrott, inte undgår straff.

Specialdomstolen för Sierra Leone har spelat en viktig roll för utvecklingen av internationell rätt genom den rättspraxis som skapats på områden som rekrytering av barnsoldater och tvångsäktenskap, vilket var föremål för specialdomstolens första domar. Kommissionen har därför stött specialdomstolens verksamhet sedan 2003. Vi har gett specialdomstolen 2 700 000 euro genom det europeiska instrumentet för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter. Syftet med finansieringen är att stödja specialdomstolen i arbetet med att informera om domstolens mål som är att främja rättsstatsprincipen, internationell humanitär rätt och mänskliga rättigheter i Sierra Leone och den västafrikanska regionen i stort.

Dessutom godkände kommissionen 2008 ett projekt som finansierades med 1 miljon euro från den tionde Europeiska utvecklingsfonden, som utarbetats tillsammans med specialdomstolen och regeringen i Sierra Leone. Projektet, som ska genomföras under 2009 och 2010, kommer att integrera tidigare verksamhet och syftar till att se till att det finns ett bestående arv att falla tillbaka på när specialdomstolens verksamhet slutförts, framför allt genom att bygga upp kapaciteten bland jurister och stärka den institutionella kapaciteten inom det rättsliga systemet i Sierra Leone i stort.

Efter att ha informerats om specialdomstolens budgetproblem gick kommissionen under 2008 in med nödhjälp i storleksordningen 2,5 miljoner euro från stabilitetsinstrumentet, avsett att täcka finansieringskostnaderna och framför allt lönerna till specialdomstolens anställda. Vad gäller denna aspekt var kommissionen nöjd när man kunde konstatera att specialdomstolen lyckats täcka budgetunderskottet under flera månader. Vi är övertygade om att det internationella samfundet – trots den globala finanskrisen – kommer att lyckas ta fram de resurser som krävs för att specialdomstolen ska kunna genomföra sina uppgifter med framgång och fullt ut och för att slutföra rättegången mot Charles Taylor, f.d. president i Liberia.

Innan jag avslutar vill jag uttrycka mitt stöd för begäran om fortsatt analys av de olika specialdomstolarnas roller och funktioner. Jag är glad över att kunna meddela er på kommissionens vägnar att de två projekten kommer att finansieras i den här sektorn under mänskliga rättigheter-rubriken "konflikter och säkerhet" inom sjunde ramprogrammet för forskning.

Talmannen. – Debatten är avslutad.

Omröstningen äger rum i dag kl. 12.

5.3. Den humanitära situationen för de boende i Ashrafläget

Talmannen. – Nästa ärende är debatten om sex resolutionsförslag om den humanitära situationen för de boende i Ashrafläget⁽³⁾.

Ana Maria Gomes, författare. – (EN) Herr talman! Vissa här i kammaren vill framställa folkets mujaheddin som hjältar eller ett verkligt alternativ till Irans regering. De är varken den ena eller det andra.

Under mina resor till Irak har jag hört kurdiska ledare, sunniledare, shiitiska ledare, kristna ledare, turkmenska ledare och andra klaga på den roll som folkets mujaheddin spelade som ett av Saddam Husseins redskap vid Anfarkampanjen 1988, vilken kulminerade i massakrer som den i Halabja. Detta bekräftades även av den irakiska delegation som var här i veckan. Samtidigt försäkrade de oss om att den irakiska författningen gör den irakiska regeringen skyldig att fullt ut respektera de mänskliga rättigheterna för de invånare i Camp Ashraf som med hjälp av FN:s flyktingkommissariat och Internationella rödakorskommittén vill lämna Irak för Iran eller något annat mål, eller vill stanna som politiska flyktingar och följa irakiska lagar.

Vi måste förstå den irakiska regeringens motvilja mot att låta Camp Ashraf fortsätta att vara en nagel i ögat för deras goda grannförbindelser med Iran. För irakierna försvinner inte Iran bara för att man önskar det. Det finns där. Det är en mäktig granne. Det stämmer att folkets mujaheddin inte längre är terroriststämplade med det är fortfarande en dunkel sekt som använder sig av våld mot de medlemmar som vill hoppa av. Oavsett själva organisationens öde och historia är människorna i Camp Ashraf framför allt människor vars

⁽³⁾ Se protokollet.

mänskliga rättigheter måste respekteras. De ska behandlas i enlighet med flyktingkonventionen från 1951 och ingen – jag upprepar, ingen – bör tvingas att återvända till Iran.

Men låt oss klargöra en sak. Denna resolution handlar inte om den iranska regimen, som i årtionden har förtryckt sitt folk, förvaltat sitt land på ett bristfälligt sätt och destabiliserat Mellanöstern. Alla som ser en röst för PSE-gruppens och De grönas ändringsförslag – som syftar till att balansera tonen i resolutionen – som en röst för den iranska regimen argumenterar antingen i ond tro eller har helt enkelt fått slut på argument.

Andan i våra ändringsförslag är ganska enkel. Vi vill redogöra för hela bilden när det gäller människorättskränkningar och hot i och omkring Camp Ashraf. Vi begär exempelvis att alla Camp Ashraf-invånare ska få lov att intervjuas av Internationella rödakorskommittén på en neutral plats och utan att personer från folkets mujaheddin är närvarande, så att man kan få klart för sig vad dessa personer verkligen vill. Dessutom måste vi uppmana ledarna för folkets mujaheddin att upphöra att kontrollera livet för invånarna i Camp Ashraf, framför allt genom att inte tillåta dem att lämna lägret. Framför allt är vi bekymrade över rapporter om att det förekommer psykisk och fysisk manipulering och allvarliga människorättskränkningar inom sekten. Kort sagt handlar ändringsförslagen om de individuella mänskliga rättigheterna för invånarna i Camp Ashraf. Låt oss ha dessa människor och deras mänskliga rättigheter i åtanke när vi röstar.

Alejo Vidal-Quadras, författare. – (EN) Herr talman! Nu på morgonen kommer vi att rösta om ett gemensamt resolutionsförslag från fyra politiska grupper om situationen i flyktinglägret Ashraf i Irak. 3 500 iranska män och kvinnor, medlemmar av den demokratiska oppositionen mot den fundamentalistiska regimen i Iran bor helt försvarslösa i detta läger. Med stöd av den iranska regimen har vissa delar av den irakiska regeringen de senaste veckorna utsatt dem för påtryckningar och trakasserat dem. När som helst kommer vi förmodligen att få se en liknande tragedi som den vi såg på Balkan för inte så länge sedan.

Vi kommer alla ihåg Srebrenica, och jag är övertygad om att ingen ledamot här i kammaren vill ha ett nytt Srebrenica i Irak. Genom vårt resolutionsförslag vill vi göra allmänheten i hela världen medveten om denna fara innan en katastrof sker. Tyvärr har vissa kolleger lagt fram ändringsförslag som skulle kunna öka risken för invånarna i Camp Ashraf och förse den iranska regimen och dess ombud i Irak med argument för att massakrera dem.

Jag besökte nyligen själv lägret och jag kan försäkra er om att de anklagelser som framförs i de ändringsförslag som har lagts fram helt saknar grund. Människorna i Ashraf är där frivilligt. De är fria att lämna lägret när de vill och de har vänskapliga förbindelser med den irakiska befolkningen i regionen. Syftet med vårt förslag är att skydda dessa människor. Ingen skulle förstå – men om dessa ändringsförslag antas skulle förslaget få rakt motsatt effekt.

Kära kolleger! Detta är inte en politisk fråga. Det är enbart en humanitär fråga och den är mycket brådskande. Jag ber er att rösta emot alla ändringsförslag som läggs fram till detta gemensamma resolutionsförslag som fyra politiska grupper har lagt fram och stöder förslaget i den form som dessa fyra grupper med mycket olika politiska uppfattningar har kommit överens om. Många oskyldiga och försvarslösa människors liv hänger på er röst. Svik dem inte.

Angelika Beer, författare. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Min grupp har inte undertecknat den här resolutionen och vi kommer bara att rösta för den om de ändringsförslag som jag har lagt fram tillsammans med författaren, Ana Gomes, för den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet och gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen, antas.

Det handlar om tvisten om mujaheddin eller MKO. Det här är inte någon demokratisk opposition. Jag vill säga några ord om den. MKO är en urspårad organisation, som påminner om en religiös sekt och som förtrycker sina egna medlemmar – också inom lägret. Psykologiska och fysiska påtryckningar används för att tvinga medlemmarna att stanna kvar i lägret. De som vägrar får se sina relationer förstöras, de tvingas till skilsmässa och deras barn tas ifrån dem – en av de mest brutala förtrycksmetoderna.

MKO har helt isolerat alla MKO-medlemmar som lever i och utanför lägret. All kontakt med internationell press eller internationella medier är förbjuden. Alla intervjuer som USA genomförde ägde rum i närvaro av ledare för MKO, vilket innebär att människor inte kunde tala om sina verkliga problem och sin oro.

Tidigare överlämnades MKO-medlemmar från norra Irak till Saddam Husseins handgångna män och torterades och dödades i Abu Ghraib. Detta är bara några få exempel och förklaringar till de gemensamma ändringsförslag som jag uppmanar er att ställa er bakom. Alla som avvisar dessa ändringsförslag – och här vill jag vara tydlig – och alla som antar den nuvarande resolutionstexten i oförändrat skick röstar för att tillåta MKO att fortsätta

med sitt förtryck i det läger som organisationen kontrollerar. Ni kommer då även att ha ett delansvar för det som MKO nu hotar att göra, nämligen att om lägret upphör att existera under internationell övervakning kommer man att uppmana medlemmarna att bränna sig själva. Det är förstås motsatsen till vad vi vill göra här och jag uppmanar er därför att rösta för de ändringsförslag som lagts fram av PSE och min grupp.

Erik Meijer, författare. – (EN) Herr talman! I 30 år har Iran styrts som en teokratisk diktatur. Diktaturen tvingar inte bara invånarna att leva i enlighet med diktaturens religiösa normer utan försöker även döda alla som inte inlemmar sig i systemet. Till följd av detta tvingas många iranier leva i exil, inte bara i Europa utan även i grannländerna.

Efter den angloamerikanska invasionen i Irak fick de iranier som lever där i exil löfte om att de skulle skyddas från Iran. Nu förbereder de utländska trupperna sig på att dra sig ur Irak. Jag stöder detta, men en oförutsedd följd kan bli att den teokratiska regimen i Iran får en möjlighet att attackera oppositionen utanför sina egna gränser. Den iranska regimen försöker få dessa människor förvisade till Iran så att de kan döda dem. Inom Irak finns det mycket solidaritet med de iranier som lever där i exil. Irans makt i Irak har emellertid stärkts eftersom de flesta av Iraks invånare också är shiitiska muslimer.

Genom skriftliga frågor till rådet har jag uppmärksammat situationen för de 3 400 människor som bor i Camp Ashraf. Rådets enda svar var att det inte hade diskuterat frågan. I dag diskuterar vi en mycket viktig och brådskande resolution om Camp Ashraf. I två tidigare resolutioner från 2007 och 2008 bekräftade parlamentet Camp Ashraf-invånarnas rättsliga ställning i enlighet med den fjärde Genèvekonventionen. I dag riktar parlamentet framför allt sin uppmärksamhet åt den nuvarande situationen genom att anta en resolution som uteslutande handlar om Ashraf. Detta är ett gemensamt och välavvägt förslag som har antagits av de flesta politiska grupper. Målsättningen är att sända ett kraftfullt budskap till den irakiska regeringen om att rättigheterna för de 3 400 människor som bor i Ashraf, däribland 1 000 kvinnor, inte får kränkas till följd av påtryckningar från mullorna i Iran.

Vi måste skicka ett gemensamt budskap, utan ändringsförslag som kan undergräva och försvaga resolutionen, som endast rör den humanitära situationen för Camp Ashraf-invånarna. Vi måste undvika att ändra resolutionens sluttext på ett sätt som skulle kunna komplicera situationen eller göra att dessa försvarslösa personers liv hotas.

Invånarna i Ashraf bombades av amerikanska styrkor i inledningen av invasionen 2003. Senare kontrollerades de av Förenta staterna. Den irakiska regeringen har också kontrollerat alla personer som bor i Ashraf – detta ägde rum i april i år. Var och en av dem intervjuades, utanför Ashraf. De uppmuntrades och uppmanades att lämna lägret eller bege sig till Iran. Endast sex av dem gick med på att lämna lägret – sex personer av 3 400! Därför måste vi respektera deras beslut.

Mogens Camre, författare. – (EN) Herr talman! Under en längre tid har situationen i Camp Ashraf, där det bor 3 500 medlemmar av den största demokratiska oppositionen i Iran, Iranska folkets mujaheddin, varit ett stort problem och parlamentet har antagit flera resolutioner om detta de senaste åren. Tillsammans med en delegation bestående av fyra ledamöter från Europaparlamentet besökte jag Camp Ashraf i oktober förra året. Där träffade jag amerikanska tjänstemän, irakiska tjänstemän och FN-tjänstemän. Alla dessa lugnade oss när det gällde vår oro för den rättsliga ställningen för invånarna i Ashraf när ansvaret för deras säkerhet i början av året flyttades från de amerikanska trupperna i Irak till de irakiska styrkorna.

Sedan dess har situationen kraftigt förvärrats. I slutet av februari uppmanade Irans högste ledare i ett officiellt tillkännagivande den besökande irakiska presidenten att genomföra den ömsesidiga överenskommelsen om att stänga Camp Ashraf och förvisa alla lägrets invånare till Iran.

Sedan dess har irakiska styrkor inlett en belägring av lägret. De irakiska styrkorna har hindrat familjer till invånare i Ashraf, parlamentariska delegationer, människorättsorganisationer, advokater, journalister och till och med läkare tillträde till lägret, och de tillåter i mycket liten utsträckning att det förs in logistikutrustning till Ashraf.

Därför ansåg parlamentet att det var absolut nödvändigt att ta upp denna brådskande fråga just nu. Vi har arbetat tillsammans med samtliga grupper och utarbetat ett gemensamt förslag som är välavvägt och som tar upp alla våra farhågor i frågan samt uppmanar internationella organ att hitta en långsiktig rättslig ställning för Ashraf-invånarna.

Tyvärr har en del av Teherans talesmän lagt fram ändringsförslag. Det rör sig om personer som tror på de lögnar som Teheran förmedlar. Vi bör tydligt inse att dessa ändringsförslag minskar säkerheten för invånarna

i Ashraf och vi bör rösta emot dem. Vi uppmanar alla kolleger att hålla sig till det gemensamma förslaget och förkasta alla ändringsförslag.

Marco Cappato, författare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Vi talar här om ett "läger" som i praktiken är en mindre stad med människor som har lagt ner sina vapen på grundval av ett svårt politiskt beslut. Det handlar om människor som har överlämnat till det internationella samfundet att försvara dem. Orsaken till att vi debatterar detta i dag i enlighet med förfarandet för brådskande ärenden är risken för att de här personerna kan massdeporteras och att alla deras rättigheter i förhållande till den iranska regimen kan inskränkas för alltid.

Det finns förvisso anledning att ifrågasätta hur demokratiskt Iranska folkets mujaheddin och deras organisation är, men det är inte ämnet för den debatt vi måste föra och det är inte orsaken till att vi bett att förfarandet för brådskande ärenden ska användas. Orsaken till att vi begärt att förfarandet för brådskande ärenden ska användas är att förhindra att denna stad attackerats i sin helhet, att dess grundläggande rättigheter tas ifrån den och att den överlämnas till diktaturen i Iran.

Därför innebär de ändringsförslag som lagts fram att man missar att budskapet är brådskande och åtgärderna nödvändiga och därför hoppas jag att förslagen inte kommer att antas.

Tunne Kelam, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Vi är här i dag för att förhindra att en potentiell, storskalig mänsklig tragedi äger rum.

Nästan 4 000 medlemmar av den iranska oppositionen löper en akut risk att bli förvisade tillbaka till Iran av de irakiska myndigheterna. Den iranska regimen har redan avrättat 22 000 av deras vänner. Det rör sig för övrigt om samma människor som avslöjade Teherans hemliga kärnprogram och som med fredliga medel motsätter sig den terroristexporterande regimen.

För att den irakiska regeringen och den amerikanska administrationen – som har beviljat dessa personer ställning som skyddade personer – ska behålla sin trovärdighet som demokratiskt tillförlitliga organ ligger det i deras intresse att dessa personers liv skyddas, att deras fria vilja och värdighet respekteras och att de garanteras en trygg framtid enligt internationell rätt. Men först och främst uppmanar vi den irakiska regeringen att häva blockaden mot Camp Ashraf.

Nicholson of Winterbourne, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag anser att Alejo Vidal-Quadras, en god vän till mig, och andra som har talat har helt fel och att vi bör stödja ändringsförslagen eftersom den irakiska regeringen den senaste tiden vid flera tillfällen har tillkännaggett att den inte har någon som helst avsikt att tvinga invånarna i Camp Ashraf att lämna lägret och bege sig till Iran eller något annat land.

Iraks regering har vid upprepade tillfällen bett olika länder, däribland många EU-medlemsstater, att ta emot dessa flyktingar och vi har inte gått med på det.

Av de 3 400 personer som bor i lägret har 1 015 uppehållstillstånd från – och bosättningsstatus i – olika länder, däribland många EU-medlemsstater, och vi tar inte emot dessa människor. Varför?

De flesta av dem som bor i lägret fick professionell militärbildning under Saddam Husseins gamla regim och tillsammans med hans livvakter och andra säkerhetsstyrkor deltog de i det våldsamma krossandet av den irakiska folkresningen efter befrielsen av Kuwait 1991.

Det finns gott om bevis för att dessa människor begick våldshandlingar mot den irakiska befolkningen när den irakiska armén vägrade att utföra det dödande som Saddam Hussein krävde. Familjerna till offren i Irak kan inte glömma detta, och den irakiska författningen tillåter inte grupper som NKO och PPK att verka på irakiskt territorium.

Två tusen av dessa människor har själva registrerat sig hos FN:s flyktingkommissariat i hopp om att förflyttas till andra länder redo att ta emot dem, och i flera år har den irakiska regeringen tillsammans med FN:s flyktingkommissariat arbetat för att få andra länder att ta emot dem.

Kära kolleger! Detta är Iraks angelägenhet. Iraks suveränitet står på spel och vi bör förlita oss på Iraks demokratiskt valda regering. Detta är deras rättighet, deras plikt, och jag kan försäkra er att de fullgör den på ett korrekt sätt.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag har aldrig haft mycket till övers för Iranska folkets mujaheddin och dess islamsk-marxistiska filosofiska rötter – vilket i sig är en självmotsägelse. Självfallet skyddades de under flera år av Saddam Hussein, slaktaren från Bagdad, eftersom de stödde honom militärt.

Under senare år har de emellertid reformerats och försett väst med värdefull information om människorättskränkningar i Iran och den geografiska placeringen av Irans hemliga anläggningar för anrikning av uran. Det kunde därför ifrågasättas om de fortfarande borde finnas kvar på EU:s lista över terroriststämplade organisationer. Vad som enligt mig inte kan ifrågasättas är att invånarna i Camp Ashraf har rätt till rättsligt skydd i Irak från den irakiska regeringen och de allierade styrkorna. De förtjänar inte att förvisas till Iran där de nästan säkert kommer att utsättas för tortyr och kanske till och med avrättas.

Richard Howitt (PSE). - (EN) Herr talman! Denna debatt visar än en gång vilka begränsningar brådskande frågor har. Det finns fullt med olika förslag eftersom det inte har funnits tillräckligt med tid för ordentliga förhandlingar och samråd.

Jag vill att det ska föras till protokollet att vi i den ursprungliga texten från PSE-gruppen tydligt motsatte oss alla former av tvångsförvisning och krävde att Genèvekonventionen ska tillämpas fullt ut och att internationella människorättsorganisationer ska få full tillgång till lägret. Eftersom jag själv har försökt att nå en kompromiss genom att endast söka stöd över partigränserna för ändringsförslagen 2, 3 och 6, och sedan PSE-gruppens stöd för den gemensamma resolutionen, vill jag säga till Alejo Vidal-Quadras och andra att man fullständigt förvrider de fakta som finns om man anser att dessa ändringsförslag skulle kunna användas som en förevändning för att utföra en massaker på invånarna. Oavsett om man stöder eller kritiserar Iranska folkets mujaheddin borde ingen i denna kammare motsätta sig ändringsförslag som syftar till att stödja någon parts, eller alla parter, skyldigheter på människorättsområdet någonstans i världen.

Jan Zahradil (PPE-DE). - (CS) Herr talman! 30 sekunder räcker för mig. Jag vill påpeka att jag är mycket nöjd med att PMOI togs bort från EU:s lista över förbjudna organisationer under det tjeckiska ordförandeskapet och jag är glad att vi fortsätter att skydda den iranska oppositionen mot regimen genom dagens resolution om Ashraflägret. Jag vill tacka alla som deltar från alla politiska grupper, oavsett färg eller övertygelse, och jag hoppas att resolutionen går igenom i föreslagen form utan de ändringsförslag som skulle kunna deformera resolutionen.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Herr talman! Jag vill också uppmana till att detta gemensamma resolutionsförslag ska röstas igenom i sin nuvarande form. De ändringsförslag som lagts fram är inne på fel spår.

Det är fullständigt fel att påstå att ens en enda flyktning från Ashraflägret eller det alternativa lägret har överfört till Europa eller ens flyttats inom Irak med stöd från den höge kommissarien. Jag uppmanar alla att fråga den höge kommissarien om några flyktingar vid något tillfälle har överförts.

Allt detta är helt igenom falskt och har som enda syfte att underlätta en massaker. Det är vad det handlar om, inget annat, och jag vill uppmana författarna till dessa fräcka ändringsförslag att dra tillbaka dem eftersom de är en förolämpning mot parlamentet.

Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande. - (IT) Herr talman! Jag vill be att få ordet, men under förhållanden där det är möjligt att tala. Med alla parlamentsledamöter som promenerar omkring är det svårt. Jag har stor respekt för parlamentet, men det verkar helt omöjligt att tala under de här omständigheterna.

Talmannen. - Ni har rätt.

Mina damer och herrar! Vi kommer inte att avsluta debatten förrän alla sitter tysta på sina platser.

Kan de ledamöter som står i gångarna och pratar observera att vi inte kommer att avsluta debatten innan de slutar prata och vi har lyssnat på kommissionens vice ordförande och visat hänsyn.

Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande. - (IT) Herr talman! Jag ber att få tacka eftersom jag anser att det korrekta sättet att delta i debatter är genom att lyssna till vad som sägs och genom att tala när så är lämpligt.

kommissionens vice ordförande. - (FR) Jag kommer nu att tala franska. Herr talman, mina damer och herrar! Kommissionen bevakar regelbundet utvecklingen av situationen i Irak, framför allt när det gäller Ashraflägret.

Som vi alla vet återtog den irakiska regeringen kontrollen över detta område i januari 2009. När det gäller den humanitära situationen i lägret har kommissionen informerats av Internationella rödakorskommittén och andra internationella organisationer som har bevakat utvecklingen av situationen om att ingen betydande försämring av levnadsförhållanden eller eventuella brott mot internationella konventioner har rapporterats.

Kommissionen instämmer helt i ståndpunkten att lägret ska stängas inom ett rättsligt ramverk och att de boendes liv och fysiska och känslomässiga välbefinnande inte får hotas. Internationella principer om mänskliga rättigheter ska tillämpas, inte minst principen om kvarhållande.

Vid flera tillfällen har den irakiska regeringen sagt att man är beredd att behandla de boende i lägret på ett anständigt sätt och att man inte har för avsikt att olagligen deportera medlemmarna i den här organisationen eller tvinga dem att lämna Irak.

Med hänsyn till detta har kommissionen ändå betonat behovet av att nu – som alltid – respektera rättsstatsprincipen och räknar med att den irakiska regeringen agerar i enlighet med detta.

När de irakiska myndigheterna träffade kommissionen i mars 2009 upprepade de sitt åtagande att respektera internationella principer om mänskliga rättigheter och att inte använda våld och framför allt att inte genomdriva tvångsåtervändanden till Irak.

Den irakiske ministern för mänskliga rättigheter håller för närvarande enskilda möten med de boende för att fastställa deras rättigheter och fastslå om de vill återvända till Irak eller åka till ett tredjeland.

Under de senaste veckorna har en del medlemmar valt att lämna lägret och har kunnat göra det utan att stöta på problem. Kommissionen stödjer de här insatserna. Om de boende i lägret vill lämna det måste den irakiska regeringen ge dem tillstånd att slå sig ned i ett annat land och underlätta denna process.

Kommissionen kommer i samarbete med representanterna för medlemsstaterna på plats att fortsätta att bevaka hur situationen utvecklas.

(Applåder)

Talmannen. – Debatten är avslutad.

Omröstningen är nästa punkt.

ORDFÖRANDESKAP: ROURE

Vice talman

6. Justering av protokollet från föregående sammanträde

*

* *

Gary Titley (PSE). - (EN) Fru talman! Jag tar än en gång till orda om artikel 28.2. I denna anges att varje ledamot kan ställa en fråga och motta ett svar inom 30 dagar. Jag ställde en fråga till talmannen den 19 mars. I dag är det den 24 april. Jag har inte fått något svar.

Jag tog upp detta i går och fick ett löfte om att detta skulle åtgärdas. Det har fortfarande inte åtgärdats. Jag har väldigt svårt att förstå att Europaparlamentets talman visar ett sådant förakt för parlamentets arbetsordning och för parlamentets egna ledamöter att han är beredd att helt ignorera dessa. Jag anser att talmannen beter sig helt förkastligt.

Talmannen. – Jag kommer förstås att vidarebefordra er begäran, herr Titley.

(Protokollet från det föregående sammanträdet godkändes.)

7. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat: se protokollet.)

7.1. Kvinnors rättigheter i Afghanistan

7.2. Stöd till specialdomstolen för Sierra Leone

7.3. Den humanitära situationen för de boende i Ashraflägrät

- Före omröstningen

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Det verkar som om det har blivit något fel i den text som parlamentets tjänsteavdelningar har publicerat på Internet. Skrivningarna stämmer inte överens med skrivningarna i den gemensamma resolution som min och andra grupper lade fram. Jag vet inte om ni har informerats om detta, och om ni kan göra något åt det, men i punkt 2 bör det stå "respektera enskilda Cam Ashraf-invånares önskemål om sin framtid". Detta avviker från den publicerade texten men det är så det bör stå.

Talmannen. – Herr Tannock, jag har fått informationen och alla språkliga korrigeringar kommer att göras.

- Efter omröstningen

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru talman! Jag vill uppmärksamma er på att bakom mig, bland de högerextrema, finns det personer som inte är parlamentsledamöter och såvitt jag kan se använder de också röstkortet.

(Protester)

Talmannen. – Vi kommer att kontrollera detta, herr Martin.

7.4. Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (A6-0229/2009, Rumiana Jeleva)

- Efter omröstningen

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Ett förslag röstades precis ned på grund av lika röstetal. En ledamot har framfört mycket allvarliga anklagelser om omröstningar i kammaren. Jag vill be er att skjuta upp överläggningarna tills vi får reda på om det finns ledamöter som röstar som inte borde rösta, eller om det rör sig om en falsk anklagelse. Detta är en mycket allvarlig anklagelse.

(Applåder)

Talmannen. – Som jag just sa kommer vi att kontrollera detta. Det innebär att det kommer att kontrolleras omgående. Vi arbetar med det.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Fru talman! Jag ska fatta mig mycket kort. Eftersom en av våra kolleger har kommit med en anklagelse vill jag be honom att förtydliga sig. Som ni sa måste kontrollen genomföras omgående och om det visar sig efter kontrollen att anklagelsen är falsk, vilket jag tror, ber jag att slutsatser ska dras av detta.

Talmannen. – Som jag sa kommer kontrollen att genomföras. Det kommer att göras omgående och jag kommer att informera er om en stund.

7.5. Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning(fakultativt protokoll) (A6-0230/2009, Rumiana Jeleva)

7.6. Problemet med etnisk och rasgrundad profilering i samband med terroristbekämpning, brottsbekämpning, invandring, tull och gränskontroll (A6-0222/2009, Sarah Ludford)

7.7. Skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning – Årsrapport 2007 (A6-0180/2009, Antonio De Blasio)

- Före omröstningen

Antonio De Blasio, föredragande. – (HU) Jag kommer inte att behöva två minuter. Mina damer och herrar! Jag vill uppmärksamma er på två mycket viktiga saker gällande betänkandet. De här betänkandena har sammanställts under flera år, men rådet har ännu inte tagit upp betänkandena på sin dagordning. Jag tror att det är mycket viktigt att rådet gör medlemsstaterna medvetna om innehållet i det här betänkandet. Det skulle avsevärt bidra till att också rådets och andra institutioners förfarande för att bevilja ansvarsfrihet skulle fungera bra. Därför föreslår jag att senareläggandet av rådets förfarande för att bevilja ansvarsfrihet i höst endast ska godkännas på villkor att rådet också placerar det här betänkandet på sin dagordning. Det skulle vara oerhört viktigt för att säkerställa att rådet också accepterar de regleringar som ännu inte är införda och som skulle kunna garantera öppenhet när det gäller hur EU-bidragen används. Jag vill särskilt tacka dem som hjälpte till att ta fram det här betänkandet, vilket inkluderar skuggföredraganden och de som lämnade in ändringsförslagen. Vi antog det här betänkandet enhälligt i utskottet.

7.8. Parlamentarisk immunitet i Polen (A6-0205/2009, Diana Wallis)

7.9. Styrningen inom den gemensamma fiskeripolitiken: Europaparlamentet, de regionala rådgivande nämnderna och övriga aktörer (A6-0187/2009, Elspeth Attwooll)

7.10. Statistik om växtskyddsmedel (A6-0256/2009, Bart Staes)

7.11. Krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning) (A6-0096/2009, Magor Imre Csibi)

7.12. Harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden (A6-0068/2009, Catherine Neris)

Talmannen. – Jag kan säga att kontrollen visar att det inte förekommit något röstfusk.

För att undvika fortsatta diskussioner kommer jag att informera talmannen och talman Pöttering kommer att berätta vilka återverkningarna kommer att bli.

7.13. Gränsöverskridande betalningar i gemenskapen (A6-0053/2009, Margarita Starkevičiūtė)

7.14. Affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar (A6-0056/2009, John Purvis)

7.15. Hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (A6-0087/2009, Horst Schnellhardt)

– Före omröstningen

Horst Schnellhardt, föredragande. – (DE) Fru talman! Jag vill bara komma med två korta kommentarer. Översättningen kan ge upphov till förvirring på de olika språken. Jag vill därför för protokollet säga att ändringsförslaget av artikel 2.2a med formuleringen ”med undantag av vilt” alltid måste läsas i förening med punkt aa. Då minskar förvirringen.

Talmannen. – Jag kan försäkra er om att alla språkversioner kommer att kontrolleras vad avser detta, herr Schnellhardt.

7.16. System för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaternas betalningsbalanser (A6-0268/2009, Pervenche Berès)

7.17. Beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (A6-0244/2009, Benoît Hamon)

7.18. Gemensamt system för moms när det gäller skatteundandragande vid import och andra gränsöverskridande transaktioner (A6-0189/2009, Cornelis Visser)

- Före omröstningen:

Bart Staes (Verts/ALE). - (NL) Jag vill ta upp omröstningen om mitt betänkande, som ägde rum i samband med andra behandlingen. Alla grupper i parlamentet hade en politisk överenskommelse med rådet om att anta ett antal ändringsförslag så att denna förordning kunde bli en verklig förordning.

På grund av att många parlamentsledamöter är frånvarande – drygt 400 är frånvarande – har vi inte kunnat anta paketet med ändringsförslag, vilket kräver en kvalificerad majoritet med 393 röster vid en andra behandling. Vi lyckades bara få 387 av de 395 rösterna. På grund av att så många parlamentsledamöter var frånvarande var vi tvungna att bryta vår överenskommelse med rådet.

Jag vill därför be presidiet och parlamentets administration att ta reda på hur vi skulle kunna rädda situationen i nuläget innan parlamentet gör uppehåll efter den 7 maj, så att vi kan diskutera och återställa den här situationen under nästa parlamentsmöte.

Talmannen. – Jag måste inflika, herr Staes, att vi redan har funderat över den här frågan och att vi kommer att titta på det här eftersom det är en konkret fråga och ett konkret problem.

7.19. Ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans

- Före omröstningen

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Fru talman! Jag tar till orda nu eftersom vi i utskottet för ekonomi och valutafrågor hade en viktig debatt om frågorna kring lånet och gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater hade lagt fram ett ändringsförslag med utgångspunkt från att det inte fanns någon rättslig grund för ett europeiskt lån.

Vi hade kommit överens om ett ändringsförslag som vi tog fram efter en överenskommelse med Werner Langen, som var chefsförhandlare för PPE-gruppen – dock inte skuggföredragande i den här frågan – om att lägga till att det inte finns någon specifik grund för det europeiska lånet. Det var mot den här bakgrunden som vi lade fram ändringsförslag 2 och jag är därför ganska överraskad över att välinformerade experter har berättat att på PPE-listan fanns det ett minus mot det här ändringsförslaget och jag vill ge Werner Langen möjlighet att korrigera PPE-listan.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Det finns inga skäl för mig att förklara hur min grupps röstlista sammanställs. Vi har diskuterat frågan och efter att ha granskat det på nytt kan vi ge det här förslaget vårt fulla stöd.

7.20. Lagstiftning om nanomaterial (A6-0255/2009, Carl Schlyter)

- Före omröstningen

Carl Schlyter, föredragande. – Fru talman! Jag vill bara säga att kommissionen lade fram ett förslag på detta nya, viktiga politikområde som innebar att vi tyckte att det räckte med bara genomförandeåtgärder i nuvarande lagstiftning. Parlamentet kommer nu med ett väldigt tydligt krav på att kommissionen ska göra en översyn av all relevant lagstiftning, så att vi kan skydda konsumenter, arbetare och miljö från negativa effekter av nanoprodukterna, och så att de kan få en marknad som är trygg och säker och utvecklas. Jag påminner om att kommissionen har två år på sig att genomföra parlamentets krav, och att parlamentet i dagens omröstning, tack vare en kompromiss, kommer att vara väldigt tydligt med att vi nästan enhälligt står bakom detta.

Nu är det dags för kommissionen att omedelbart sätta i gång sitt arbete med en översyn så att nanotekniken kan regleras på ett sätt som skyddar medborgarna.

7.21. Årlig debatt om de framsteg som gjorts inom det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 2 och 39 i EU-fördraget)

7.22. Slutsatser från G20-mötet

7.23. Befästande av stabilitet och välstånd på västra Balkan (A6-0212/2009, Anna Ibrisagic)

7.24. Situationen i Bosnien-Hercegovina

- Efter omröstningen om ändringsförslag 3

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Jag vill fråga om ni är medveten om att i artikel 6 måste ordet "central" före ordet "stat" raderas för att formuleringen ska stämma överens med de övriga texterna.

Talmannen. – Ja, ja, vi kommer definitivt att kontrollera alla språkversioner, fru Pack.

7.25. Icke-spridning och framtiden för fördraget om icke-spridning av kärnvapen (NPT) (A6-0234/2009, Angelika Beer)

7.26. Rättigheter för personer med funktionsnedsättning

7.27. Kommissionens tjugofemte årsrapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2007) (A6-0245/2009, Monica Frassoni)

8. Röstförklaringar

Talmannen. – Låt oss nu gå vidare till röstförklaringarna.

*
* *

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Fru talman! Jag vill kommentera de allvarliga anklagelser som i dag riktades mot ledamöter av parlamentet och om det förtal av Europaparlamentet som Hans-Peter Martin ägnade sig åt när han påstod att vissa parlamentsledamöter inte röstar själva, utan skickar andra personer som röstar med parlamentsledamöternas röstkort. Detta är ett oacceptabelt agerande eftersom Europaparlamentets förhandlingar sänds live. EU:s medborgare sitter på första parkett och i dag, under ett valår, fick de höra något osannolikt. Det är förtal och jag begär att presidiet vid sitt nästa möte instruerar Hans-Peter Martin att ta tillbaka sitt uttalande och be alla parlamentsledamöter om ursäkt.

Talmannen. – Herr Rogalski, ni märkte att jag begärde att det skulle kontrolleras omgående om det var sant eller falskt.

Det finns därför i protokollet. Det var falskt. Det finns därför med i *Europeiska unionens officiella tidning*. Jag ber nu att parlamentets talman vidtar nödvändiga åtgärder och vi kommer att diskutera det i presidiet.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Visst tog ni mycket snabbt itu med frågan, men jag tycker ändå inte att det är acceptabelt för en ledamot att resa sig från sin plats och komma med en sådan allvarlig anklagelse mot andra ledamöter här i parlamentet. Jag stöder på intet sätt gentlemännen längst ut på högerkanten, men parlamentets talman måste upprätthålla och skydda ledamöternas rättigheter. Vi anklagas för alla möjliga fruktansvärda saker, och vi har rätt att bli behandlade på ett korrekt och etiskt sätt av våra kolleger, såväl här i parlamentet som utanför parlamentet.

Talmannen. – Jag vill understryka att jag noterat allt ni sagt. Som ni ser har vi försökt hantera de här frågorna snabbt, eftersom det är viktiga frågor. Jag håller helt med er och vi får se vilka åtgärder som ska vidtas.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Efter detta meningsutbyte och ert mycket hjälpsamma svar lyckades jag inte fånga er kollegas blick i går för att meddela att samma ledamot – jag avstår från att

använda ordet "ärade" – har publicerat en artikel i den österrikiska pressen där en parlamentstjänsteman namnges. Oavsett om anklagelserna stämmer eller inte anser jag att detta är ytterligare ett exempel på totalt olämpligt beteende. Det kan mycket väl bli så att den berörda personen inte godkänns vid valprovningen om de österrikiska väljarna är dumma nog att stödja honom.

Talmannen. – Jag har noterat vad ni sa, herr Beazley. Vi är alla överens om att vi måste vara förnuftiga här, men ni har rätt i att i allmänhet slår den här sortens ärenden alltid tillbaka på den ansvarige.

*

* *

Muntliga röstförklaringar

- Betänkande: Rumiana Jeleva (A6-0229/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Detta betänkande handlade om personer med funktionshinder och jag skulle vilja att det arbete som Richard Howitt, en ledamot här i parlamentet som företräder det brittiska Labourpartiet, har lagt ned i sin kamp för personer med funktionshinder förs till protokollet och uppmärksammas.

Jag har alltid stött möjligheten för personer med funktionshinder att utöva idrott. Vi har alla hört talas om den paralympiska rörelsen, men i år uppmärksammar Europaparlamentet och kommissionen för första gången det fantastiska arbete som lagts ned av rörelsen Special Olympics. Detta är en rörelse för utvecklingsstörda idrottsutövare som leds av Tom Shriver. Rörelsen bedriver flera program världen över och ett av dessa kommer nu att delvis finansieras med medel ur EU:s budget.

Jag har haft nöjet att närvara vid både sommarvärldsspelen i Shanghai och detta års vintervärldsspel i Boise, Idaho och det är svårt att beskriva alla känslor inom en när man ser idrottsutövarna tävla och delta. Jag ville bara föra till protokollet att jag till fullo stöder denna resolution.

- Betänkande: Magor Imre Csibi (A6-0096/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Än en gång tror jag att detta är ett av dessa betänkanden som många människor välkomnar. Jag tror att alla vill se energieffektivare produkter i kampen för bättre energihushållning. Men än en gång måste jag göra er uppmärksamma på att vi här i parlamentet bör föregå med gott exempel.

När vi talar om energieffektivitet bör vi se till att parlamentet drar sitt strå till stacken. Europaparlamentet har tre byggnader – två parlamentsbyggnader och en administrativ byggnad – en i Bryssel, en i Strasbourg och en i Luxemburg. Detta visar tydligt att vi själva inte lever som vi lär när det gäller energieffektivitet.

Det är dags att föregå med gott exempel. Det är dags att prioritera kampen för energieffektivitet. Vi måste stänga parlamentet i Strasbourg, stänga de administrativa byggnaderna i Strasbourg och stanna kvar i Bryssel.

- Betänkande: Margarita Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Jag begärde ordet eftersom dessa gränsöverskridande betalningar är mycket fördelaktiga och indikerar att EU genom en positiv lösning och genom att fler gränser tas bort medvetet relaterar till medborgarna och etablerar förordningar som gör det enklare för dem i deras vardag. Jag tror på det här betänkandet och är därför positiv till att vi har tagit ett viktigt steg framåt för att underlätta verksamhet inom EU. Jag hoppas att detta kan fungera som en förebild på andra områden.

- Betänkande: Benoît Hamon (A6-0244/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag hoppas att min röstförklaring inte ger upphov till samma slags småaktiga reaktioner som man kan förvänta sig från andra sidan kammaren.

Jag tror att alla håller med om att vi måste ta itu med problemet med skatteundandragande. Samtidigt måste vi ha förståelse för att de entreprenörer som arbetar hårt, som skapar arbetstillfällen och välbefinnande för andra och sedan beskattas kraftigt för detta, på laglig väg vill föra över sina pengar till områden med förmånligare skattesystem.

Jag tror att alla håller med om att vi måste bekämpa bedrägerier, men låt oss inte slå ned på lagliga penningöverföringar. Vi tror kanske att sådana åtgärder kommer att leda till att områden med förmånligare

skattesystem kommer att försvinna, och att vi kommer att behöva betala högre skatter, vilket jag vet att många – särskilt på andra sidan kammaren – välkomnar. Men ibland måste vi också inse vilka oavsiktliga konsekvenser våra åtgärder kan leda till. Om vi försöker slå ned på förmånliga skattesystem och områden med låga skatter kommer vi i stället för att driva pengarna från ett land till ett annat, driva mycket välbehövligt kapital, mycket välbehövlig innovation och mycket välbehövligt entreprenörskap ut ur Europa helt och hållet.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Fru talman! Jag röstade självfallet mot Hamonbetänkandet, som är ännu sämre än kommissionens förslag om beskattning av sparande eftersom en majoritet i parlamentet – även om den långt ifrån representerar en majoritet av ledamöterna i det här parlamentet – mot all logik röstade för att avskaffa systemet med beskattning vid källan – vilket fungerar – för att kunna behålla enbart systemet för informationsutbyte, som är dyrbart, byråkratiskt och ineffektivt. Detta är obegripligt!

Jag är glad över att kunna konstatera att en majoritet av ledamöterna här inte hade tillräcklig kunskap om frågan, annars skulle de inte ha kunnat rösta för att avskaffa ett system som är effektivt, billigt och som säkerställer att alla betalar skatt på kapitalinkomster och i stället förespråka informationsutbyte.

Benoît Hamon berättade att han inte bryr sig om huruvida alla betalar sina skatter. I går kväll sa han: "Jag vill veta att det franska folket ..."

(Talmannen avbröt talaren.)

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Detta handlar om samma fråga i förbindelse med den fria röstningen. Principiellt motsätter jag mig inte systemet med källbeskattning. Men jag anser att vi måste slå fast att skatteundandragande inte kan accepteras.

Jag håller med om kommentarerna om att skattekonkurrens är bra. Jag tycker det är bra. Jag tror att alla oberoende betraktare skulle säga att det är bra. Personer säger ofta, ni har det lätt i Irland ni som har en bolagsskatt på 12,5 procent. Då svarar jag, varför har inte ni en bolagsskatt på 12,5 procent i ert land, om det är det som är problemet? Men det finns ett problem här, och vi måste sätta ned foten när det kommer till skatteundandragande. Detta är ett brott och vi måste verkligen se till att vi inte kommer för nära dem som praktiserar denna typ av bedrägeri.

Vi har tidigare sett vart dålig lagstiftning och dålig praxis har lett finansvärlden. Så i princip är jag inte emot källskatt, men jag vill att vi sätter ned foten och slår fast att hela frågan om skatteundandragande måste omgärdas av tydligare regler.

- Betänkande: Catherine Neris (A6-0068/2009)

Zita Plešinská, för PPE-DE-gruppen. – (SK) Min politiska grupp, gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, välkomnar resultatet av dagens omröstning om Catherine Neris betänkande om harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden.

Godkännande vid första behandlingen av rådet var inte möjligt eftersom vissa medlemsstater inte var eniga om en obligatorisk försäkran om överensstämmelse. I dagens omröstning fastställs Europaparlamentets ståndpunkt i en del känsliga frågor, framför allt CE-märkningen, vilket borde övertyga rådet om att försöka nå en gemensam ståndpunkt som följs av ett godkännande från Europaparlamentet och kommissionen vid andra behandlingen.

Min politiska grupp, PPE-DE, i en överenskommelse med den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet, ALDE-gruppen och gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen, har endast stött tekniska förbättringar av texten och genom våra egna ändringsförslag har vi fört den text som godkänts av utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd närmare rådets arbetstext. PPE-DE stödde inte ändringsförslagen 17 och 54 som godkändes i utskottet, eftersom man ställde sig bakom kommissionens förslag. Vi är emot införandet av egna märkningar i medlemsstaterna, eftersom de utgör ett hinder för den inre marknaden och vi instämmer i att medlemsstaterna bör ta bort alla nationella hänvisningar som intygar att det finns en överensstämmelse utöver CE-märkningen.

Jag är mycket glad över att detta ställningstagande fick tydligt stöd från kommissionsledamot Verheugen i gårdagens debatt. Jag hoppas lagstiftningen blir en framgång.

- Resolutionsförslag – B6-0192/2009

Philip Claeys (NI). - (NL) Den här resolutionen innehåller förvisso en del positiva inslag, t.ex. uppmaningen att stärka Frontexs mandat och att ta initiativ för en europeisk intern säkerhetspolitik, som bör komplettera nationella säkerhetsplaner. Till slut beslutade jag mig dock för att rösta emot resolutionen eftersom jag anser att det är helt oacceptabelt att parlamentet – som trots allt antas representera EU:s medborgare – ihärdigt klamrar sig fast vid Lissabonfördraget. Uppmaningen att snarast möjligt komma med förslag för att förenkla importen av utländska arbetare fick inte heller mitt godkännande och utgjorde enligt min uppfattning ett starkt skäl för att rösta nej.

- Betänkande: Angelika Beer (A6-0234/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Fru talman! I likhet med andra här i parlamentet välkomnar jag den nya strävan efter att återuppliva icke-spridningsavtalet, inklusive säkerhetsrådets resolution för att täppa till luckor i det befintliga regelverket.

Jag förkastar emellertid den indirekta antydning i detta betänkande om att EU bör ersätta de centrala medlemsstaterna som den viktigaste aktören i just denna process. För oss här i parlamentet är det ofattbart att EU skulle sträcka ut sina tentakler till detta område, särskilt med tanke på att endast två av medlemsstaterna är kärnvapenstater, och ytterligare fyra deltar i Natos program för kärnvapendelning.

I betänkandet är man mer intresserad av att ta chansen att ersätta medlemsstaterna vid ett av de viktigaste internationella förhandlingsborden än att ägna tillräcklig uppmärksamhet åt risken för att terrorister och skurkstater sprider kärnvapen.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag tror att när vi börjar med de grundläggande principerna kan vi alla hålla med om att kärnvapen är dåliga. Jag tror alla håller med om att krig är dåligt – det är moderskap och äppelpaj. Som den store filosofen Edwin Starr en gång sjöng: "War, huh, what is it good for? Absolutely nothing."

Men när vi studerar problemet närmare måste vi besvara följande fråga: Bör EU i hela icke-spridningsprocessen verkligen ersätta de två medlemsstater som är kärnvapenmakter, med tanke på den brist på expertis som finns utanför dessa medlemsstater? Är det inte lite tidigt att föreslå att Storbritannien ska lägga ned sin produktion av klyvbara material när detta material finns i så stora mängder att det kan falla i terroristers och skurkstaters händer?

Detta är inget annat än en maktkamp och kommer i praktiken att åstadkomma mycket mindre i kampen mot icke-spridning av kärnvapen. Vi bör strunta i maktkamper och i stället ta itu med själva problemet.

- Betänkande: Monica Frassoni (A6-0245/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Fru talman! För några veckor sedan åt jag en av mina favoriträtter, currygryta, i byn Long Buckby i närheten av var jag bor. Vi detta tillfälle stod jag värd för en politisk diskussion med en grupp personer som är nya i politiken. Precis som alla andra – och ni känner alla igen detta – får de genast en massa tankar i huvudet när man presenterar sig som ledamot av Europaparlamentet. För det första att vi skär guld med täljkniv och inte egentligen bryr oss om vanliga människor, och för det andra att EU inte fungerar, eftersom det finns för många föreskrifter. I vissa fall har de kanske rätt. Det borde göras en kostnadsnyttoanalys av föreskrifterna, och de tillämpas dåligt och inte på ett enhetligt sätt i hela EU.

Detta betänkande handlar om kontrollen av gemenskapsrätten och det är bra. Om man tittar på Eurobarometerns webbplats ser man hur många överträdelseförfaranden som kommissionen har inlett mot enskilda medlemsstater. Att lagstiftningen inte alltid tillämpas, och inte tillämpas lika överallt, är ett av de största problem som de i denna kammare som – till skillnad från mig – är EU-vänliga snarare än EU-skeptiska kommer att ställas inför i framtiden.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Än en gång anser jag att det går att nå samförstånd i denna fråga, oavsett om man är skeptisk till framtida europeisk integration eller vill att ens hemland ska inordnas i en överstatlig stat. För närvarande tror jag alla håller med om att vi alla är EU-medlemmar och att vi alla bör följa gemenskapsrätten, eftersom vi har gått igenom den vederbörliga processen, debatterna och de rättsliga processerna.

Därför behöver vi bättre kontroll av hur gemenskapsrätten tillämpas. Det tror jag alla håller med om. När ostförsäljare i min valkrets i London klagar till mig på att de är tvungna att göra stora investeringar för att exempelvis se till att de lokaler de använder för att sälja ost i uppfyller de EU-normer som har förgyllts av brittiska statstjänstemän, och sedan ser ost som håller på att smälta säljas öppet på gatumarknader när de reser till andra medlemsstater – och funderar över hur gemenskapsrätten tillämpas i dessa länder – är det dags för oss att visa att gemenskapsrätten tillämpas strikt i hela EU.

*
* *

Richard Corbett (PSE). - (EN) Fru talman! Jag undrar om Syed Kamall verkligen hade rätt att uppmana Europaparlamentet att ignorera fördragen, ignorera sina rättsliga skyldigheter och faktiskt öka Europaparlamentets befogenheter genom att ta upp frågan om byggnaderna på tre olika platser. Han vet mycket väl att det tyvärr är medlemsstaternas regeringar som avgör institutionernas säten. Vid toppmötet i Edinburgh 1992 gjorde medlemsstaternas regeringar under det ordförandeskap som leddes av den tidigare partiledaren för hans parti, John Major, tyvärr Europaparlamentet rättslig skyldigt att hålla tolv sammanträdesperioder om året i Strasbourg.

Detta är olyckligt men svaret är verkligen inte att bryta mot lagen. Svaret är snarare att uppmana regeringarna att ändra detta olyckliga beslut som fattades under ledning av den tidigare partiledaren för Syed Kamalls parti.

Skriftliga röstförklaringar

Kvinnors rättigheter i Afghanistan (RC-B6-0197/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. - (PT) Jag röstade för Europaparlamentets resolution om kvinnors rättigheter i Afghanistan, eftersom jag anser att det nya lagförslaget om shiitiska kvinnors personliga ställning är oacceptabelt. Denna lagstiftning, som nyligen godkändes av båda kamrarna i det afghanska parlamentet, begränsar starkt kvinnors rörelsefrihet, legitimerar "våldtäkt inom äktenskapet" och främjar diskriminering av kvinnor inom äktenskapet, när det gäller skilsmässa, arv och tillgång till utbildning. Detta följer inte de internationella principerna för mänskliga rättigheter rent allmänt och inte heller kvinnors rättigheter.

Jag anser att EU måste skicka en tydlig signal om att det här lagförslaget måste utgå då dess innehåll motsäger principen om jämlikhet mellan könen som finns i de internationella konventionerna.

Stöd för specialdomstolen för Sierra Leone (RC-B6-0242/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. - (PT) Jag röstade för det gemensamma resolutionsförslaget om stöd för specialdomstolen för Sierra Leone, eftersom det är viktigt att förövare av våldsbrott enligt internationell humanitär rätt – framför allt då krigsbrott och brott mot mänskligheten – straffas och avtjänar sina straff.

Specialdomstolen inrättades år 2000 av FN och regeringen i Sierra Leone och var den första internationella domstol som finansierades genom frivilliga bidrag, den första domstol som inrättades i ett land där de påstådda brotten ägde rum och den första domstol som dömde en sittande afrikansk statschef för krigsbrott och brott mot mänskligheten.

Den humanitära situationen för de boende i Ashraflägrät (RC-B6-0248/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. - (PT) De boende i Ashraflägrät är ett synligt exempel på den iranska regimen förtryck och på motståndet mot detta våld.

Den koppling som man upprepade gånger har försökt göra mellan medlemmar av den iranska motståndsrörelsen och terrorism är oberättigad, vilket tidningar, politiker och domstolar har kunnat bevisa. Tvärtom finns situationen i Ashraflägrät i det allmänna medvetandet och många människor, inklusive parlamentsledamöter och journalister, har besökt lägrät och har dragit sina egna slutsatser. De boende i Ashraflägrät är skyddade personer i enlighet med Genèvekonventionen. Därför är det budskap som Europaparlamentet sänder mycket viktigt: de boende i Ashraflägrät har en rätt att skyddas och får inte under några omständigheter överlämnas till den iranska regimen. Det här är en fråga om den mest grundläggande respekten för de mänskliga rättigheterna. Vi hoppas därför att den här resolutionen kommer att leda till resultat.

Slutligen har jag ett påpekande om den iranska regimen. Det är viktigt att de fel som gjordes under inledningen av och under USA:s allierades intervention i Irak nu inte förstärker situationen genom att man begår fel när de lämnar landet. Om de iranska fundamentalisterna när den här processen går mot sitt slut har stärkt sitt inflytande i regionen, framför allt genom att kontrollera Iraks inre angelägenheter, då befinner sig regionen längre bort från fred och världen står inför ett än större hot.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Herr talman! Jag uppmanade alla mina liberala kolleger att rösta emot Verts/ALE-gruppens och PSE-gruppens ändringsförslag eftersom resolutionsförslaget redan var välvägt och dessa ändringsförslag inte var förenliga med andan och grunddragen i resolutionen.

Att utan konkreta bevis kritisera och anklaga folkets mujaheddin, en av det iranska folkets mest framträdande oppositionsrörelser, ser hemskt mycket ut som ett försök att blidka den iranska diktaturen. Jag förstår inte hur någon kan känna sig väl till mods när de hjälper denna förtryckarregim genom att stödja de ändringsförslag som ger Iran en möjlighet att attackera och försvaga den oppositionsrörelse som har kämpat för mänskliga rättigheter och demokrati i Iran.

Jag vill tacka alla mina kolleger som stödde det ursprungliga resolutionsförslaget som inte på något sätt hotade Camp Ashraf-invånarnas liv och integritet. Vi måste få med oss dessa för att få till stånd ett regimskifte i Iran. Ett regimskifte skulle säkerställa fred och säkerhet i en av världens mest oförutsägbara och instabila regioner de senaste årtiondena.

- Betänkande: Rumiana Jeleva (A6-0229/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – – (IT) Fru talman! Jag röstade för betänkandet.

Under de senaste årtiondena har tendensen att betrakta personer med funktionsnedsättning ur ett rättighetsbaserat perspektiv mognat och blivit brett accepterat internationellt.

Respekt för personers med funktionsnedsättning rättigheter har alltid varit en av de viktigaste aspekterna i den europeiska socialpolitiken och i det avseendet är FN:s konvention om mänskliga rättigheter ett steg i denna riktning.

Konventionens principer är respekt för människans inneboende värdighet, individuellt självbestämmande, inklusive frihet att göra egna val, och enskilda personers oberoende, icke-diskriminering, fullständigt och faktiskt deltagande och integration i samhället, respekt för olikheter, lika möjligheter, tillgänglighet och jämställdhet mellan kvinnor och män.

Särskilt viktiga när det gäller att främja deltagande och integration i samhället är artiklarna 24, 27 och 28 som rör frågor med koppling till utbildning, sysselsättning och socialt skydd. Jag hoppas därför att konventionen antas med så många röster som möjligt och att alla medlemsstater ratificerar den så snart som möjligt.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Rumiana Jelevas betänkande om FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, där ansvaret för första gången kommer att delas mellan EU och dess medlemsstater. Konventionen försvarar respekten för människans inneboende värdighet och individuella självbestämmande och främjar icke-diskriminering, deltagande och integration i samhället och acceptans av personer med funktionsnedsättning som en del av den mänskliga mångfalden.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jag röstade för att anta betänkande Jeleva om Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Dessa frågor är särskilt viktiga för mig, och jag har visat det många gånger, till exempel vid sammanträden i det så kallade restaurationsparlamentet för vojvodskapet Nedre Karpaterna – det har genomförts 18 sådana.

Jag framhåller alltid att personer med funktionsnedsättning måste behandlas precis som människor utan funktionsnedsättning. Detta innebär inte endast med fina förklaringar och förordningar, utan framför allt när det gäller praktiska frågor i vardagen. Principerna i konventionen är följande: respekt för inneboende värde, individuellt självbestämmande innefattande frihet att göra egna val och respekt för enskilda personers oberoende, icke-diskriminering, fullständigt och faktiskt deltagande i samhället, respekt för olikheter och acceptering av personer med funktionsnedsättning som en del av den mänskliga mångfalden och mänskligheten, lika möjligheter, tillgänglighet, jämställdhet mellan kvinnor och män, respekt för den fortlöpande utvecklingen av förmågorna hos barn med funktionsnedsättning och respekt för funktionshindrade barns rätt att bevara sin identitet.

I detta sammanhang anser jag att bestämmelserna i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är mycket positiva. I EU gäller de för ungefär 50 miljoner människor och i hela världen uppskattas antalet till 650 miljoner.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Det grekiska kommunistpartiet röstade inte för betänkandet om ingående från EU:s sida av FN:s konvention och protokoll om rättigheter för personer med funktionsnedsättning eftersom det anser att EU inte har rätt att underteckna och ratificera sådana avtal med FN på 27 medlemsstaters vägnar. Undertecknandet från EU:s sida bryter mot varje princip om oberoende och suveränitet för de EU-medlemsstater som är medlemmar av FN och har rätten och skyldigheten att skriva under. I detta särskilda fall stöder det grekiska kommunistpartiet konventionen och protokollet om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och medlemsstaternas skyldighet att tillämpa den trots det faktum att denna fråga står i samband med den allmänna politiken i kapitalistländerna som driver en omänsklig politik gentemot människor som behöver särskild omsorg.

- Betänkande: Sarah Ludford (A6-0222/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Ledamöterna från det brittiska konservativa partiet delar till viss del den oro som finns för att vissa fall av missbruk vid profileringen av en liten minoritet av fallen leder till allvarliga problem när det gäller de medborgerliga fri- och rättigheterna. Vi välkomnar att Europaparlamentet försöker uppmärksamma medlemsstaternas regeringar på detta. Vi anser emellertid att våra brottsbekämpande myndigheter måste kunna använda lämpliga verktyg för att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Profilering, framför allt underrättelsestyrd profilering, är ett av dessa verktyg.

Vi kunde emellertid inte stödja just denna text, eftersom framför allt leden i beaktandemeningen är obalanserade och i alltför hög grad bidrar till att sprida oro. Föredraganden begär att proportionalitetsprincipen ska tillämpas. Därför är det desto mer beklagligt att denna princip inte tillämpades när betänkandet utarbetades.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Fru talman! Jag röstade för betänkandet.

Ett av de åligganden som varje stat där rättsstatsprincipen tillämpas måste uppfylla är att säkerställa att förebyggande åtgärder som genomförs för civilpersoners säkerhet inte utförs på grundval av en persons etniska identitet utan på grundval av personens beteende.

Etiskt sett kan eller bör inga enskilda personer på något sätt frihetsberövas såvida det inte föreligger handlingar som utgör en grundval för att anklaga dem eller som utgör bevis för att de är skyldiga. För att begränsa problemet med immigration och terrorism har vi nu börjat utarbeta "profiler": denna metod har tagits fram av polisorganisationer för att i förväg kunna identifiera sammanslutningar av människor som anses vara potentiella förespråkare för terrorism och brottslig verksamhet. En av de mest effektiva metoderna för profilering kallas datafångst och består i att med hjälp av databaser leta fram personer genom användning av indikatorer som har tagits fram i förväg och som bygger på ras, etnicitet, religion och nationalitet.

Vi måste agera för att reglera profilering genom rättsliga ramar som gör det möjligt att garantera varje enskild persons rättigheter oavsett hans eller hennes ras eller religion.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Profilering används redan nu inom många områden från fredsbevarande till myndigheters och tullens gränskontroll, och även för att bekämpa terrorism.

Det finns ett ökande intresse för att använda den här undersökningstekniken som bygger på insamling av information om enskilda personer från olika källor som kan omfatta känsliga uppgifter såsom etniskt ursprung, ras, nationalitet eller religion.

Användningen av denna teknik har dock utvecklats avsevärt utan att det tidigare har funnits någon möjlighet att debattera den och komma fram till någon slutsats om hur och när den ska användas, och när användningen av den ska anses vara nödvändig, laglig och rimlig.

Det är också uppenbart att erforderliga skyddsåtgärder måste införas som skydd för enskilda personers grundläggande rättigheter och friheter.

Denna situation är ännu mer oroväckande om vi tar hänsyn till att det måste förekomma korsreferenser mellan de olika databaserna, såsom SIS II (Schengens informationssystem), VIS (informationssystemet för viseringar) och Eurodac.

Jag gratulerar därför föredraganden Sarah Ludford till hennes initiativ och den möjlighet som detta har gett oss att inleda den här debatten utifrån det här betänkandet som jag anser är ganska välavvägt och tar hänsyn till de utfästelser som vi enats om.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan stöder skrivelsen om att profilering som görs genom automatiserad "extrahering" av datauppgifter behöver tas upp i en politisk debatt, eftersom den frångår den allmänna regeln att brottsbekämpningsbeslut bör baseras på en persons beteende. Vi är starka motståndare till etnisk profilering som innebär myndigheters godtyckliga användning av uppgifter av skäl som ras, hudfärg, språk, religion, nationalitet, etniskt ursprung m.m. och ser en klar risk för att oskyldiga personer kan bli utsatta för godtyckliga gripanden.

Vi anser dock inte att detta problem bäst löses på EU-nivå. Denna problematik ska lösas internationellt genom internationella överenskommelser och konventioner, förslagsvis genom FN.

Vi stöder många skrivelser i betänkandet men har, med hänvisning till ovanstående, valt att rösta nej till betänkandet i sin helhet.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) I betänkandet behandlas den metod som används av repressiva mekanismer och underrättelsetjänster i EU, grundad på normer för liknande mekanismer i USA, för att standardisera och klassificera personer som misstänkta för "terrorism" och brottslig verksamhet på grundval av deras etnicitet eller ras, deras beteende, deras politiska, sociala, religiösa och ideologiska övertygelser och deras sociala agerande. Naturligtvis är detta inte en ny metod. Borgarklassens repressiva mekanismer har en lång historia av brottslig verksamhet mot kommunister och sociala förkämpar för vilka denna klassificering användes i syfte att stämpla dem som farliga för den "allmänna ordningen och säkerheten". Under förevändning av "terrorism" hämtas de nu åter in från de mörkaste epokerna i borgarklassens historia i Europa.

Även om det i betänkandet intas en kritisk ståndpunkt gentemot dessa metoder fördöms de inte kategoriskt och det krävs inte något omedelbart förbud mot dem. Tvärtom betraktas de som legitima metoder för polisundersökningar under förutsättning att de är underkastade strikta villkor och begränsningar. Det finns inga garantier och begränsningar för sådana fascistiska metoder, och det kan inte heller finnas några.

Därför röstade det grekiska kommunistpartiet mot betänkandet. Det uppmanar alla arbetare att hålla huvudet högt och att i ohörsamhet krossa och störta det EU som står för förtryck, rättsliga åtgärder, terrorism och brott mot demokratiska rättigheter och friheter.

- Betänkande: Antonio De Blasio (A6-0180/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Ledamöterna från det brittiska konservativa partiet stöder initiativ för att se till att kampen mot bedrägerier i samband med EU:s budget blir framgångsrik. På detta område innehåller betänkandet en rad förnuftiga förslag, inklusive förslaget om att ge Olaf större oberoende.

Vi vill emellertid klargöra att vi motsätter oss inrättandet av en europeisk allmän åklagarmyndighet, och därmed förslaget i punkt 57 i betänkandet.

- Andrabehandlingsrekommendation: Bart Staes (A6-0256/2009)

Richard Corbett (PSE), skriftlig. – (EN) Förra veckan besökte jag plantskolan Johnson of Wixley i min valkrets. De var oroliga för vissa inslag i det senaste växtskyddsmedelpaketet, framför allt det strikta förbudet mot att använda vissa växtskyddsmedel som det ännu inte finns några alternativ till.

Jag gläder mig emellertid åt att detta förslag verkar vara mindre kontroversiellt på den punkten. Det verkar råda samförstånd mellan parlamentet och rådet. Det glädde mig därför att jag kunde stödja rådets text och de överenskomna ändringsförslagen, även om dessa i slutändan inte antogs.

Regelbunden insamling och spridning av data om användningen av växtskyddsmedel borde bidra till att öka kunskapen och kontrollen av användningen av hur växtskyddsmedel används och spela en liten men betydelsefull roll för att se till att växtskyddsmedlen inte utgör ett hot mot vare sig människors hälsa eller miljön, samtidigt som man undviker problemen i samband med det tidigare paketet.

Edite Estrela (PSE), in writing. – (PT) Jag röstade för ändringsförslagen till andrabehandlingsrekommendationen om statistik om växtskyddsmedel. Jag anser att detta betänkande

kommer att komplettera andra föreliggande initiativ om bekämpningsmedel som vi enades om i slutet av förra året.

I detta betänkande framförs flera viktiga ändringsförslag, såsom till exempel att ordet "växtskyddsmedel" ändras till "bekämpningsmedel", vilket utökar omfattningen till biocidprodukter och innefattar bekämpningsmedel för andra kommersiella användningsområden än jordbruket. Med denna förordning kommer Europeiska unionen att svara för en betydligt säkrare användning av bekämpningsmedel.

Christa Klauß (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Förordningen om statistik om växtskyddsmedel ingår i översynen av den europeiska politiken för växtskyddsmedel, till vilken även godkännandeförordningen och direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel hör, som antogs i början av året.

Målet är att reducera de negativa effekterna av växtskyddsmedel så mycket som möjligt genom att minska riskerna. För att mäta detta behöver vi indikatorer, och för att utarbeta dessa indikatorer behöver vi tillförlitliga statistiskt fastställda data som säkerställer jämförbarhet mellan medlemsstaterna. Därför röstade jag för betänkandet. Men vi får inte glömma att endast de som marknadsför produkterna i enlighet med bestämmelserna kommer att tillhandahålla uppgifter. Aktuella rapporter om den Europaomfattande olagliga handeln med bekämpningsmedel tyder på vi måste vara mer uppmärksamma på detta. Det gäller även importen av produkter från tredjeländer. Vi måste öka våra kontroller på detta område.

Vårt strikta europeiska godkännandeförfarande säkerställer ett omfattande skydd av människor och miljön. Den som säljer eller använder växtskyddsmedel utan godkännande och den som inte i tillräcklig utsträckning kontrollerar gränsvärden för bekämpningsmedelsrester ger inte bara upphov till onödiga risker utan skadar också ryktet för tillverkaren av produkten och jordbruksindustrin. Gällande lag ger en tillräcklig skyddsnivå i detta hänseende. Men den måste följas och övervakas.

- Betänkande: Magor Imre Csibi (A6-0096/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för förslaget om ekodesign för energirelaterade produkter eftersom nuvarande konsumtionsmönster har avsevärda konsekvenser för miljön, framför allt genom utsläppen av växthusgaser och föroreningar.

Jag anser att det är viktigt att förändra konsumtions- och produktionsrutiner utan att detta leder till betydande extra kostnader för företag och hushåll.

- Betänkande: Catherine Neris (A6-0068/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för betänkandet om harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden för att främja rörligheten och användningen av detta slags produkter. Bruket av ett gemensamt tekniskt språk för att ange byggprodukters prestanda förtydligar och förenklar villkoren för rätten till CE-märkning vilket ger användarna större säkerhet.

Zuzana Roithová (PPE-DE), skriftlig. – (CS) Jag är mycket glad över att vi i dagens plenarsession har avlägsnat några allvarliga brister från förslaget till förordning om harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden som infogats i denna tekniska norm av den socialistiska föredraganden. Skuggföredraganden Zita Plešinská förtjänar våra applåder. Tack vare hennes professionella erfarenhet och omsorg i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd håller den nuvarande versionen en yrkesmässig nivå. Genom harmonisering och CE-märkningen för serietillverkning blir det förenklingar och minskade kostnader särskilt för små företag. De olika kraven i de 27 medlemsstaterna kommer inte längre att gälla. EG:s överensstämmelsemärke för serietillverkning ger en tillräcklig garanti för att produkter överensstämmer med europeiska normer. Harmonisering krävs inte för prototyper och styckvis framställning. Endast om byggprodukter importeras i länder där det till exempel föreligger risk för jordbävningar måste de även uppfylla kraven för dessa specifika förhållanden. Jag uppskattar det tjeckiska ordförandeskapets stöd för denna version.

- Betänkande: Margarita Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Tack, fru talman! Jag röstade för betänkandet.

Kärnfrågan i förordning (EG) nr 2560/2001 är gränsöverskridande betalningar och elektroniska betalningar. Förordningen antogs den 19 december 2001 och dess mål är att säkerställa att kostnaden för en gränsöverskridande betalning är den samma som för en betalning som gjorts inom en medlemsstat.

Fram till den 1 januari 2006 gällde den endast för överföringar, uttag från bankomater och för betalningar som gjorts med ett betal- eller kreditkort på upp till 12 500 euro i EU-länder, men från detta datum har beloppet höjts till 50 000 euro. Denna förändring har lett till en sänkning av priserna och större konkurrens på marknaderna för betaltjänster. Men förordning (EG) nr 2560/2001 har också brister, såsom att "motsvarande betalningar" inte definieras och att den inte innehåller någon översynsklausul, och på dessa punkter måste omedelbart åtgärder vidtas.

Jag vill avsluta med att säga att vi är för förslagen att uppdatera och ändra förordning (EG) nr 2560/2001, eftersom det är vår plikt att göra gränsöverskridande betalningar enklare och billigare.

- Betänkande: Horst Schnellhardt (A6-0087/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Schnellhardt-betänkandet om förordningen om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel, eftersom jag anser att förslagen i detta dokument kommer att bidra till att avsevärt förbättra säkerheten för dessa produkter, särskilt genom att säkerställa spårbarhet under hela bearbetningen. Livsmedelssäkerhet och konsumentskydd i EU kommer således att förstärkas.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Detta betänkande kommer att göra det möjligt för Europeiska unionen att skaffa sig en mer exakt rättslig ram med vars hjälp man kan höja säkerhetsnivån i hela kedjan för produktion och distribution av livsmedel. Denna texts förtjänster är att den innehåller förslag till en metod som i större utsträckning bygger på risker och kontroller, och bidrar till att göra bestämmelserna om animaliska biprodukter och lagstiftningen om hygien mer enhetliga, samtidigt som där också införs ytterligare regler om spårbarhet för animaliska biprodukter.

Jag kan också tala om för er att Horst Schnellhardts föregående betänkande om livsmedelshygien (2002) hade en mycket positiv inverkan genom att den europeiska viltsektorn blev medveten om sina skyldigheter. Införlivandet av denna förordning i nationell lagstiftning har haft positiva effekter på fältet, bland annat genom att utbildningen av sju miljoner europeiska jägare har förbättrats, som då de ständigt arbetar i den miljön, har möjlighet att snabbt och effektivt upptäcka hälsokriser som drabbar vilda djur.

Jag stöder därför detta betänkande som kommer att göra det möjligt för Europeiska unionen att bättre förutse och reagera på potentiella livsmedelskriser som har samband med produkter av animaliskt ursprung.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för detta betänkande eftersom vi i Rumänien liksom i andra medlemsstater ibland drabbas av kriser som påverkar folk- och djurhälsan i förhållande till animaliska produkter, såsom transmissibel spongiform encefalopati, dioxin, svinpest och mul- och klövsjuka. Sådana kriser kan också få en mer omfattande negativ inverkan på den socioekonomiska situationen för jordbrukare och berörda industrisektorer, däribland sjunkande konsumentförtroende för animaliska produkters ofarlighet. Sjukdomsutbrott kan också få negativa konsekvenser för miljön: bortskaffande av kropparna och biologisk mångfald. Vi behövde se över förordningen om animaliska biprodukter (ABP) som inte är avsedda att användas som livsmedel ur ett rättsligt perspektiv.

Detta kommer således att lösa problem som hänger samman med skillnader i tolkningen av förordningens tillämpningsområde och de problem som orsakas av detta, såsom: snedvridning av konkurrens och olika skyddsnivåer gällande risker för folk- och djurhälsan, ABP-klassificering som i större utsträckning grundar sig på risker, förtydligande av avvikelser (t.ex. inverkan av ABP på forskning, sjukdomsutbrott, naturkatastrofer), minskning av den administrativa bördan genom att undvika dubbelarbete när det gäller tillstånd för vissa typer av ekonomiska enheter.

I översynen upprätthålls de principer som tillämpas i EU för att reglera användningen, bearbetningen, bortskaffandet, spårbarheten och fördelningen av ABP som inte är avsedda att användas som livsmedel, och därigenom garanteras en hög nivå på livsmedelssäkerhet och konsumentskydd.

- Betänkande: Benoît Hamon (A6-0244/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Detta betänkande rör förslaget till Europaparlamentets lagstiftningsresolution om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar.

Jag röstade för betänkandet om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar eftersom det innebär en förstärkning av principerna om öppenhet och rättvis beskattning.

Robert Goebbels (PSE), *skriftlig*. – (FR) I Hamon-betänkandet förordas generell användning av informationsutbyte, vilket är ett byråkratiskt och ytterst ineffektivt system. Jag är för en källskatt, det vill säga att låta varje medborgare betala hela sin skatt till den medlemsstat där han är skattebetalare genom att betala en rimlig skatt (20 eller till och med 25 procent). Denna skatt bör gälla fysiska och juridiska personer, den bör tas upp vid källan av den finansenhets där pengarna (värdepapper, obligationer och så vidare) hanteras, och bör överföras till skattebetalarens skattemyndighet. Det vore önskvärt att den gjordes till gemenskapsmedel.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Det är angeläget att komma åt skattebedrägerierna i EU:s medlemsländer. Kommissionens förslag och utskottets betänkande har emellertid överlastats med skrivningar som, om de skulle vinna gehör i kammaren, enbart skulle bidra till att överreglera EU-samarbetet.

Vi har röstat nej till betänkandet i sin helhet och efterlyser en noggrann översyn av lagstiftningsförslaget i sin helhet.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jag stöder detta förslag om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, som syftar till att täppa till befintliga luckor och stoppa skatteflykt. Erfarenheten visar att det nuvarande direktivet kan kringgås och att de rikaste kan undandra sig skatt medan de som tjänar betydligt mindre fortsätter att betala sina skatter. Detta förslag kan bidra till att få ett slut på denna process.

Peter Skinner (PSE), *skriftlig*. – (EN) I detta betänkande uppmärksammas att de globala ledarna anser att skatteparadis är en del av den globala ekonomin och att de bör ge ett positivt bidrag till en bredare intressesfär. Det har redan gjorts mycket arbete när det gäller källskatt och detta betänkande bidrar till ökad insyn i det sparande och de transaktioner som äger rum i sådana skatteparadis. Detta är extra viktigt för att man ska kunna hantera bolags och enskilda personers skatteflykt.

- Betänkande: Cornelis Visser (A6-0189/2009)

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Det är mycket viktigt att vi skapar goda system som förhindrar skattebedrägeri. Det gäller inte minst mervärdesbeskattning. Vi bedömer emellertid att kommissionens förslag och föreliggande betänkande i dess nuvarande utformning reser fler frågor än det ger svar. EU har en långsiktig ambition om att minska regelbördan. Kommissionens förslag ser ut att gå i motsatt riktning och riskerar att öka den administrativa arbetsbördan, framför allt för de europeiska småföretagarna. Därutöver innehåller förslaget skrivningar som kommer att leda till stora förändringar i svensk lagstiftning.

Vi har valt att rösta nej till betänkandet i första behandlingen, men ser icke desto mindre fram emot en konstruktiv vidareutveckling av kommissionens ursprungliga förslag.

Peter Skinner (PSE), *skriftlig*. – (EN) PSE-gruppen välkomnar Cornelis Vissers betänkande om ett gemensamt system för moms när det gäller skatteundandragande vid import och andra gränsöverskridande transaktioner. Även om moms ibland är en komplex fråga kan dess gränsöverskridande effekter ge upphov till specifika problem som detta betänkande hjälper till att fastställa och åtgärda.

- System för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (B6-0256/2009)

Peter Skinner (PSE), *skriftlig*. – (EN) PSE-gruppen kan stödja detta betänkande inom ramen för medlemsstaternas ekonomiska åtgärder under den nuvarande ekonomiska krisen. Även om euroobligationer kan tyckas vara ett bra sätt att ge regeringarna ekonomiska medel verkar det inte finnas någon rättslig grund för att utge sådana obligationer. Därför verkar det inte troligt att detta alternativ kan genomföras.

- Betänkande: Carl Schlyter (A6-0255/2009)

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jag röstade för betänkandet om nanomaterial eftersom nanotekniken ger löfte om fantastiska resultat, särskilt inom energiområdet och utvecklingen av biomedicin. Men jag anser att det är viktigt att kunna garantera säkerheten för produkter innan de släpps ut på marknaden med hänsyn till att nanotekniken medför risker som inte är helt kända än.

Adam Gieriek (PSE), *skriftlig*. – (PL) Material som består av partiklar som är mindre än 10^{-9} m kallas nanopartiklar. De uppträder i fri form eller som nanopartikelutsläpp i andra material, till exempel kompositeter.

Dessa nanomaterial skapas med hjälp av "top-down"-teknik och användning av kraftig attrition.

Nanopartiklar har en stor ytareal och en betydande ytenergi, vilket ger dem följande egenskaper:

- Kapacitet att katalysera kemiska reaktioner.
- Betydande reaktivitet (potential).
- De kan enkelt tränga in i levande celler.

Fria nanopartiklar som okontrollerat släpps ut i miljön kan utgöra en hälsorisk. Fria nanopartiklar av olika material kan orsaka cancerframkallande kemiska reaktioner om de tränger in i levande celler, men detta har inte kunnat bekräftas.

Källor till nanopartiklar som släpps ut i miljön kan bland annat vara

- produkter tillverkade med "top-down"-metoden, till exempel nanopartiklar av zinkoxid som används i krämer med UV-filter, och bakteriedödande tillsatser som silvernanopartiklar,
- avsiktliga biprodukter i form av nanopartiklar, till exempel till följd av förbränning, däckfriktion och andra okontrollerade processer som skapar nanoaerosoler genom Brownsk rörelse.

Kommer användningen av nanopartiklar i solkrämer, vars syfte är att blockera ultraviolett strålning, att leda till hälsovådliga bieffekter? Detta kan och bör undersökas.

Är nanoaerosolernas, som finns överallt omkring oss, katalytiska verkan farlig för hälsan? Även på detta område krävs forskning, något som dock är svårt att genomföra på grund av fysiska och kemiska orsaker.

- Årlig debatt om de framsteg som gjorts inom området frihet, säkerhet och rättvisa (B6-0192/2009)

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Denna resolution innehåller visserligen några positiva delar, såsom en uppmaning att förstärka Frontex mandat och att ta initiativ till en europeisk intern säkerhetspolitik för att komplettera de nationella säkerhetssystemen. I slutändan beslöt jag trots detta att rösta mot resolutionen, eftersom jag anser det vara helt oacceptabelt att parlamentet, som faktiskt ska representera EU:s medborgare, orubbligt håller fast vid Lissabonfördraget. Att framlägga förslag vid tidigaste möjliga tidpunkt för att göra det lättare att ta in utländsk arbetskraft är inte heller något jag håller med om.

Frank Vanhecke (NI), skriftlig. – (NL) Även om jag röstade mot denna resolution vill jag klargöra att den definitivt innehåller många positiva delar, inte minst när det gäller att förstärka Frontex och utarbeta en bättre och kompletterande europeisk inre säkerhetspolitik. För mig är dock det huvudsakliga problemet fortfarande att parlamentet orubbligt håller fast vid Lissabonfördraget, som om det vore lösningen på alla problem. Naturligtvis kommer vi inte att kunna komma vidare på detta sätt. Det är fortfarande en kamp på liv och död och i slutändan kommer både demokratin och de europeiska demokratiska projektens trovärdighet att bli lidande. Som ni förstår håller jag inte alls med om att vi bör utöka användningen av blåkort-systemet. Detta är något jag befarade redan från början, och nu har mina farhågor blivit verklighet. Som vanligt måste den typiska europeiska "salami-politiken", där beslut tas bit för bit och effekterna av efterföljande beslut hålls hemliga under tiden, prackas på oss.

- Slutsatser från G20-mötet (RC-B6-0185/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) G20-mötet och det faktum att man är medveten om att det krävs gemensamma och koordinerade åtgärder för att lösa den rådande ekonomiska situationen i världen är exempel på globaliseringens positiva sidor. Isolerade statsmakter, oberoende ekonomier och umbärliga globaliserade länder finns inte längre. Tvärtom har de länder som inte har varit inblandade i globaliseringen, men som ändå lider långt mer än "offren" för krisen, vilket är fallet med de flesta afrikanska länder, fortfarande sina problem och omfattas inte av lösningen. På det här problemet ges ingen lösning.

Vidare har vi nu lärt oss att det enda alternativet till marknadsekonomi är marknadsekonomi som fungerar bättre. Det är den hållningen vi måste inta.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Jag håller med om rekommendationerna i denna resolution, som kommer vid en tidpunkt när vi snabbt måste ta itu med finanskrisen.

Först och främst bör det påpekas att vi fortfarande inte har tagit oss igenom krisen och att myndigheterna inte kan slappna av och tro att krisen kommer att gå över av sig själv.

Flera centrala aspekter kräver åtgärder.

När det gäller "systematiska risker" måste först och främst de internationella institutionerna stärkas så att de kan möta framtida hot. Inom EU måste man överväga en enda myndighet som ECB för att kunna samordna kraftfulla åtgärder när sådana snabbt måste vidtas.

För att förbättra riskhanteringen är det dessutom viktigt att stärka den befintliga lagstiftningen och införa ny lagstiftning som uppmärksammar de särskilda behov som sektorn för finansiella tjänster har, särskilt Solvens II och kapitalkravsdirektivet. Dessutom kommer kreditvärderingsinstituten nu att regleras.

När det gäller de skatteåtgärder som medlemsstaterna för närvarande planerar är det viktigt att fortsätta med förnuftiga, välvägdade strategier som dessutom inte leder till protektionism.

Vi kommer att få ökad arbetslöshet och minskad efterfrågan. Även socialpolitiken måste spegla EU-medborgarnas oro och prioriteras högre än vad som verkar vara fallet i de rekommendationer som vi hittills har sett.

- Betänkande: Anna Ibrisagic (A6-0212/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE) *skriftlig. – (IT)* Västra Balkan har under en lång tid varit skådeplats för de mest barbariska massakrerna i Europa. Utsikterna för medlemskap i EU beror i nuläget på om man kan garantera stabilitet och reformer.

En del måste fortfarande göras: vi måste komma ihåg att grann- och samarbetspolitiken underbyggs av regionens utveckling mot ett EU-medlemskap, och att det i västra Balkanområdet fortfarande finns olösta bilaterala frågor, både inom och utom gemenskapen.

EU:s påverkan och dess förmåga att fungera som medlare och på så sätt stötta de reformer som är på gång i Balkanområdet kommer att göra det möjligt för dessa länder att fullt ut uppfylla Köpenhamnskriterierna och bli fullvärdiga medlemmar i EU.

För att stödja den ökande integrationen, i huvudsak mellan unga människor, är det vår plikt att öka studieanslagen och antalet studieplatser inom EU för studenter och forskare från västra Balkan inom ramen för Erasmus Mundus-programmet. Detta kommer inte bara att utgöra ytterligare en utbildningsmöjlighet för många unga, utan även göra det möjligt för många unga människor att personligen lära känna folk i samma ålder från andra länder inom EU, så att de känner sig som fullvärdiga europeiska medborgare, var och en med sin egen identitet, men förenade genom sin mångfald.

Koenraad Dillen (NI) *skriftlig. – (NL)* Totalt sett är detta ett väl avvägt resolutionsutkast. Trots detta röstade jag emot det, eftersom ett ja skulle antyda att jag stöder Lissabonfördraget och att alla länder i västra Balkan ansluter sig. Både mitt parti och den absoluta majoriteten av européerna skulle, om de gavs möjligheten, rösta nej till både Lissabonfördraget och fler medlemsstater. Parlamentet kan ignorera de europeiska medborgarnas önskemål och klagande, men jag gör det definitivt inte.

Maria Eleni Koppa (PSE) *skriftlig. – (EL)* Pasok-parlamentsgruppen i Europaparlamentet röstade för betänkandet om västra Balkan eftersom det är ett viktigt betänkande som tydligt betonar de europeiska utsikterna för Balkan, som är den hållning Pasok har intagit. Samtidigt belyser det att det ligger inom ramen för goda grannrelationer att hitta en lösning på bilaterala olikheter, och att detta måste vara en förutsättning för att anslutningsförhandlingarna ska kunna påbörjas och fortskrida.

Frank Vanhecke (NI) *skriftlig. – (NL)* Två huvudsakliga skäl hindrade mig från att stödja resolutionen. Det första är att jag anser att vi behöver ett absolut förbud mot utvidgning, förutom för Kroatien. Vi bör först försöka hålla de 25 eller 26 medlemsstaterna på rätt spår och göra så att de fungerar effektivt. Att jakta med ytterligare utvidgningar och ett Lissabonfördrag som har tillkommit på ett odemokratiskt sätt är absolut inte rätt väg att gå. Det är ingen tvekan om att det kommande parlamentsvalet än en gång kommer att visa väljarnas långtgående apati när det gäller Europafrågor. Men vad förväntar vi oss när väljarna ser att man ändå inte tar hänsyn till deras åsikter?

- Situationen i Bosnien och Hercegovina (B6-0183/2009)

Koenraad Dillen (NI) *skriftlig. – (NL)* Jag röstade mot detta betänkande. Trots allt indikerar den paragraf där det står att integrationen i Europa ligger i hela västra Balkan-befolkningens intresse, och i vilken man beklagar att Bosnien och Hercegovina har som mål att gå med i EU på grund av kortsiktiga och nationalistiska motiv, att en röst för denna resolution skulle vara en röst för Bosnien och Hercegovinas anslutning till EU.

Det är min åsikt att EU snarast bör stoppa utvidgningen, vilket gör att jag har röstat emot denna resolution.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Bosnien och Hercegovina befolkas till största delen av tre folkgrupper, av vilka ingen är i majoritet i landet. Vissa människor känner en stark samhörighet med Serbien, andra med Kroatien, och en tredje grupp betonar sin egen självständiga bosniska identitet. Faktum är att detta är ett Jugoslavien i mindre storlek, en federation där olika folkgrupper kan välja mellan att leva tillsammans i fred eller att utkämpa interna konflikter om sina territorier.

Sedan Jugoslavien upplöstes 1992 har man försökt skapa en gemensam stat av Bosnien och Hercegovina, dock förgäves. Jag förväntar mig inte att detta kommer att vara möjligt inom en snar eller mer avlägsen framtid. Tre folkslag och deras politiska ledare kan bara enas om en effektiv styrning om ingen längre känner sig hotad av motparten eller av världen utanför.

Endast när EU:s höge representant och utländsk militär har dragit sig tillbaka från landet kommer en kompromiss att vara möjlig. Till dess kommer stagnationen att fortgå. Därför håller jag inte med om den föreslagna resolutionen om detta land, som bara leder till att protektoratet och följaktligen stagnationen får fortgå.

- Betänkande: Angelika Beer (A6-0234/2009)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Eftersom jag är för kärnvapennedrustning stödde jag Angelika Beers betänkande om icke-spridning av kärnvapen, inklusive ändringsförslagen 5 och 8 i vilka det framfördes krav på att Europa skulle bli en kärnvapenfri zon. Jag välkomnar president Barack Obamas initiativ på området. Trots detta befinner sig Förenta staterna fortfarande i en förnekelsefas, framför allt när det gäller Israels massiva kärnvapenkapacitet som är en av Irans drivkrafter för att bli en kärnvapenmakt.

Dessutom kan den viktigaste kärnvapenspridningen de senaste årtiondena inte tillskrivas Nordkorea utan Pakistan. A. Q. Khan och de pakistanska ledarna – som antas vara västs allierade – har gjort mer för att göra vår värld farligare än alla "problemstater" eller hela "ondskans axelmakter" tillsammans.

Richard Howitt (PSE), skriftlig. – (EN) Det brittiska Labourpartiets ledamöter i Europaparlamentet står fast vid vårt engagemang för nedrustning och de åtaganden som görs i artikel VI i fördraget om icke-spridning av kärnvapen (NPT), som är hörnstenen i det globala systemet för icke-spridning av kärnvapen och nedrustning. Det brittiska Labourpartiets ledamöter i Europaparlamentet arbetar för en värld där det inte finns behov av kärnvapen.

Även om vi uppmärksammar förslaget om en kärnvapenkonvention anser Storbritannien att vi just nu inte får riskera att släppa uppmärksamheten från, eller undergräva, icke-spridningsavtalet. Vi välkomnar därför Europaparlamentets resolution som ett sätt att visa att vi som parlament stöder detta fördrag. Vi välkomnar de uttalanden som president Barack Obama och premiärminister Gordon Brown nyligen har gjort, där de efterlyser en minskning av kärnvapenarsenalen och det brittiska Labourpartiets ledamöter i Europaparlamentet kommer även i fortsättningen att kraftfullt stödja alla försök att minska kärnvapenlagren och undvika spridning av kärnvapen, och vi kommer att fortsätta se till att alla stater uppfyller sina skyldigheter enligt fördraget om icke-spridning av kärnvapen.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Vår befogade önskan att se en värld och en kontinent fri från kärnvapen måste anpassas till en ansvarsfull och mogen förståelse för hur vår verklighet ser ut. Det är tydligt att de största hoten kommer från två håll: kärnvapen som är i händerna på odemokratiska regimer som inte lyder under någon, och den oansvariga användningen av civila nukleära resurser. Icke-spridningsfördraget är rätt ramverk, i vilket vi har tagit upp dessa frågor och på vilket vi kan fortsätta att bygga.

Jag röstade för Angelika Beers betänkande, och jag vill betona att dokumentet är så viktigt just på grund av det uppenbara behovet att öka användningen av kärnkraft för civila ändamål. Vi är väl medvetna om vilka problem som kan uppstå till följd av minskat energiberoende. Samtidigt är vi lika medvetna om vilken roll kärnkraft, som en ren form av energi, spelar i kampen mot den globala uppvärmningen. I dag är det enda sättet att generera ren energi i stor skala just kärnkraft. Jag hoppas att vi kommer att ha ett ramverk för att använda kärnkraften på ett säkert sätt och kunna möta de behov som utvecklingsländerna och EU-medborgarna har.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De konservativa har konsekvent förespråkat ett starkt icke-spridningssystem och en multilateral strategi när det gäller minskning av kärnvapen. Vi har kraftigt motsatt oss alla förslag som syftar till ensidig kärnvapennedrustning. Vi välkomnar den nya strävan att

förbättra fördraget om icke-spridning av kärnvapen, inklusive en resolution från säkerhetsrådet för att täppa till de luckor som finns i det befintliga regelverket. Vi förkastar emellertid varje antydan om att EU bör ersätta medlemsstater som den viktigaste aktören i denna process. Endast två EU-medlemmar är kärnvapenstater, medan ytterligare fyra länder deltar i Natos program för kärnvapendelning. Vi stöder inte förslaget om att Storbritannien ska stänga sina anläggningar för produktion av klyvbara material. I betänkandet ägnas inte heller tillräckligt med uppmärksamhet åt risken för att terrorister eller skurkstater sprider kärnvapen, i stället ägnas uppmärksamhet åt huruvida de nuvarande fem kärnvapenstaterna ska behålla eller ersätta sina vapen. Flera ändringsförslag skulle avsevärt ha försämrat betänkandet, inklusive förslaget om att EU bör bli en "kärnvapenfri zon". Med tanke på att det trots allt är mycket i betänkandet som vi kan stödja avstod den brittiska konservativa delegationen från att rösta.

- Betänkande: Monica Frassoni (A6-0245/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Tack, fru talman! Jag röstar för Monica Frassonis betänkande, som påminner oss om vilken grundläggande roll som Europaparlamentet, de nationella parlamenten och de nationella domstolarna måste spela när det gäller att tillämpa gemenskapsrätten.

Jag håller med om att vi måste påminna kommissionen om möjligheten att ha ett system som tydligt indikerar vilka olika resurser som finns tillgängliga för medborgarna. Systemet skulle kunna utformas som en gemensam Europaportal, eller som en enskild kontaktplats online, där medborgarna kan få hjälp.

Medborgarna måste ha samma nivå av öppenhet både när de lämnar ett formellt klagomål som när de använder sig av sin rätt att inge framställningar enligt fördraget. Därför måste utskottet för framställningar få tydlig information om statusen för överträdelseförfaranden som även är relevanta för pågående framställningar. Framställarna måste få fullständiga lägesrapporter för sina klagomål, när varje förutbestämd frist går ut.

Sammanställningar ska tas fram och göras tillgängliga för allmänheten via en enskild åtkomstpunkt. Dessa sammanställningar bör vidare inte försvinna när den juridiska processen är slutförd, vid den tidpunkt då de blir av större betydelse för allmänheten och företagen.

9. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

10. Begäran om upphävande av parlamentarisk immunitet: se protokollet

11. Inkomna dokument: se protokollet

12. Uppgifter om ekonomiska intressen: se protokollet

13. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

14. Skriftliga förklaringar införda i registret (artikel 116 i arbetsordningen): se protokollet

15. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

16. Avbrytande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar detta sammanträde i Europaparlamentet avslutat.

(Mötet avslutades kl. 13.15.)

BILAGA (Skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 11 från Claude Moraes (H-0148/09)

Angående: EU:s åtgärder mot den finansiella och ekonomiska krisen

Den nuvarande globala finanskrisen och den ekonomiska konjunkturavmattningen är ett allvarligt test för Europa som kräver samordnade och effektiva åtgärder. Vid sitt möte i december 2008 erkände Europeiska rådet detta och enades om en ekonomisk återhämtningsplan för Europa.

Vilken roll har EU tagit på sig för att motverka den pågående krisen, särskilt med tanke på anklagelserna om att vissa medlemsstater tar ledningen på egen hand?

Hur har EU:s institutioner som Europeiska investeringsbanken och Europeiska centralbanken samt EU:s finansiella program som Europeiska socialfonden och strukturfonderna involverats i EU:s återhämtningsplan, särskilt när det gäller att hjälpa dem som drabbats hårdast av krisen?

Anser rådet att unionsmedborgarna uppfattar EU:s åtgärder som effektiva?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Vid sitt möte den 11 och 12 december 2008 godkände Europeiska rådet den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa som kommissionen lagt fram i november. Planen innehåller omedelbara budgetåtgärder motsvarande 200 miljarder euro, bestående av åtgärder på gemenskapsnivå för 30 miljarder euro och nationella åtgärder för 170 miljarder euro. Utöver dessa åtgärder kommer EU även att utföra ett antal prioriterade åtgärder inom ramen för Lissabonstrategin, vars syfte är att anpassa EU:s ekonomi till långsiktiga utmaningar, främja potentiell tillväxt och genomföra strukturreformer.

Ekofinrådet har alltid lagt stor vikt vid en bra samordning av medlemsstaternas insatser för att hantera den ekonomiska situationen. När det gäller insatser för att stödja finanssektorn har man till exempel behövt ta hänsyn till åtgärdernas eventuella gränsöverskridande verkningar (se Ekofinrådets slutsatser av den 7 november 2008), och när det gäller finanspolitiska stimulansåtgärder (se till exempel Ekofinrådets slutsatser av den 2 december 2008), är samordningen avgörande för att kunna påverka EU:s ekonomi och öka förtroendet för marknaden.

Vid sitt möte den 19 och 20 mars 2009 gjorde Europeiska rådet en utvärdering av genomförandemetoderna för återhämtningsplanen. Det totala budgetstödet, regeringarnas diskretionära åtgärder och effekten av de automatiska stabilisatorerna inräknat, uppgick till 3,3 procent av EU:s BNP (över 400 miljarder euro), och kommer att göra det lättare att främja investeringar, stödja efterfrågan, skapa nya jobb och styra EU mot en koldioxidsnål ekonomi. Det kommer dock dröja lite tills effekterna av dessa åtgärder för att förbättra ekonomin blir märkbara.

När det gäller åtgärder på gemenskapsnivå, gav man under Europeiska rådets decembermöte sitt stöd till att Europeiska socialfonden vidtar skyndsamma åtgärder för att stimulera sysselsättningen, särskilt riktade till de mest utsatta samhällsgrupperna. Åtgärderna bör bestå av bland annat fler förskottsbetalningar och förenkling av förfarandena. Även Europeiska rådet efterlyste förenkling av förfarandena och snabbare genomförande av program som finansieras av strukturfonderna, i syfte att främja infrastrukturinvesteringar i energisektorn.

I samband med detta har man tagit fram fler ändringsförslag för gällande lagstiftning. Ett av dem är förslag till rådets förordning (EG) nr 284/2009 av den 7 april 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala fonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen. Förslaget borde påskynda tillgången till ekonomiska resurser.

Ett annat är förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i bostäder, som borde hjälpa medlemsstaterna att främja investeringar i sektorn. Sedan finns även förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1081/2006 om Europeiska socialfonden, vars syfte är att utöka typerna av utgifter som berättigar till stöd från fonden. Målet är att förenkla administrativa förfaranden och få mer mångfald bland de finansierade projekten.

Vid sitt informella sammanträde den 1 mars 2009, betonade stats- och regeringscheferna hur viktigt det är med åtgärder som är grundade på användningen av befintliga instrument, som Europeiska socialfonden, för att mildra finanskrisens negativa inverkan på sysselsättningen.

Vid sitt möte den 19 och 20 mars 2009, uttryckte Europeiska rådet sitt förtroende för EU:s förmåga att lösa den finansiella och ekonomiska krisen. Rådet såg över de viktiga finanspolitiska stimulansåtgärder som nu vidtas för EU:s ekonomi (motsvarande över 400 miljarder euro), och betonade att gemensamma åtgärder och samordning är grundläggande för EU:s strategi för ekonomisk återhämtning, och att EU gör allt som krävs för att återupprätta tillväxt.

Rådet betonade även sin roll i insatserna för att lindra och stoppa den ekonomiska tillbakagången på EU:s inre marknad. Man framhöll behovet av att återupprätta kreditflödet till företag och hushåll, och gav sitt samtycke till påskyndade avtal när det gäller de lagförslag för finanssektorn som förhandlats fram hittills. I juni kommer rådet att anta det första beslutet om skärpt reglering och tillsyn av EU:s finanssektor. Beslutet kommer att grundas på kommissionens förslag och en fördjupad diskussion om rapporten från gruppen som leds av Jacques de Larosiére i rådet.

Utifrån EU:s egna erfarenhet och önskan att bidra till skapandet av en framtida internationell reglering av finanssektorn, lade Europeiska rådet fram EU:s ståndpunkt i samband med G20-mötet som ägde rum i London den 2 april.

Rådet har även välkomnat de framsteg som gjorts när det gäller förskottsbetalningar från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden, avtalet om frivillig tillämpning av reducerade momssatser samt Europeiska investeringsbankens åtgärder för att öka finansieringsmöjligheterna för små och medelstora företag. Rådet har begärt att man påskyndar avtal om förändringar av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter.

Ordförandeskapet håller med om att det är avgörande att bibehålla det allmänna förtroendet för EU:s åtgärder för att bekämpa den ekonomiska krisen, och kommer att fortsätta bevaka situationen. På EU-institutionerna är man fast besluten att lösa nuvarande problem, särskilt genom att förse företag och hushåll med tillräckliga krediter, och återupprätta det allmänna förtroendet för marknaden.

*
* *

Fråga nr 12 från Silvia-Adriana Țicău (H-0151/09)

Angående: Åtgärder som sporrar till att förbättra byggnaders energieffektivitet

För att förbättra byggnaders energieffektivitet är det nödvändigt att vidta specifika stimulansåtgärder, såsom en sänkning av momsen på vissa tjänster och produkter, en ökning av den procentandel av ERUF (Europeiska regionala utvecklingsfonden) som berör investeringar inom området för energieffektivitet och förnybar energi för bostäder samt inrättande av en europeisk fond för energieffektivitet och förnybar energi. EU har förbundit sig att främja "20-20-20-målen". I kommissionens meddelande om en ekonomisk återhämtningsplan för Europa KOM(2008)0800 har det avsatts fem miljarder euro för att främja byggnaders energieffektivitet. I förslaget till förordning om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning KOM(2009)0035 hänvisas det emellertid inte längre till specifika åtgärder för projekt i anslutning till byggnaders energieffektivitet.

Kan rådet redogöra för de åtgärder som planeras för att främja en förbättring av byggnaders energieffektivitet, och särskilt precisera om man har för avsikt att inrätta en europeisk fond för energieffektivitet och förnybar energi och att öka den andel av ERUF som berör investeringar inom området för energieffektivitet och förnybar energi för bostäder från 3 procent till 15 procent?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Rådet delar parlamentsledamotens åsikt att byggnaders energiprestanda har stor betydelse för att nå EU:s mål när det gäller ökad energieffektivitet och för att till exempel minska växthusgasutsläpp och öka försörjningstryggheten, eftersom byggnader står för cirka 40 procent av EU:s energiförbrukning. I rådet slutsatser av den 2 mars i år tog man särskilt upp åtgärder för att öka byggnaders energiprestanda, såsom stöd till grön teknik, utveckling av energieffektiva produktionssystem och material, marknadsinstrument för energieffektivitet, förändring av strukturfondernas verksamhet och innovativa finansieringsmodeller.

Nuvarande åtgärder för att främja byggnaders energiprestanda togs fram utifrån gemenskapslagstiftningen, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda⁽⁴⁾. Den 17 november 2008 överlämnade kommissionen ett förslag till en omarbetad version av direktivet till rådet, och föredragande var parlamentsledamot Țicău. Rådet ägnar stor uppmärksamhet åt förslaget, som utgör en del av paketet för energieffektivitet. En lägesrapport om de fyra lagstiftningsförslagen inom området för energieffektivitet kommer att lämnas in till rådet i juni.

När det gäller uppgifterna i andra delen av frågan, tog rådet i sina slutsatser av den 19 februari 2009 upp och bekräftade på nytt åtagandena när det gäller minskade växthusgasutsläpp och energieffektivitet som fastställts vid Europeiska rådets möte i mars 2007. Man tog även upp och bekräftade det avtal som slutits i december 2008 om åtgärds paketet för klimatförändringar och energi. Rådet betonade behovet av kortsiktiga och långsiktiga prioriterade åtgärder. Rådet framhöll samtidigt att utvecklandet av koldioxidsnåla energieffektiva system bör utgöra en viktig del av den energipolitiska handlingsplanen för Europa efter 2010.

Rådet har därför uppmanat kommissionen att fastställa viktiga lagstiftnings- och icke lagstiftningsåtgärder samt lämpliga ekonomiska resurser, och även att ta fram ett initiativ för ekonomiskt hållbar energi. Syftet med initiativet, som blir kommissionens och Europeiska investeringsbankens gemensamma projekt, kommer att vara att mobilisera betydande investeringar från kapitalmarknaden. Dessa investeringar kommer att bedömas av experter på Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling samt andra internationella finansinstitut, vars utlåtanden kommer att tas i beaktning.

Angående frågan om att öka den andel av ERUF som berör investeringar inom området för energieffektivitet och förnybar energi för bostäder från 3 procent till 15 procent, är det viktigt att notera att den totala andelen potentiella investeringar i energieffektivitet och förnybar energi för bostäder ökats från 3 procent till 4 procent av stödet från ERUF, tack vare ett avtal i rådet⁽⁵⁾.

Efter komplicerade förhandlingar godkändes den siffran först av samtliga medlemsstater på Coreper-nivå (i december 2008) som en kompromiss, och sedan av Europaparlamentet vid första behandlingen (i april 2009). Enligt experter inom strukturåtgärder är det en tillräcklig miniminivå för att på ett effektivt sätt kunna främja energieffektivitet i en del av det nuvarande bostadsbeståndet, i syfte att stödja social sammanhållning. Det bör tilläggas att medlemsstater som anslöt sig till EU den 1 maj 2004 eller senare kan använda 2 procent av det totala stödet från ERUF för andra ändamål, som att förbättra miljön i områden där man har eller kommer att få problem med byggnader som förfaller och social utestängning. Berättigade kostnader omfattar även energisparande investeringar i det nuvarande bostadsbeståndet på sådana platser.

Vad gäller procentandelen, är de nya åtgärderna som ger EU-stöd för bostäder lämpliga, tillräckliga och välkomnade. Avslutningsvis vill vi meddela att denna del av återhämtningsplanen troligtvis kommer att antas de närmaste veckorna.

*
* *

⁽⁴⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65–71.

⁽⁵⁾ Se Förslag till ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i byggnader (KOM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245(COD)) – av den 2 april 2009).

Fråga nr 13 från Chris Davies (H-0153/09)**Angående: Genomförande av lagstiftningen**

Kan rådet tala om vid vilka ministermöten 2008 som frågan om genomförande och tillämpning av den befintliga lagstiftningen behandlades? När kommer frågan nästa gång att diskuteras på ministernivå?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Rådet vill uppmärksamma parlamentsledamoten på att det enligt artikel 211.1 i EG-fördraget är kommissionens plikt att se till att gemenskapsrätten tillämpas i medlemsstaterna. Parlamentsledamoten kan således se efter i den senaste årsrapporten om kontrollen av gemenskapsrättens tillämpning (2007), som kommissionen lämnade till parlamentet den 18 november 2008⁽⁶⁾.

Rådet påminner parlamentsledamoten om artiklarna 220, 226, 227 och 234 i EG-fördraget, som handlar om EG-domstolens befogenheter.

Det är således inte rådets uppgift att hantera genomförande och tillämpning av befintlig lagstiftning.

Angående ovannämnda, informerar kommission regelbundet rådet om nuläget vad gäller tillämpningen av inre marknadsdirektiven i nationell lagstiftning och pågående förfaranden där denna skyldighet inte uppfyllts. Rådet mottog denna information (som går under benämningen "Internal Market Scoreboard") den 25 februari och den 25 september 2008 samt den 5 mars 2009⁽⁷⁾.

Angående den gemensamma fiskeripolitiken, kan jag även meddela parlamentsledamoten att saken diskuterades av berörda ministrar den 18 februari 2008, i samband med ett informellt sammanträde om övervakning av efterlevnaden av bestämmelserna inom detta område i anslutning till särskild rapport nr 7/2007 från Europeiska revisionsrätten om kontroll-, inspektions och sanktionssystemen när det gäller bestämmelserna för bevarande av gemenskapens fiskeresurser.

*
* *

Fråga nr 14 från Frank Vanhecke (H-0159/09)**Angående: Situationen i Tibet**

Den 10 mars 2009 är det femtio år sedan Dalai lama tvingades fly sitt land.

Enligt folkrätten kan en stat bestå under många decennier trots att den annekterats av en ockupationsmakt. Att tredjeländer inte erkänner detta som lagligt är av avgörande betydelse i detta sammanhang. De flesta västländer gav till exempel aldrig sitt formella erkännande av Sovjetunionens illegala annektering av de baltiska staterna. År 1991 förklarade dessa republiker att de var samma stater som hade existerat mellan de två världskrigen (principen om rättslig kontinuitet) och att de därför inte var nya stater. Detta erkändes av det dåvarande EG i dess förklaring av den 27 augusti 1991.

Anser rådet att ockupationen och annekteringen av Tibet står i strid med folkrätten? Anser inte rådet att femtioårsdagen av Dalai lamas flykt vore ett lämpligt tillfälle att uttrycka sitt stöd för principen om Tibets rättsliga kontinuitet, så att försvinnandet av den tibetanska staten kan motverkas?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Erkännande av tredjeländer är en angelägenhet för den enskilda medlemsstaten. Rådet tar därför inte ställning i frågan.

⁽⁶⁾ KOM(2008)0777 slutlig.

⁽⁷⁾ SEK(2008)0076 slutlig, SEK(2008)2275 slutlig och SEK(2009)0134 slutlig.

För övrigt tar rådet främst upp Tibetfrågan inom ramen för människorättspolitik. EU för ett samtal om mänskliga rättigheter (vars syfte fastställdes i rådets slutsatser om Kina 2001 och 2004) inom ramen för det förstärkta partnerskapet med Kina, och situationen för de mänskliga rättigheterna i Tibet diskuteras regelbundet. De mänskliga rättigheterna diskuteras även vid möten inom ramen för politisk dialog och andra möten på hög nivå, och så kommer det att vara även fortsättningsvis.

Den 19 mars 2008 gjorde ordförandeskapet på uppdrag av EU en offentlig förklaring där EU manade till återhållsamhet och vädjade till den kinesiska regeringen att lösa problemet med tibetanerna och de mänskliga rättigheterna. Man uppmanade även kinesiska myndigheter och Dalai Lama och hans företrädare att inleda en saklig och konstruktiv dialog för att hitta en hållbar lösning som alla parter kunde godta, samtidigt som tibetansk kultur, religion och identitet respekteras. När FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna sammanträdde i Genève den 17 mars 2009, avgav ordförandeskapet på uppdrag av EU en förklaring där man insisterade att det i Kina och Tibet borde vara tillåtet att på ett fredligt sätt uttrycka sina åsikter utan rädsla för repressalier. Inom ramen för en regelbunden översyn har flera av EU:s medlemsstater formulerat rekommendationer för Tibet som överlämnats till företrädare för Kinas regering.

*
* *

Fråga nr 15 från Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0162/09)

Angående: Hotande recession i Sydosteuropa och följderna för den ekonomiska ekonomin

Färska analyser från internationella finans- och kreditvärderingsinstitut förutser en betydande ekonomisk avmattning i Sydosteuropa och pekar framför allt på risken för att konsumenter och företag inte ska kunna betala av sina lån.

Har det redan nu noterats några efterverkningar för ekonomin i EU:s medlemsstater, med tanke på de betydande investeringar som västeuropeiska företag och banker gör i regionen, och vilka kollektiva åtgärder anser ordförandeskapet måste vidtas? Anser ordförandeskapet att det vore på sin plats att som ett led i de nationella handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken arbeta fram stödåtgärder för bankerna i de sydosteuropiska länderna, tillsammans med länderna själva och eventuellt även med Europeiska investeringsbanken? Vilka ytterligare åtgärder önskar ordförandeskapet vidta för att särskilt värna de strategiska målen i anslutningsprocessen för kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna på Balkan?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Den globala recessionen har drabbat länderna i Sydosteuropa särskilt hårt. Dessa länder har svårt att klara av de höga kostnaderna för omfinansiering, skattebortfall, minskad utländsk direktinvestering och färre penningförsändelser från utlandet. Vissa länder har dock drabbats mer än andra. En avgörande faktor är i vilken utsträckning hushåll och företag har tagit lån i utländsk valuta, och sedan tvingas betala tillbaka lånen i inhemsk valuta. Eftersom valutan i flera sydosteuropiska länder har försvagats blir det allt svårare för låntagare att fullgöra sina skyldigheter, och i vissa fall har de blivit tvungna att avbryta återbetalningen av lånen.

Ordförandeskapet är medvetet om problemet, och i samband med utrikesministrarnas senaste möte (Gymnich) den 27 och 28 mars 2009 i Hluboka nad Vltavou, ägnade vice premiärminister tillika EU-minister Alexandr Vondra och utrikesministrarna i västra Balkan en arbetsfrukost åt den ekonomiska situationen i området.

EU har vidtagit en rad åtgärder för att stödja den ekonomiska och sociala konsolideringen i Sydosteuropa, och mildra följderna av den globala ekonomiska och finansiella krisen. De särskilda åtgärderna består bland annat av en omfattande höjning av lånen till samtliga sektorer, fortsatta ansträngningar för att främja likviditeten i banksektorn, ökat stöd via krispaketet inom ramen för instrumentet för föranslutningsstöd samt ökade insatser för samordningen mellan Europeiska kommissionen och internationella finansinstitut i anslutning till investeringsramen för västra Balkan.

Kommissionen har tagit fram ett krispaket motsvarande 120 miljarder euro med mobilisering av 500 miljarder euro i lån från internationella finansinstitut. Åtgärderna är inriktade på energieffektivitet och stöd till små och medelstora företag. Genomförandet beräknas starta i september i år.

Utöver det har Europeiska investeringsbanken gett sitt stöd till de insatser som Världsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling har gjort för att omfinansiera banksektorn i Central- och Östeuropa, till exempel genom att underlätta samordningen mellan värdorganen och de nationella organen för tillsyn och reglering.

Under 2009 kommer internationella finansinstitut att ställa kreditfaciliteter motsvarande 5,5 miljarder euro till förfogande för västra Balkan och Turkiet för att omfinansiera banksektorn. Europeiska investeringsbanken bidrar med 2 miljarder euro och resten kommer från internationella finansinstitut.

Ökade lån till banker i EU inom ramen för EU:s ekonomiska återhämtningsplan borde också leda till fler lån till dotterbolag i Sydösteuropa.

Dessutom välkomnade Europeiska rådet vid sitt sammanträde i mars kommissionens avsikt att föreslå att EU:s stöd för reglering av betalningssvårigheter fördubblas till 50 miljarder euro.

Rådet uttryckte upprepade gånger sitt stöd för ett europeiskt perspektiv för västra Balkan, vars slutmål skulle vara EU-medlemskap, förutsatt att länderna uppfyller de viktigaste kraven. Detta perspektiv får inte påverkas av den globala ekonomiska och finansiella krisen.

Rådet anser att befintliga instrument, system och förfaranden är lämpliga, men fortsätter att bevaka situationen och se till att alla länder som genomgår en tillfällig ekonomisk obalans får adekvat hjälp. Det är absolut nödvändigt att tillgängliga instrument och resurser samordnas väl för att skapa maximal komplementaritet och ömsesidig sammanhållning av åtgärderna.

*
* *

Fråga nr 16 från Dimitrios Papadimoulis (H-0166/09)

Angående: Utvecklingen i Kosovofrågan

Förenta nationernas generalsekreterare har i sex punkter lagt fram en text om omstrukturering av Förenta nationernas uppdrag i Kosovo (UNMIK). I texten behandlas frågor i anslutning till rättsstat, tull, rättsväsende, transporter och infrastruktur samt gränsförvaltning och skydd av det serbiska kulturarvet.

Vad anser rådet om den här planen? Har rådet, med beaktande av det faktum att planen fått Serbiens godkännande, men inte Kosovos, för avsikt att agera för att förmå båda sidor att godkänna texten? Anser rådet att Albanien och Kosovos planer på att utveckla ett gemensamt nät för tullkontroll relaterar till FN:s generalsekreterares förslag? På vad grundar sig detta nätverk för tullkontroll mellan Albanien och Kosovo?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Den 24 november 2008 lämnade FN:s generalsekreterare i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 sin kvartalsrapport om genomförandet av Unmiks mandat. Rapporten innehåller en utvärdering av de framsteg som gjorts i dialogen mellan Unmik och Belgrad/Pristina om de sex områden som beskrivs i rapporten, det vill säga polisfrågor, tull, rättsväsende, transporter och infrastruktur samt gränsförvaltning och skydd av det serbiska kulturarvet.

I rapporten uppgav FN:s generalsekreterare att Serbiens regering godtagit resultaten av dialogen som nämns i rapporten, medan myndigheterna i Pristina motsätter sig dem helt.

Rådet har inte intagit någon ståndpunkt angående FN:s generalsekreterares rapport. Rådet känner inte till något förslag om ett gemensamt nät för tullkontroll mellan Albanien och Kosovo.

*
* *

Fråga nr 17 från Kathy Sinnott (H-0167/09)**Angående: Följderna av den ekonomiska krisen för sårbara grupper i samhället**

Trots den nuvarande svåra ekonomiska krisen är det viktigt att sårbara grupper i samhället såsom vårdare, äldre, funktionshindrade personer och barn inte blir de första som drabbas. Kan rådet försäkra mig om att det kommer att fortsätta att prioritera ett aktivt inkluderande av utsatta samhällsgrupper i sin arbetsplan för de sex månaderna?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Rådet anser precis som parlamentsledamoten att det är viktigt med en samordnad politik för att hantera krisens direkta sociala följder, särskilt för de mest utsatta samhällsgrupperna.

Sådana insatser fastställdes i en gemensam rapport om socialt skydd och social integration, och i dokumentet om nyckelfrågor som rådet antog den 9 mars 2009 och lämnade till Europeiska rådets sammanträdesperiod denna vår. Eftersom vi närmar oss det målår för Lissabonstrategin som fastslogs 2000, och med tanke på den ekonomiska krisen, är det än mer angeläget att göra ett starkt politiskt åtagande för att nå de gemensamma målen för socialt skydd och social integration och samtidigt respektera medlemsstaternas befogenheter.

I den gemensamma rapporten framhävdes behovet av att stödja medlemsstaterna i deras arbete med att genomföra omfattande strategier i kampen mot fattigdom och social utestängning av barn, som tillgänglig och kvalitativ barnomsorg till ett överkomligt pris. Vi måste fortsätta att försöka lösa problemet med hemlöshet och allvarliga former av utestängning samt stödja social integration av migranter. Vi måste vara särskilt uppmärksamma på nya risker och de nya riskgrupper som kan skapas, till exempel unga arbetstagare och människor som ska in på arbetsmarknaden.

Allt detta kommer att bekräftas när 2010 utses som Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning.

*
* *

Fråga nr 18 från Johan Van Hecke (H-0170/09)**Angående: Ekonomiskt bistånd till den särskilda domstolen för Sierra Leone**

Den särskilda domstolen för Sierra Leone står inför allvarliga utmaningar med att finna lämpliga lösningar för de personer som redan dömts eller fortfarande står inför rätta. Eftersom det för närvarande är otänkbart mot bakgrund av den politiska, ekonomiska och institutionella situationen att de dömda skulle avtjäna sina straff i Sierra Leone måste man nå fram till en alternativ lösning, för att inte de ansträngningar som gjorts av det internationella samfundet ska förlora sin verkan. Hos vissa afrikanska stater finns det politisk vilja och institutionell kapacitet för att de dömda ska kunna avtjäna sina straff där, i enlighet med internationella normer, men staterna har inte de ekonomiska resurser som behövs för detta, utan behöver internationellt bistånd.

Kan medlemsstaterna tillförsäkra den särskilda domstolen för Sierra Leone ytterligare ekonomiskt bistånd, för att de som dömts av denna domstol ska kunna avtjäna sina straff i de afrikanska länder som har kapacitet att verkställa straffen i enlighet med internationella normer, men saknar de ekonomiska resurser som behövs för ändamålet?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Den särskilda domstolen för Sierra Leone finansieras genom frivilliga bidrag från världssamfundet. En företrädare för den särskilda domstolen för Sierra Leone informerade den 11 mars 2009 berörda förberedande organ inom rådet om domstolens nuvarande situation. Det förberedande organet kunde konstatera att domstolen hade ett omedelbart behov av 6 miljoner US-dollar, och ett underskott på 31 miljoner US-dollar

som behövs för att uppfylla sitt mandat. Det arbete som den särskilda domstolen för Sierra Leone har utfört hittills har bedömts som fruktbart.

Enskilda medlemsstater kommer att besluta i vilken utsträckning de kan bidra till den särskilda domstolen framtida finansiering.

Sedan den särskilda domstolen påbörjade sitt arbete har EU-länderna bidragit med över 78 miljoner dollar. Europeiska kommissionen har bidragit med 2,5 miljoner euro, och har beslutat att bidra med ytterligare en miljon euro från den tionde Europeiska utvecklingsfonden. Den särskilda domstolen har totalt fått närmare 160 miljoner US-dollar av världssamfundet (däribland EU).

*
* *

Fråga nr 19 från Luisa Morgantini (H-0176/09)

Angående: Rivning av 88 bostadsenheter i östra Jerusalem

Jerusalems stadsförvaltning har beslut att riva 88 bostadsenheter, inklusive 114 hus som bebos av 1 500 palestinier i stadsdelen al-Bustan i Silwan (östra Jerusalem). Andra palestinska familjer i stadsdelen Abbasieh och flyktningslägret i Shu'fat har fått nya order om rivning och evakuering, vilket innebär att totalt sett 179 palestinska hus kommer att rivas.

Enligt B'Tselem har israeliska myndigheter rivit 350 hus i östra Jerusalem sedan 2004. Enligt Peace Now kommer 73 300 nya israeliska bostadsenheter att byggas över hela Västbanken. Tjugo israeliska författare och forskare - bland annat Amos Oz och David Grossman - har begärt att besluten ska dras tillbaka eftersom en sådan politik innebär en kränkning av de mest grundläggande mänskliga rättigheterna. I en konfidentiell EU-rapport sägs det också att Israels åtgärder i och runt Jerusalem utgör ett av de mest akuta hoten mot den israelisk-palestinska fredsprocessen.

Anser inte rådet att man bör agera för att stoppa denna politik och utnyttja alla medel som står till dess förfogande, bland annat att upphäva Europa-Medelhavsavtalet om associering med Israel, på grundval artikel 2 i detta avtal? Anser inte rådet att detta är tillräckligt för att frysa "uppgraderingen" av förbindelserna med Israel?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Rådet är djupt oroat över hotet att riva 90 bostadshus i stadsdelen al-Bustan i Silwan, nära Gamla stan i östra Jerusalem, och över meddelandet att flera palestinska familjer ska tvångsevakueras. Ordförandeskapet uttryckte på uppdrag av EU denna oro för de israeliska myndigheterna, och påminde om deras åtaganden enligt färdplanen och internationell lagstiftning. Ordförandeskapet uppmanade även Israel att omedelbart sluta sprida dessa meddelanden, och gjorde en offentlig förklaring där man tog upp båda problemen.

EU och Israel har under flera år utvecklat ömsesidiga förbindelser inom många områden. Det är uppenbart att ytterligare fördjupning av förbindelserna kommer att bero på gemensamma intressen och mål, vilket särskilt inbegriper att lösa den israelisk-palestinska konflikten på ett klokt sätt med utgångspunkt från att två stater lever sida vid sida i fred och säkerhet.

Ordförandeskapet har vid ett flertal tillfällen klargjort för Israel att Israels åtgärder i och runt östra Jerusalem förhindrar fredsprocessen och hotar framtidsutsikterna för en livskraftig palestinsk stat.

*
* *

Fråga nr 20 från Bernd Posselt (H-0178/09)

Angående: EU:s rättsstatsuppdrag i Kosovo (Eulex Kosovo)

Hur bedömer rådet det nuvarande läget i förberedelserna inför rättsstatsuppdraget i Kosovo (Eulex Kosovo), inbegripet stationeringen i regionen Mitrovica i norra Kosovo, ur politisk, administrativ och rättslig synvinkel?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Den 9 december 2008, efter att man i Kosovo uppnått inledande operativ förmåga som i antal motsvarade Unmik, fortsatte etableringen av Eulex-styrkan och den 6 april 2009 hade full operativ förmåga uppnåtts.

Uppdraget är internationellt och cirka 1 700 personer är nu utplacerade, medan full styrka motsvarar närmare 2 500 personer. 25 medlemsstater deltar, och uppdraget får även bidrag från ytterligare sex länder (Förenta staterna, Norge, Turkiet, Kroatien, Schweiz och Kanada).

I enlighet med planeringsdokumenten, placeras uppdragets personal med deras lokala kolleger på departement, polisstationer, domstolar, regeringskanslier, kriminalvårdsanstalter och andra utvalda förvaltningsorgan, som finans- och tullmyndigheter.

I och med utplaceringen av uppdragets personal kommer mandatet att uppfyllas från december, då man både kommer att kunna utföra uppgifterna inom övervakning, vägledning och rådgivning, och uppfylla uppdragets exekutiva mandat. Inom ramen för mandatet arbetar uppdraget med säkerheten, till exempel genom att placera ut formerade polisenheter och integrerade polisenheter (FPU/IPU) som en andra del av säkerhetsinstansen. Detta lyckades man göra i rätt tidpunkt och med tillräckligt mycket personal i samband med det direkta hot som fanns runt nyår.

Från dag ett har uppdraget även haft personal utplacerad vid polisstationer i den norra delen, vid gate 1 och 31 samt vid domstolen i Mitrovica. Uppdraget har tagit över Unmiks övervakning av all verksamhet i norra delen som är kopplad till den rättsliga situationen. Varje dag finns Eulex-personal utplacerad i norr, däribland:

- ständigt närvarande tullrådgivare vid gate 1 och 31 (vars uppgift är att samla handelsinformation som sedan lämnas till myndigheterna i Belgrad och Pristina),
- ständigt närvarande rådgivare från gränsenheterna som sköter övervakningen och medlemmar från de särskilda polisenheterna (IPU),
- ca 15 polisrådgivare vid fyra polisstationer i norra delen,
- en synlig polisär närvaro genom de särskilda polisvakterna (IPU) i Mitrovica och vid stadens domstol. Vakternas uppgift är att eskortera och skydda de sju domare och statstjänstemän som hör till Eulex-uppdraget och är verksamma vid domstolen i Mitrovica, plus ett antal advokater. Dessa domare och statstjänstemän har börjat utföra rättegångar och göra domstolsutslag, särskilt i samband med den senaste tidens händelser.

Det har inte rapporterats några allvarigare säkerhetsincidenter där uppdraget varit måltavla, och uppdragets närvaro är på väg att konsolideras och stabiliseras i samband med att mandatet genomförs fullt ut.

Man arbetar för närvarande med detaljerna i den rättsliga ramen, särskilt för norra delen, så att uppdraget ska kunna verka utifrån en enda ram för rättsväsende och tull, som ska bygga på konsolideringen och utvecklingen av de gällande lagar som tillämpas av lokala organ.

Uppdraget har några viktiga uppgifter framför sig, till exempel att återintegrera lokal personal vid domstolen i Mitrovica. Man ska även återintegrera cirka 300 kosovoserbiska poliser söder om floden Ibar, som inte har varit i tjänst sedan den 17 februari. Att döma av den nuvarande situationen, kan man förmoda att ett lyckat genomförande av mandatet i Kosovo är möjligt.

Förberedelserna av Eulex-missionen hade inte lyckats utan EU-planeringsgruppen som haft en egen budget. Tack vare den kunde man finansiera både utplaceringen av en stor del av den personal som behövdes under planeringsfasen och den inledande utplaceringen av uppdraget. Den gemensamma insatsen fick ett anslag i februari 2008, men eftersom utplaceringen dragit ut på tiden kommer man inte behöva använda hela budgeten på 205 miljoner euro det första året. Den nuvarande Eulex-budgeten på 120 miljoner euro kommer att täcka uppdragets kostnader till sommaren 2009.

På det administrativa planet har utplaceringen av Eulex-uppdraget inneburit stora problem i samband med övertagandet av utrustning och byggnader från Unmik, och försenade leveranser av pansarfordon. Det har även varit svårt att tillgodose uppdragets logistiska behov eftersom Eulex är det första civila uppdraget inom

ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) med exekutivt mandat, och på grund av det instabila politiska läget i norra Kosovo. Vi har dock kunnat lösa de flesta problemen.

*
* *

Fråga nr 21 från Lambert van Nistelrooij (H-0182/09)

Angående: EU och medlemsstaternas forskningsbudgetar

För närvarande spenderas 85 procent av EU:s finansiering för offentlig forskning nationellt utan något gränsöverskridande samarbete mellan programmen eller någon konkurrens mellan forskare från olika medlemsstater. Det förekommer ofta onödig överlappning mellan de nationella programmen, eller så saknar de den omfattning eller det djup som krävs för att få en betydande inverkan på dessa stora utmaningar. Den nationella forskningen på stora samhällsförändringar som förnybar energi, klimatförändringar eller hjärnsjukdomar kommer att få större inverkan om verksamheten samordnas på EU-nivå.

Håller rådet med om att man genom att knyta de nationella programmen till en gemensam forskningsagenda skulle nå den kritiska massa som krävs för att uppnå just detta till förmån för EU-medborgarna?

Anser rådet att en gemensam programplanering för medlemsstaterna och kommissionen samt vidtagandet av åtgärderna enligt artikel 169 i fördraget är en lösning på problemen med överlappning av forskningsprojekt i de 27 medlemsstaterna?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Rådet håller med om att det som parlamentsledamoten tar upp är viktigt, och betonar än en gång att det är angeläget att EU och medlemsstaterna förbättrar samordningen av forskning och teknisk utveckling, och ser till att medlemsstaternas politik och EU:s politik är sammanlänkade.

I rådets slutsatser från sammanträdet den 1 och 2 december 2008 om gemensam forskningsplanering i EU, poängterades som svar på de stora sociala förändringarna betydelsen av EU:s ramprogram för forskning och teknisk utveckling och liknande instrument som ERA-NET, ERA-NET+ och dithörande initiativ enligt artikel 169 i EG-fördraget för att mobilisera vetenskapliga och ekonomiska resurser i medlemsstaterna, så att initiativ av gemensamt intresse inom forskning och utveckling kan genomföras. Rådet är även medvetet om de viktiga insatser som internationella organisationer och gränsöverskridande och mellanstatliga initiativ (Eureka, Cost) gör för att samordna de program som tillämpas av nationella verk och forskningsorganisationer i medlemsstater och på regional nivå. Rådet uppmanar medlemsstaterna att överväga att göra deras inre program öppnare, när så är lämpligt.

Under sammanträdet den 1 och 2 december 2008 antog rådet slutsatser om gemensam planering och uppmanade medlemsstaterna att inrätta en högnivågrupp för gemensam planering, vars uppgift skulle vara att fastställa vad som behöver planeras gemensamt för att kunna tackla de stora sociala utmaningarna.

I dokumentet om centrala frågor inom konkurrens och innovation som rådet antog den 5 mars och lämnade till Europeiska rådets vårmöte, uppmanades medlemsstaterna att samarbeta med högnivågruppen för att identifiera de största sociala utmaningarna och hantera dem genom gemensam planering. Urvalet bör ske genom samråd med berörda parter för att rådet ska kunna anta initiativen senast 2010.

*
* *

Fråga nr 22 från Marie Anne Isler Béguin (H-0185/09)

Angående: Uranbrytning i Niger

I norra delen av staten Niger bryter europeiska företag uran. Även om Niger tillhör de minst utvecklade länderna drar befolkningen inga fördelar av denna verksamhet. Uranbrytningen har i stället fått enorma sanitära och miljömässiga konsekvenser; gruvorna har höga nivåer av radioaktivitet och gruvavfallet utgör en sanitär risk för de befolkningar som är bosatta i närheten av gruvområdena. Grundvattnet har dessutom

försvunnit till följd av denna verksamhet. EU bör se till att europeiska företag som är verksamma i Afrika tar sitt ansvar.

Vad tänker rådet göra för att se till att europeiska företag som bryter uran i Niger värnar om den lokala befolkningens hälsa och skyddar grundvattnet? Kan rådet garantera att den lokala befolkningen får del av den ekonomiska avkastningen från uranbrytningen, särskilt genom de handelsavtal som EU ingått med Niger?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

EU och Niger för en politisk dialog genom ett forum, på grundval av artikel 8 i Cotonouavtalet. Det första mötet ägde rum den 17 mars 2009 på Nigers utrikes- och samarbetsdepartement. Dialogens huvudpunkter som de båda parterna kommit överens om inbegriper den ekonomiska och sociala situationen (däribland fattigdomsminskning och social utveckling, ekonomisk tillväxt, livsmedel och kampen mot korruption), god förvaltning av offentliga angelägenheter och grundläggande rättigheter, demokratisering samt regional och subregional integration (däribland ekonomisk utveckling och infrastruktur).

Dialogen fortsätter och andra möten är inplanerade under det tjeckiska ordförandeskapet, framför allt i anslutning till förberedelserna inför det kommande valet. Dialogen i artikel 8 är även ett passande forum för att behandla frågor som tas upp av parlamentsledamöter, som gruvindustrins tillämpning av principerna i transparensinitiativet inom utvinningsindustrin (EITI, Extractive Industries Transparency Initiative), som Niger undertecknade 2005.

I det strategiska dokumentet för Niger (tionde Europeiska utvecklingsfonden) står att innan slutet av 2006 bekräftade Nigers regering sin avsikt att genom en översyn av gruvlagen se till att 10 procent av statens gruvintäkter går till regional utveckling i de områden som påverkas av gruvdriften.

Genom systemet för mineralprodukter (Sysmin), bidrar EU inom ramen för den nionde Europeiska utvecklingsfonden med 35 miljoner euro, som går bland annat till att förbättra arbetsvillkor och säkerhet i gruvsektorn.

Dessutom förhandlar EU för närvarande om en allmän plan med särskilt fokus på säkerhets- och utvecklingsaspekter, vars syfte är att tillsammans med Niger och andra länder i området lösa de allvarliga problem som dessa länder står inför. I samband med det kommer befolkningens socioekonomiska situation i norra delen av landet att undersökas närmare.

*
* *

Fråga nr 23 från Jens Holm (H-0187/09)

Angående: Förhandlingsmandat för Acta

Enligt förhandlingsmandatet (directives pour la négociation d'un accord commercial plurilatéral de lutte contre la contrefaçon) till kommissionen daterat den 26 mars 2008 ska en grupp, "Immaterialrättsgruppen" (le groupe Propriété intellectuelle), knytas till förhandlingarna om Acta. Detta enligt uppgifter i svenska medier (bl.a. Dagens Nyheter och Europaortalen) som citerar ur förhandlingsmandatet. Vilka ska ingå i denna grupp? Vänligen meddela alla aktörer (personer, företag, civilorganisationer). Finns det andra expertgrupper eller andra konsultativa grupper som är kopplade till Actaförhandlingarna? Vilka ingår i dessa grupper?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Inom den gemensamma handelspolitiken leder kommissionen förhandlingar på grundval av det mandat som rådet upprättat i konsultation med den särskilda kommitté som rådet utsett att assistera kommissionen i denna uppgift. Den utformning av mandatet som rådet godtagit har ännu inte offentliggjorts, eftersom sekretess är nödvändig för att förhandlingarna ska vara effektiva. Rådets rådgivande organ är vanligtvis artikel

133-kommittén. Fler arbetsgrupper inom detta område är inblandade i Acta-avtalet, däribland arbetsgruppen för immatriell äganderätt.

Rådets förberedande organ består av representanter från medlemsstaternas regeringar. Deras namn och kontaktuppgifter finns med på listorna som rådets generalsekretariat sätter ihop och uppdaterar. Angående tillgång till den typen av dokument, gäller villkoren i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001⁽⁸⁾. De flesta föreslagna dagordningar för organens diskussioner finns tillgängliga i rådets offentliga register.

Angående allmänhetens deltagande, har kommissionen som praxis att anordna offentliga debatter utan begränsningar för deltagande, för att främja öppenhet. Samma sak gäller medlemsstaternas deltagande.

*
* *

Fråga nr 24 från James Nicholson (H-0191/09)

Angående: Mjölkpriser

Mjölkpriserna har under en lång tid legat under produktionskostnaderna. Vilka förslag tänker rådet lägga fram för att ingjuta självförtroende i industrin?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Rådet delar parlamentsledamotens oro över den svåra situationen på mjölkmarknaden. Efter en period med rekordpriser på mjölkprodukter under 2007 och i början av 2008, kämpar EU:s producenter på en svag och osäker marknad som kännetecknas av kraftigt fallande priser på mjölkprodukter.

Vid rådets sammanträde den 23 mars diskuterade man grundligt den svåra situationen på mjölkmarknaden och beaktade ett memorandum som fått vissa delagaters stöd.

Den rättsliga ramen för marknaden för mjölk och mjölkprodukter har genomgått betydande förändringar de två år som gått sedan rådet antog "minimjmjölkpaketet" i september 2007. Sedan den 1 april 2008 har de nationella kvoterna för mjölk höjts med 2 procent, och i januari 2009 antogs ett "hälskontrollpaket".

Den nya rättsliga ramen upprättades med hänsyn till EU-producenternas långsiktiga konkurrenskraft. Effekten av konkurrensen på marknaden måste vägas upp med befintliga instrument inom ramen för stödåtgärder för marknaden.

Parlamentsledamoten är säkert medveten om att kommissionen redan har vidtagit stödåtgärder för marknaden, däribland införandet av stöd för privat lagring av smör och intervention av smör och skummjölkspulver samt återinföring av exportbidrag för alla mjölkprodukter. Kommissionen håller rådet informerat om situationen på mjölkmarknaden.

Kommissionen måste inkomma med fler förslag när det gäller detta till rådet. Kommissionen har meddelat att man är beredd att undersöka möjligheten att utöka de stödberättigade mjölkprodukterna inom ramen för systemet för mjölkdistribution till skolorna. Kommissionen uppgav dock att man inte är beredd att börja om diskussionen om "hälsokontrollpaketet".

*
* *

Fråga nr 25 från Athanasios Pafilis (H-0195/09)

Angående: Israeliska flygräder mot Sudan

Enligt uppgifter i internationell press har Israels flygvapen under de första månaderna av 2009 genomfört tre flygräder mot mål i Sudan som man trodde fraktade vapen till Gazaremsan. I attackerna träffades och

⁽⁸⁾ EGT L 145, 30.5.2001, s. 43.

sänktes en båt samt lastbilar som transporterade illegala flyktingar och inte vapen, och även bland Sudans civilbefolkning skördades offer.

Känner rådet till dessa händelser? Fördoomer rådet Israels attacker, som är ett flagrant brott mot folkrätten?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Rådet följer principen att inte diskutera obekräftade rapporter från media, vilket inbegriper de ostyrkta uppgifterna om luftattacker i östra Sudan i januari i år som parlamentsledamoten hänvisar till i frågan.

*
* *

Fråga nr 26 från Georgios Toussas (H-0201/09)

Angående: Tre danska medborgare dömda för stöd till terrororganisationer

För några dagar sedan dömde Danmarks högsta domstol sex danska medborgare för stöd till "terrororganisationer" på grund av att de hade kontakter med företaget Fighters and Lovers, som tryckt upp t-tröjor med logotyperna för Farc i Colombia och PFLP i Palestina. Rättegången mot dessa medborgare genomfördes sedan den colombianska regeringen tagit direkt kontakt med sin danska motsvarighet. De dömda har redan vänt sig till Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

Hur ställer sig rådet till den colombianska regeringens provocerande ingripande i fråga om en rättegång mot EU-medborgare? Tänker rådet avskaffa sin så kallade antiterrorlagstiftning, i synnerhet den oacceptabla "svarta lista" över "terrororganisationer" som bland annat innehåller de nämnda folkliga befrielseorganisationerna, så att det kan bli ett slut på den här sortens rättegångar som utgör ett brutalt angrepp på grundläggande demokratiska rättigheter, exempelvis solidaritet med befolkningar som kämpar för ett visst mål?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Det skulle inte vara rätt av rådet att kommentera ett beslut som fattats av en domstol i en medlemsstat. Rådet vill påpeka att i enlighet med artikel 1.6 i gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP ser man med jämna mellanrum över förteckningen över personer och enheter som en av de särskilda åtgärderna för att bekämpa terrorism, och detta göra minst en gång per halvår.

*
* *

Fråga nr 27 från Britta Thomsen (H-0203/09)

Angående: Europeiska gemenskapens ingående av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, och dess fakultativa protokoll

Hur ser tidsplanen ut för europeiska gemenskapens ingående av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder?

Kommer ingåendet av det fakultativa protokollet fortsätta att ske parallellt med ingåendet av konventionen? Om så inte är fallet, vilka är de länder som fördröjer processen och vad kommer man att göra åt detta?

Hur ställer sig rådet till den förteckning över gemenskapens behörighetsområden som kommissionen tar upp i förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av konventionen?

På vilket sätt samarbetar ordförandeskapet med europeiska intresseorganisationer för personer med funktionshinder i samband med ingåendet av konventionen?

Svar

(CS) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträdesperiod i april 2009 i Strasbourg.

Rådet utarbetar för närvarande ett beslut om Europeiska gemenskapens ingående av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder.

Rådets ståndpunkt har ännu inte godkänts när det gäller ingåendet av det fakultativa protokollet och förteckningen över gemenskapens behörighetsområden i kommissionens förslag.

I enlighet med mottot "Europa utan gränser", har ordförandeskapet bjudit in samtliga representanter för personer med funktionshinder till sina evenemang. Med ordförandeskapets stöd har ett antal evenemang anordnats av organisationer för personer med funktionshinder. Bland annat sammanträdde Europeiska handikappforumet i Prag den 28 februari till den 1 mars 2009.

En internationell konferens med namnet "Europa utan gränser" kommer att anordnas i slutet av april av det tjeckiska rådet för funktionshindrade, med stöd av den tjeckiske ministern för arbetsmarknad och sociala frågor, Petr Nečas. FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder kommer med all säkerhet att stå på konferensens dagordning.

Ett nära samarbete med representanter från europeiska organisationer för personer med funktionshinder har redan inletts genom förberedandet av ett förslag till nämnda avtal, och kommer att få en skjuts framåt när avtalet har ratificeras och börjar tillämpas.

Den andra rapporten från högnivågruppen för handikappfrågor, där man behandlar tillämpningen av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, kommer att läggas fram vid rådets sammanträde om sysselsättning, socialpolitik, hälsa och konsumentskydd i juni 2009. Dokumentet kommer att innehålla information från medlemsstaterna, kommissionen och representanter från frivilligorganisationer om nuläget vad gäller tillämpningen av fördraget.

*

* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 35 från Jim Allister (H-0177/09)

Angående: Förordningen om gruppundantag

Vad slags konsekvensbedömning har det gjorts av följderna för fordonsverkstäderna av att förordningen om gruppundantag (förordning (EG) nr 1400/2002⁽⁹⁾) avskaffats? Framför allt: kommer verkstäderna att drabbas av merkostnader av att deras tillgång till information och förnödenheter försvåras, i och med att dessa kan monopoliseras av större marknadsaktörer?

Svar

(EN) Kommissionen antog en utvärderingsrapport om förordningen om gruppundantag för motorfordon⁽¹⁰⁾ i maj 2008. I rapporten betonar kommissionen att tillgång till teknisk information och alternativa leverantörer av reservdelar är nödvändigt för oberoende verkstäder för att de ska kunna konkurrera med auktoriserade handlarnätverk. Vi anser att det är ytterst viktigt att det råder konkurrens på eftermarknaden för fordon för att se till att kunderna har valmöjligheter och tillgång till tillförlitlig reparationservice till överkomliga priser.

Kommissionen överväger för närvarande ett antal alternativ och tar hänsyn till de synpunkter som framförts i det offentliga samråd som vi har genomfört. Vi är beredda att se till att det inrättas ett lämpligt system för distribution och service av motorfordon när det befintliga gruppundantaget löper ut i maj 2010.

⁽⁹⁾ EGT L 203, 1.8.2002, s. 30.

⁽¹⁰⁾ Utvärderingsrapport om fungerandet av förordning (EG) nr 1400/2002 när det gäller distribution och service av motorfordon.

Kommissionen har ännu inte fattat beslut om vilken politik den föredrar. Verkstädernas tillgång till teknisk information och alternativa leverantörer av reservdelar måste emellertid tryggas i de framtida bestämmelserna.

Det ska också noteras att oavsett de konkurrenspolitiska aspekterna införs detaljerade bestämmelser om tillgång till information för oberoende operatörer genom förordning (EG) nr 715/2007 om typgodkännande av motorfordon (Euro 5) och förordning (EG) nr 692/2008 om lätta nyttofordon (Euro 6). Genom Euro 6-lagstiftningen om typgodkännande av tunga nyttofordon, som för närvarande befinner sig i det sista skedet före antagande av rådet, införs liknande krav. Kommissionen utarbetar för närvarande genomförandelagstiftning för dessa förordningar.

*
* *

Fråga nr 39 från Bernd Posselt (H-0179/09)

Angående: Vuxna stamceller

Vad anser kommissionen om det nuvarande läget i fråga om forskningen med vuxna stamceller, vilka projekt stöder kommissionen på detta område och håller kommissionen med frågeställaren om att forskningen med vuxna stamceller innebär att den etiskt oacceptabla forskningen med stamceller från embryon inte längre behöver stödjas?

Svar

(EN) Forskningen med vuxna stamceller är ett aktivt område som utvecklas på ett dynamiskt sätt allteftersom ny kunskap blir tillgänglig, och där EU har en stark närvaro. Vuxna stamceller ligger redan till grund för vissa kliniska behandlingar, såsom benmärgstransplantationer vid leukemi och reparerande behandlingar av bensador. Nyligen transplanterade europeiska forskare för första gången vävnad i luftstrupen som konstruerats med användning av patientens egna stamceller.

EU har finansierat forskning med vuxna stamceller i de successiva ramprogrammen för forskning, inbegripet det nu gällande Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013). Efter de två första ansökningsomgångarna inom prioriteringen Hälsa i sjunde ramprogrammet finansierar EU åtta projekt som omfattar terapeutisk användning av vuxna stamceller (se bifogad tabell). EU:s sammanlagda bidrag till dessa projekt uppgår till cirka 41 miljoner euro, ytterligare projekt kan tillkomma i framtiden.

Kommissionen är medveten om att forskarsamfundet ser mänskliga embryonala stamceller som en potentiell källa för regenerativ medicin och ersättning av vävnad efter skada eller sjukdom, särskilt när vuxna stamceller är olämpliga eller inte finns tillgängliga. Mänskliga embryonala stamceller är en referensnorm för att bedöma andra celltypers kvalitet och användbarhet. Forskningen om mänskliga embryonala stamceller och vuxna stamceller måste fortsätta parallellt, och i många andra EU-projekt jämförs celler från olika källor. Alla källor till stamceller ingår i en forskningsinsats för att öka vår kunskap om hur cellerna fungerar, vad som går fel vid sjukdom och hur de första etapperna i den mänskliga utvecklingen ser ut. Det är denna kombinerade kunskap som slutligen kommer att bidra till att skapa säkra och effektiva behandlingar.

Enligt sina institutionella befogenheter ansvarar kommissionen för det sjunde ramprogrammet, som antogs enligt medbeslutandeförfarandet av parlamentet och rådet. Forskning som omfattar användning av mänskliga embryonala stamceller är berättigad till EU-finansiering enligt strikta etiska villkor.

Alla förslag till EU-forskning som omfattar mänskliga embryonala stamceller är föremål för en dubbel etisk granskning, på nationell (eller lokal) nivå samt på EU-nivå, och läggs fram för föreskrivande kommittéer i medlemsstaterna, som garanterar att de projekt som godkänns enligt systemet är etiskt och vetenskapligt sunda. Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik har på ordförande José Manuel Barrosos begäran⁽¹¹⁾ utfärdat ett yttrande om den etiska granskningen av projekt för mänskliga embryonala stamceller i sjunde ramprogrammet.

EU-projekt där vuxna stamceller används (förslagsomgångarna 1 och 2 i programmet Hälsa i sjunde ramprogrammet)

Namn

Titel

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/european_group_ethics/activities/docs/opinion_22_final_follow_up_en.pdf

OPTISTEM	Optimering av behandling med stamceller för kliniska tester för degenerativa hud- och muskelsjukdomar
CASCADE	Odlade vuxna stamceller som ett alternativ för behandling av skadad vävnad
STAR-T REK	Utformning och jämförelse av multipla strategier för stamcellsbehandling när det gäller njuroperationer
NEUROSTEMCELL	Europeiskt konsortium för stamcellsbehandling för neurodegenerativa sjukdomar
CARDIOCELL	Utveckling av kliniska behandlingsmetoder för cardiomyocyt (CM)
INFARCT THERAPY	Behandling efter hjärtinfarkt: förebyggande av skada vid reperfusion samt återställande genom transplantation av stamceller
STEMEXPAND	Stamcellsexpansion – expansion och inympning av hematopoietiska och mesenkymala stamceller
PURSTEM	Användning av mesenkymala stamcellsreceptorer för rationell utveckling av enhetliga, serumfria odlingsförhållanden och verktyg för karakterisering av celler

*

* *

Fråga nr 40 från Lambert van Nistelrooij (H-0183/09)

Angående: EU och medlemsstaternas forskningsbudgetar

För närvarande spenderas 85 procent av EU:s finansiering för offentlig forskning nationellt utan något gränsöverskridande samarbete mellan programmen eller någon konkurrens mellan forskare från olika medlemsstater. Det förekommer ofta onödig överlappning mellan de nationella programmen, eller så saknar de den omfattning eller det djup som krävs för att få en betydande inverkan på dessa stora utmaningar. Den nationella forskningen på stora samhällsförändringar som förnybar energi, klimatförändringar eller hjärnsjukdomar kommer att få större inverkan om verksamheten samordnas på EU-nivå.

Håller kommissionen med om att man genom att knyta de nationella programmen till en gemensam forskningsagenda skulle nå den kritiska massa som krävs för att uppnå just detta till förmån för EU-medborgarna?

Anser kommissionen att en gemensam programplanering för medlemsstaterna och kommissionen samt vidtagandet av åtgärderna enligt artikel 169 i fördraget är en lösning på problemen med överlappning av forskningsprojekt i de 27 medlemsstaterna?

Svar

(EN) EU står i dag inför utmaningar som ingen enskild stat eller region kan klara av på egen hand. Man behöver bara tänka på behovet av att hantera problemen med livsmedelsbrist och klimat- och energikriser. Ingen medlemsstat kan hantera dessa utmaningar effektivt på egen hand – vi behöver helt enkelt gemensamt och samordnat agerande på EU-nivå, om inte på global nivå.

Trots detta finansieras endast 15 procent av den offentligt finansierade forskningen och utvecklingen (FoU) i EU i partnerskap och samordning mellan medlemsstaterna, antingen via gemenskapens ramprogram för forskning eller via mellanstatliga partnerskap såsom ESA, CERN eller Eureka – resterande 85 procent av den offentliga finansieringen av forskning på EU-nivå beslutas och används på nationell nivå. Andelen forskningsverksamheter som definieras eller genomförs gemensamt är fortfarande otillräcklig, det saknas strategisk inriktning och även en tillräcklig omfattning och räckvidd för att vi effektivt ska kunna hantera vår tids gemensamma utmaningar.

Därför krävs det närmare samarbete, och det är även skälet till att kommissionen lade fram ett meddelande om gemensam programplanering för forskning⁽¹²⁾. Gemensam programplanering handlar om att göra forskningen i EU mer strategisk, mer målinriktad och mer effektiv.

Gemensam programplanering innebär följaktligen inte att kommissionen ska ta kontrollen över de nationella forskningsprogrammen och budgetarna. Syftet är att upprätta partnerskap mellan medlemsstaterna och använda deras resurser på bästa sätt – såväl pengar som tankekraft. Denna idé grundas på att medlemsstaterna samverkar för att utforma gemensamma visioner om hur stora samhällsutmaningar ska hanteras och för att ta fram och genomföra strategiska forskningsagendor.

När det gäller den andra frågan om att undvika överlappning av forskningsinsatserna är det viktigt att påpeka att en viss överlappning av insatserna kan vara bra, om olika forskningsteam tävlar med varandra för att nå samma mål. Inom vissa områden finansieras och granskas emellertid hundratals liknande projekt på ett oberoende sätt av flera olika länder. Syftet med gemensam programplanering är att göra de samlade tillgängliga instrumenten mer strategiska och öka samordningen. Det handlar om mer ändamålsenlig och effektiv användning av nationella medel. Medlemsstaterna har utsett företrädare till en högnivågrupp om gemensam programplanering för att fastställa prioriterade teman för den framtida verksamheten när det gäller gemensam programplanering. Kommissionen räknar med att denna process kommer att slutföras före årsslutet 2009.

Gemensam programplanering är en process som leds av medlemsstaterna, men kommissionen finns naturligtvis till hands som stöd och för att fastställa mervärdet för sina egna instrument, särskilt sjunde ramprogrammet, allt i syfte att maximera effekterna av gemensamma investeringar av nationella medel.

När det gäller sambandet mellan gemensam programplanering och artikel 169-initiativ måste man ha klart för sig att gemensam programplanering är en process på ett högre plan än besluten om val och kombinationer av de instrument och medel (antingen nationella medel eller gemenskapsmedel) som krävs för genomförandet. En delad vision, den gemensamma forskningsagendan och proportionerliga åtaganden av behöriga myndigheter står i centrum för denna process, som kan leda till projekt för gemensam programplanering som är mycket olika till sin karaktär. Den gemensamma programplaneringen bygger på erfarenheter från ERA-net (samarbetsinstrument för liknande FoU-program i medlemsstaterna) och på artikel 169-initiativ (ett gemensamt program om ett särskilt tema), men går utöver dessa genom att man lägger in en framåtblickande vision, en strategisk programplanering för att koppla ihop olika nationella och regionala resurser för att nå gemensamma mål. Ett artikel 169-initiativ eller europeiska forskningsinfrastrukturer eller något annat instrument i sjunde ramprogrammet kan naturligtvis ingå i den gemensamma programplaneringen, men den handlar huvudsakligen om att anpassa och koppla ihop nationella resurser.

Gemensam programplanering har en enorm potential i EU:s forskningslandskap och kan leda en förändring av synsättet på och användningen av resurserna. I den bemärkelsen fungerar den som ett förhandstest för "ERA 2020"-visionen.

*
* *

Fråga nr 43 från Jim Higgins (H-0157/09)

Angående: Initiativ för kommunikation om Europa

Kan kommissionen ange om den är positivt inställd till idén att instifta ett årligt pris för medborgare som har skapat nya vägar för att avlägsna barriärerna mellan EU:s institutioner och medborgare? Ett sådant initiativ skulle kunna utgöra en sporre för många små och stora program som syftar till att sprida information om EU:s och parlamentsledamöternas arbete för att skapa ett ökat informationsflöde som anpassats efter lokala intressen.

Svar

(EN) Kommissionen vill fästa ledamotens uppmärksamhet på ett initiativ som redan tagits av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) för att instifta ett pris till organisationer i det civila samhället i syfte att belöna eller uppmuntra konkreta insatser eller initiativ som avsevärt bidrar till att främja den europeiska identiteten och integrationen.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/research/press/2008/pdf/com_2008_468_en.pdf

Kommissionen främjar och stöder nya innovativa program för att undanröja hindren mellan EU-institutionerna och medborgarna, särskilt genom sitt pågående initiativ "Debatt Europa". Den är emellertid inte övertygad om att ett nytt, liknande pris skulle vara det lämpligaste instrumentet.

*
* *

Fråga nr 44 från Maria Badia i Cutchet (H-0190/09)

Angående: Sektorsinriktad kommunikation inför det förestående valet till Europaparlamentet

Enligt Eurobarometern från hösten 2008 är endast 16 procent av alla röstberättigade medvetna om att val till Europaparlamentet kommer att anordnas i juni 2009. Detta visar att den kommunikationspolitik som kommissionen inledde 2005 inte är heltäckande, och att man eventuellt inte avsatt tillräckligt med resurser för att sprida information lokalt och regionalt i stället för att inrätta nya europeiska informationskanaler.

Med hänsyn till det förestående valet kan det konstateras att det är viktigt att medborgarna röstar i dessa tider präglade av den globala krisen. Samordnade och övergripande åtgärder måste vidtas av olika regionala sammanslutningar och länder som för närvarande innehar en dominerande roll på den internationella arenan. Har kommissionen mot denna bakgrund planerat kampanjer riktade till särskilda befolkningsgrupper, såsom ungdomar, äldre, jordbrukare, kvinnor och yrkesverksamma m.m. för att främja valdeltagandet bland de 375 miljoner röstberättigade i unionens 27 medlemsstater?

Vilket har hittills visat sig vara det bästa sättet att nå ut till en ny publik, särskilt till de unga?

Vilken samarbetsmodell föredras när det gäller samarbetet med andra institutioner och framför allt med nationella och regionala förvaltningar?

Svar

(EN) Kommissionen stöder och kompletterar Europaparlamentets och de nationella myndigheternas kommunikationsinsatser genom tematiska informationsaktiviteter av olika slag på både EU-nivå och lokal nivå. Mycket av kommunikationsarbetet organiseras gemensamt, men det finns även utrymme för varje part att genomföra egna åtgärder.

Kommissionens kommunikationsbudskap inriktas på EU som helhet och syftet är att visa exakt vad EU har uppnått inom politikområden som har direkt relevans för medborgarnas liv. I budskapet betonas det verkliga mervärdet av gemensamma åtgärder på EU-nivå, och man visar att det finns frågor som medlemsstaterna inte kan klara av på egen hand (klimatförändringen och miljön, konsumentssäkerhet och hälsa, invandringspolitik, terroristhot, trygg energiförsörjning etc.).

Informationsverksamheten riktas till alla medlemsstater och alla medborgare i rösträttsålder. Den allmänna enhetligheten i de olika verksamheterna respekteras, samtidigt som de teman och budskap som har skräddarsytt för den specifika situationen i varje medlemsstat fastställs. De flesta människor vill helst att fokus ska ligga på de ekonomiska frågor som påverkar vardagen (arbetslöshet, tillväxt, köpkraft). Intresset är även stort för säkerhets- och klimatrelaterade frågor.

Enligt den senaste Eurobarometern (som genomfördes i oktober–november 2008) var det bara 26 procent av väljarna som kände till datumet för valet till Europaparlamentet, och endast 30 procent uppgav att de tänkte rösta. Därför krävs målinriktade åtgärder för att nå socialgrupper där intresset brister och viljan att delta är låg. Dessa grupper varierar något från land till land, men omfattar vanligen unga, kvinnor och lägre utbildade personer.

Kommissionen använder kommunikationsredskap som medborgarna är positivt inställda till, inklusive audiovisuella medier (radio och tv) och Internet. De prioriterade frågorna i valet till Europaparlamentet kommer att lyftas fram i tv- och radioinslag. En multimedieinsats som riktas till unga människor kommer att fokusera på att få unga att gå och rösta. Dessutom stöder kommissionen (i samarbete med European Centre for Journalism) ett bloggprojekt om valfrågor i valet till Europaparlamentet där 81 unga journalister från EU-27 deltar⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ <http://www.thinkaboutit.eu/>

Ett flertal aktiviteter med inriktning på de kvinnliga väljarna har utvecklats: Eurobarometern⁽¹⁴⁾ om kvinnors uppfattning av EU, en broschyr⁽¹⁵⁾ med förklaringar om EU-åtgärdsområden av särskilt intresse för kvinnor, ett presspaket⁽¹⁶⁾ för journalister, seminarier för redaktörer för kvinnomagasin samt evenemang, bland annat firandet av Internationella kvinnodagen.

*
* *

Fråga nr 45 från Proinsias De Rossa (H-0199/09)

Angående: Korrekta uppgifter om Lissabonfördraget

Efter att Lissabonfördraget förkastats vid folkomröstningen i Irland beställde den irländska regeringen en utredning, som nu visar att det funnits omfattande missuppfattningar rörande Lissabonfördragets innehåll. Denna allmänna missuppfattning gör den irländska allmänheten till offer för osanning och manipulering genom cynisk, falsk och EU-skeptisk propaganda.

Vilka åtgärder vidtar kommissionen för att informera den irländska allmänheten och uppmuntra användning av korrekta uppgifter om Lissabonfördraget?

Svar

(EN) Eurobarometerundersökningar har visat att kunskapsnivån på Irland ligger under genomsnittet i EU-27 jämfört med andra medlemsstater (Irland kommer t.ex. efter Frankrike, Danmark och Nederländerna, som också har hållit folkomröstningar om EU-frågor). Kommissionen fortsätter därför att arbeta för att förbättra kommunikationen och informationen om EU-frågor på Irland.

Kommissionens kommunikationsaktiviteter på Irland har utformats till svar på slutsatserna från underkommittén Oireachtas rapport från november 2008, där allvariga luckor i kommunikationen om EU-frågor identifierades på Irland, samt på begäran av irländska myndigheter, även detta till svar på Oireachtas-rapporten. Dessa aktiviteter planeras för en period på flera år, och syftet är att hantera det långsiktiga problemet med bristande kunskap om EU på Irland.

Det är värt att understryka ännu en gång att ansvaret för ratificeringen av Lissabonfördraget och följaktligen för folkomröstningskampanjen ligger hos den irländska regeringen.

Ett samförståndsavtal om "Kommunicera Europa i partnerskap" ingicks den 29 januari 2009 mellan den irländska regeringen, Europaparlamentet och kommissionen. I och med detta formaliseras Irlands befintliga samarbete med parlamentet och kommissionen i ett partnerskap för att främja en bättre förståelse av EU bland allmänheten. Samförståndsavtalet liknar de arrangemang som finns i andra medlemsstater.

Huvudsyftet med detta partnerskap är att bygga upp en förståelse kring Europeiska unionen på Irland. De tre parterna kommer att göra detta genom informationsspridning för att öka allmänhetens kunskap om EU:s målsättningar. De främsta målgrupperna, förutom befolkningen i allmänhet, kommer att vara kvinnor, ungdomar och de socioekonomiska grupper som har en svagare anknytning till EU. Dessa grupper har i flera olika undersökningar identifierats som särskilt dåligt insatta i EU-frågor.

Partnerskapet förhindrar inte parterna från att genomföra sina egna oberoende informationsverksamheter. Deltagarna kommer att maximera det ömsesidiga stödet för kommunikationsaktiviteter och åtgärder, och kommer att samarbeta med alla relevanta institutioner och organisationer (Europe Direct-informationskontor, andra nätverk i EU, regionala och lokala styrelsestrukturer och grupper, icke-statliga organisationer etc.).

*
* *

⁽¹⁴⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/publications/booklets/others/80/index_en.htm

⁽¹⁶⁾ http://europa.eu/press_room/index_en.htm

Fråga nr 46 från Mairead McGuinness (H-0128/09)**Angående: Framtida övervakning av EU:s finansiella sektor**

Kan kommissionen ge en översikt över vilka framsteg som hittills gjorts för att nå en överenskommelse om en alleuropeisk hållning när det gäller tidigare problem och framtida utmaningar? Anser kommissionen att den behöver ett godkännande från medlemsstaterna för att kunna övervaka EU:s finansiella sektor framöver?

I synnerhet, tycker kommissionen att det är nödvändigt att ha möjligheten att granska genomförda och kommande banktransaktioner?

Kan kommissionen ge sin syn på vilka de huvudsakliga resultaten av G20-mötet i London i början av april var samt vilka aspekter som är tänkta att korrigera de bristfälliga regleringar som bidragit till att den nuvarande finansiella krisen uppkommit?

Svar

(EN) 1. I syfte att återupprätta stabila och tillförlitliga finansmarknader inför framtiden har kommissionen i sitt meddelande inför Europeiska rådets vårmöte som offentliggjordes den 4 mars 2009⁽¹⁷⁾ lagt fram en ambitiös agenda för förändring, till att börja med genom att inrätta en tillsynsram för EU för att upptäcka potentiella risker redan i ett tidigt skede, hantera riskerna effektivt innan de får effekt och bemöta de utmaningar som de komplexa internationella marknaderna medför. Programmet omfattar bland annat följande aspekter:

Fylla luckorna när det gäller ofullständig eller otillräcklig reglering på nationell nivå eller EU-nivå, med ett synsätt som innebär att "säkerheten kommer först".

Förstärka skyddet för konsumenter och små företag.

Sanera systemet för löner och bonusar.

Göra påföljderna mer avskräckande.

När det gäller tillsynen kommer kommissionen på grundval av slutsatserna från de Larosièrere-rapporten⁽¹⁸⁾ att lägga fram ett meddelande om en förstärkt europeisk ram för tillsyn före slutet av maj, för diskussion vid Europeiska rådets möte i maj. Lagstiftningsförslag kommer att följa till hösten. Denna ram kommer att omfatta följande aspekter:

I fråga om makroprudentiell tillsyn kommer åtgärder att vidtas för att inrätta ett europeiskt råd för systemrisker (European Systemic Risk Council, ESRC), och när det gäller mikroprudentiell tillsyn finns förslag om att inrätta ett europeiskt system för finansiella tillsynsmyndigheter (European System of Financial Supervisors, ESFS).

ESRC skulle särskilt kunna ansvara för att

sammanställa och analysera all information som är relevant för finansiell stabilitet,

identifiera och prioritera risker,

utfärda riskvarningar och råd om lämpliga åtgärder för att reagera på identifierade risker (det måste även finnas någon slags lämplig mekanism för att garantera en effektiv uppföljning av riskerna).

2. När det gäller mikroprudentiell tillsyn har kommissionen nyligen vidtagit åtgärder för att förbättra fungerandet av de befintliga europeiska kommittéerna för tillsyn över banker, säkerheter och försäkringar/tjänstepensioner genom att i) inrätta en tydligare ram för kommittéernas verksamhet och förstärka arrangemangen för att upprätthålla finansiell stabilitet, ii) föreslå att ett gemenskapsprogram ska inrättas för direkt finansiering från gemenskapens budget till kommittéerna. För att förbättra kommittéernas beslutsprocess kommer omröstning med kvalificerad majoritet att införas för beslut om det inte är möjligt att nå samförstånd.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens meddelande inför Europeiska rådets vårmöte: Främja återhämtning i Europa (KOM(2009)0114).

⁽¹⁸⁾ Finns på http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

Trots dessa förbättringar anser kommissionen att gränsen för vad som kan göras med kommittéerna i deras befintliga utformning nu har nåtts. Kommissionen anser i själva verket att EU:s finansmarknader behöver ett mycket effektivare system för att se till att tillsynsmyndigheterna samarbetar på ett sätt som motsvarar de verkliga förhållandena på en integrerad marknad.

Kommissionen är självklart intresserad av att föra en så heltäckande och allsidig debatt som möjligt om sammansättningen och befogenheterna för ESFS och ESRC, och inledde därför ett samråd om de föreslagna förbättringarna av tillsynen den 10 mars 2009, som kommer att avslutas den 10 april 2009⁽¹⁹⁾. Kommissionen kommer även att anordna en högnivåkonferens om uppföljningen av de Larosiére-rapporten i Bryssel den 7 maj 2009.

I de senaste slutsatserna från Europeiska rådets möte den 19–20 mars 2009 betonar EU:s stats- och regeringschefer behovet av att förbättra regleringen och tillsynen och bekräftar att de Larosiére-rapporten ligger till grund för dessa åtgärder.

3. När det gäller G20 är de resultat som nåddes genom G20-processen verkligen revolutionerande. För första gången lyckades ledarna enas om en omfattande och detaljerad samordning av finanspolitiken och bestämmelserna på internationell nivå. Kommissionen har tagit ett stort och verkligt första steg mot den globala samordning av tillsynsverksamheten som den har efterlyst så länge. EU har gått i täten för denna process och kommissionen har nära samordnat sin ståndpunkt inom EU.

I fråga om innehållet är kommissionen nöjd med att ha lyckats säkra en heltäckande och ambitiös reformagenda, med följande inslag:

Ett åtagande att förbättra kraven på bankkapital och likviditetsreserver samt åtgärder för att begränsa värdepapperisering.

Inrättande av ett tillsynskollegium för stora gränsöverskridande banker.

En mer ambitiös inställning till regleringen av kreditvärderingsinstitut, som bland annat ska följa bestämmelserna i IOSCO:s uppförandekod.

En överenskommelse om att stödja stränga gemensamma principer för löner och bonusar vid finansinstitut.

En överenskommelse om att förbättra redovisningsstandarderna, särskilt om värdering och anskaffande – två nyckelfrågor för att begränsa procykliska tendenser.

En överenskommelse om att stärka kreditderivatmarknadernas återhämtningsförmåga genom att främja standardisering och multilaterala clearingarrangemang med hjälp av effektiv reglering och tillsyn.

Reglering av hedgefonder.

När det gäller icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner nåddes viktiga resultat genom att man breddade räckvidden för översynen till att omfatta bekämpning av penningtvätt, finansiering av terrorism och tillsynsfrågor. Kommissionen är även beredd att tillämpa påföljder om så blir nödvändigt. Detta är ett viktigt första steg för att bli av med "free riders" i det globala finansiella systemet.

Avslutningsvis är arbetet inte över; det har bara börjat. Kommissionen går nu in i en ny avgörande fas där tillsynsåtagandena måste omsättas i konkreta åtgärder. Kommissionen kommer att fortsätta att spela en aktiv roll, som den har gjort hittills, för att nå detta mål.

*

* *

Fråga nr 47 från Armando França (H-0129/09)

Angående: Stärkt samarbete med El Salvador

Det har sedan 1993 funnits ett avtal mellan EU och El Salvador och EU har sedan dess intagit rollen som El Salvadors främsta biståndsgivare. Fram till slutet av inbördeskriget var den nödsituation som rådde i landet den främsta orsaken till samarbetet, vilket var inriktat på livsmedelsbistånd och hjälp till flyktingar. Nu för tiden är EU:s bistånd mer omfattande och täcker områden såsom skydd av de mänskliga rättigheterna, ekonomiskt samarbete, demobilisering och integrering av krigsveteraner samt landbygdsutveckling. Idag

⁽¹⁹⁾ Finns på http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm.

förekommer det dock nya svårigheter såsom arbetslöshet, samhälleligt våld, bristande investering i humankapital och i främjandet av yngre arbetstagare. Vad planerar kommissionen att göra för att uppdatera och stärka samarbetet med El Salvador?

Svar

(EN) Det nuvarande samarbetet med El Salvador bygger på landsstrategidokumentet för 2007–2011, som huvudsakligen inriktas på två områden, dvs. 1. främjande av social sammanhållning och säkerhet för människor, och 2. ekonomisk tillväxt, regional integration och handel. Dessa sektorer täcker väl de utmaningar som El Salvador för närvarande står inför.

Bekämpning av våld och investeringar i humankapital är två särskilt viktiga fokusområden för dessa två prioriterade teman och är föremål för ett antal åtgärder i vårt samarbete.

Skapande av arbetstillfällen har redan lyfts fram i det prioriterade området "Stöd för rättvis och balanserad tillväxt i ekonomin och sysselsättningen" i landsstrategidokumentet för 2002–2006. Fomype-projektet, med en budget på 24 miljoner euro, inriktas på att stärka små och medelstora företag. I det befintliga landsstrategidokumentet inom det prioriterade området "Ekonomisk tillväxt, regional integration och handel", planeras en åtgärd för att stärka kvalitetssystemet för att se till att särskilt små och medelstora företag bättre kan utnyttja fördelarna med det nuvarande GSP+-systemet och de möjligheter som erbjuds genom regional integration och det associeringsavtal som man förhandlar om för närvarande. Det är allmänt erkänt att små och medelstora företag spelar en viktig roll för att skapa arbetstillfällen och att de kan bidra till att begränsa de negativa effekterna av den rådande krisen.

Det finns ett stort program på över 20 miljoner euro ("Projuvenes") som särskilt riktas till ungdomar och där man inriktar sig på landets säkerhetsproblem. Inom programmet arbetar man samtidigt med förebyggande av brottslighet, social integration av unga människor och stöd till institutioner i genomförandet av nya verksamheter inom utbildningen och på det sociala området. Detta projekt kompletteras av Proeduca, vars mål är att stödja skapandet av arbetstillfällen för unga människor, och på så vis bidra till att förebygga brottslighet genom att förstärka den tekniska utbildningen.

Prioriteringarna i det gällande landsstrategidokumentet kommer sannolikt att fortsätta att gälla. Prioriteringarna kan emellertid ändras under den pågående halvtidsöversynen av landsstrategidokumentet 2007–2013 för El Salvador för att de ska avspegla landets behov på ett bättre sätt. Resultaten av översynen kommer att finnas tillgängliga tidigt 2010 och parlamentet kommer att höras under processens gång.

Kommissionen har även inlett en oberoende utvärdering på landsnivå av sitt samarbete med El Salvador under perioden 1998–2008. Arbetet pågår och man kommer att identifiera viktiga lärdomar för att förbättra kommissionen nuvarande och framtida strategier och program.

*
* *

Fråga nr 48 från Manuel Medina Ortega (H-0133/09):

Angående: Banantullar

Har kommissionen gjort några eftergifter vad avser banantullar eller planerar man att göra några sådana utanför de multilaterala handelsförhandlingar som förs inom ramen för Doharundan?

Svar

(EN) Efter antagandet av rapporten från Världshandelsorganisationens (WTO) appellationsorgan om det ärende som Ecuador har väckt mot de tullar som EG tillämpar för bananimporter från mest gynnade länder, måste EG:s bestämmelser bringas i överensstämmelse med WTO:s tvistlösningsorgans rekommendationer och utslag.

Kommissionen har sedan länge tillbaka helst velat nå en överenskommelse som omfattar alla oavgjorda frågor: efterlevnad av rapporten från WTO:s tvistlösningsorgan, följderna av EU:s utvidgning till 27 medlemsstater och tullförhandlingar till följd av den nya förhandlingsrundan i WTO. För att göra detta förhandlar kommissionen på EG:s vägnar med ett antal bananproducerande länder i Latinamerika om en ändring av EG:s planerade tullåtaganden när det gäller bananer med hänsyn till andra berörda intressenters intressen, däribland AVS-ländernas. Trots att det inte har varit möjligt att enas hittills står kommissionen

fullständigt fast vid sitt åtagande att nå en överenskommelse på grundval av ett resultat som är godtagbart för alla berörda intressenter.

Överenskommelsen bör helst nås på kortare sikt inom ramen för Doharundan. Kommissionen är emellertid beredd att förhandla om ett avtal om bananer innan bestämmelserna i Doharundan antas, på villkor att detta avtal även inbegrips i resultatet av Doharundan i ett senare skede.

*
* *

Fråga nr 49 från Liam Aylward (H-0135/09)

Angående: Åtgärder för att förebygga självmord

Under plenarsammanträdet i februari 2009 röstade vi i Europaparlamentet om Evangelia Tzampazis betänkande A6-0034/2009 om psykisk hälsa. Under diskussionen lärde vi oss att det årliga antalet självmord i EU uppgår till 59 000 och 90 procent av dessa som resultat av psykiska störningar. Vilket mervärde kan kommissionen, genom forskning och utarbetande av bästa praxis, tillföra de medlemsstater som försöker förebygga självmord och psykisk ohälsa i sina länder?

Svar

(EN) Det är olyckligtvis sant att omkring 60 000 personer begår självmord i EU varje år. Det är även sant att de flesta av dem som begår självmord har haft psykiska problem. Dessa människor fann inte den hjälp som de behövde.

I EU dör fler personer till följd av självmord än i trafikolyckor. Antalet trafikolyckor har minskat med över 15 procent sedan 2000, men antalet självmord förblir relativt stabilt. I och med den nuvarande ekonomiska krisen finns det till och med en risk för att antalet personer med kort- och långvariga psykiska problem kommer att öka, vilket tydligt kommer att avspeglas i självmordsstatistiken.

EU är engagerat i insatserna för att förbättra sina medborgares hälsa och välbefinnande, och vi kan därför inte tolerera dessa höga självmordstal. Det är emellertid viktigt att betona att förebyggande av självmord främst är medlemsstaternas ansvar.

På EU-nivå kan vi dock stödja utbyte av information och bästa metoder. Det är skälet till att "Förebyggande av depressioner och självmord" är det första prioriterade temat i den europeiska pakten för psykisk hälsa och välbefinnande, som lanserades i juni 2008.

Inom ramen för genomförandet av pakten kommer kommissionen tillsammans med hälsodepartementet i Ungern att anordna en tematisk konferens om "Förebyggande av depressioner och självmord" den 10–11 december 2009, där politiskt ansvariga från medlemsstaterna, yrkesverksamma och forskningsexperter kommer att delta. Vid konferensen kommer man att lyfta fram de mest framgångsrika strategierna för att förebygga självmord. Medlemsstaterna kommer att uppmanas att vidta de åtgärder som bäst passar deras respektive behov.

Konferensen kan stödja sig på många projektverksamheter på EU-nivå under de senaste 10 åren, t.ex. den framgångsrika europeiska alliansen mot depression.

Den rådande ekonomiska situationen innebär helt klart att vi måste fördubbla våra insatser för att skydda våra medborgares hälsa, särskilt inom områden som depression och självmord. Kommissionen förväntar sig att konferensen kommer att utgöra ett användbart verktyg för medlemsstaterna i deras insatser för att nå det målet.

*
* *

Fråga nr 50 från Eoin Ryan (H-0139/09)

Angående: Problem orsakade av kreditrisker

Har kommissionen några planer på att ta itu med de problem som uppstått till följd av vissa medlemsstaters förmodade kreditrisker avseende deras nationella skulder? En av de viktigaste orsakerna till den orättvisa spridningen av obligationer anses vara paniken på finansmarknaderna. Denna panik leder till att investerare uppfattar obligationer från vissa medlemsstater som mer eller mindre säkra medan obligationer från andra medlemsstater undviks på grund av deras förmodade "risk", vilket i sin tur snedvrider spridningen av

obligationer och gör att det blir svårare att lösa bankkrisen i vissa länder, exempelvis Irland, eftersom de ställs inför högre lånekostnader och måste betala straffavgifter på grund av deras förmodade kreditrisker.

Svar

(EN) Den rådande finansiella och ekonomiska krisen har orsakat en större spridning av långfristiga statsobligationer inom euroområdet, vilket kan leda till att det blir dyrare för vissa medlemsstater att betala av sina skulder.

Det är emellertid viktigt att påpeka att trots att denna spridning (som mäts mot avkastningen på tyska obligationer) generellt sett har ökat är inte den övergripande nivån på långfristiga räntor i euroområdet särskilt högt mått i historiska termer. Detta beror på att ränteläget för de viktigaste refinansieringsoperationer som är relevanta för penningpolitiken har fallit till lägre nivåer än någonsin.

Det effektivaste sättet för att motverka "uppfattningen om en normalrisk" är fortfarande ett trovärdigt åtagande att återupprätta sunda statsfinanser på medellång sikt. Euroområdet och medlemsstater med stora budgetobalanser, inklusive Irland, har lagt fram planer för att säkra sunda offentliga finanser på medellång sikt. Dessa planer fick stöd av rådet i dess yttranden om stabilitets- och konvergensprogrammen. Förfarandet för alltför stora underskott ska användas vid behov för att tillhandahålla ytterligare expertstöd för korrigeringar av statsfinansiella obalanser på medellång sikt.

*
* *

Fråga nr 51 från Seán Ó Neachtain (H-0141/09)

Angående: Fisk som kastas över bord

Fångad fisk som kastas över bord är ett stort problem för den gemensamma fiskeripolitiken och ett problem som ger EU dåligt rykte, eftersom allmänheten med all rätt inte kan förstå varför fiskare måste kasta bort fångad fisk av god kvalitet samtidigt som fiskebeståndet är lågt och människor i världen svälter.

Vad planerar kommissionen, mot bakgrund av översynen av den gemensamma fiskeripolitiken, att göra för att ta itu med detta problem och för att återupprätta förtroendet för och trovärdigheten när det gäller den gemensamma fiskeripolitiken och EU?

Svar

(EN) Kommissionen håller fullständigt med ledamoten om att fångst som kastas överbord är ett problem i EU:s fiske, ett problem som måste hanteras med fast hand. Problemet är mycket komplext eftersom fångst kastas överbord av flera olika skäl. Lösningen är därför att beakta enskilda omständigheter, vilket kräver att man inleder flera olika initiativ i stället för bara ett.

Redan 2007 förklarade kommissionen i sitt meddelande "En politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske"⁽²⁰⁾ sin avsikt att hantera problemet med fångster som kastas överbord. Några första men viktiga steg togs 2008 genom att man ytterligare begränsade fiskeansträngningen inom flera fiskeriverksamheter och genom att införa ett förbud mot att kasta fisk överbord för att öka landningens kommersiella värde (s.k. high-grading) i Nordsjön och Skagerrak.

Dessa åtgärder trädde i kraft 2009, men mycket återstår fortfarande att göra och det krävs ny drivkraft för att få bukt med problemet med fångster som kastas överbord. Kommissionen vill därför inte vänta till reformen av den gemensamma fiskeripolitiken och planerar att hantera denna fråga genom en stegvis strategi från och med nu. Denna stegvisa strategi kommer på kort sikt att inriktas på reglerade arter och andra stora kommersiella arter. Den kommer att omfatta åtgärder som att främja pilotprojekt för att testa strategier för att minska fångst som kastas överbord i praktiken, nya kontrollåtgärder och tekniska åtgärder, främjande av mer selektiva fiskeredskap och förbättrade nätstorlekar och incitament för att främja initiativ från fiskerinäringen som inriktas på att minska bifångster och fångster som kastas överbord. Kommissionen planerar även att föreslå ett förbud mot förbud mot att kasta fisk överbord för att öka landningens kommersiella värde i alla gemenskapsvatten som skulle börja gälla från början av 2010. Medlemsstaterna måste också göra sin del, och bör bevilja fisketillstånd på nationell nivå på ett sätt som garanterar att endast fartyg med lämpliga kvoter har möjlighet att fiska reglerade arter.

⁽²⁰⁾ KOM(2007)0136

Förutom dessa omedelbara åtgärder kommer kommissionen även att utnyttja den kommande debatten om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken för att åstadkomma de nödvändiga förändringarna. Det nuvarande systemet för totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter bidrar till att fångster kastas överbord eftersom det är baserat på nationella kvoter för enskilda arter. Det kan därför krävas avsevärda förändringar av systemet om man ska kunna lösa problemet med fångster som kastas överbord. Det är för tidigt att fastställa tydliga ståndpunkter om dessa förändringar i det här inledande skedet av processen, men det är mycket viktigt att man inom ramen för diskussionerna om grönboken och de ytterligare förhandlingar som ska leda till en reform av den gemensamma fiskeripolitiken 2012 löser problemet med fångster som kastas överbord. Detta bör vara ett centralt inslag i processen och problemet måste hanteras på ett kraftfullt sätt. Slutmålet måste vara att avskaffa denna metod.

*
* *

Fråga nr 52 från Avril Doyle (H-0146/09)

Angående: Patentansökningar och patentutgifter i Europa

Mellan 2000 och 2006 minskade EU:s världsandel av inhemska bruttoutgifter för forskning och utveckling med 7,6 procent och EU:s andel av patentansökningar sjönk med 14,2 procent, nära två gånger så mycket. I utvecklade asiatiska ekonomier har andelen patentansökningar under samma period ökat med 53 procent. En viktig bidragande orsak till denna skillnad är kostnaderna för att ansöka om och underhålla ett patent i EU, där det för närvarande är 60 gånger dyrare att upprätthålla patentskydd än i USA och 13 gånger dyrare än i Japan. När tänker kommissionen nå en överenskommelse och agera i detta ärende? När vi nu närmar oss slutet på ännu en mandatperiod, och med uppenbarligen mycket få framsteg att rapportera, vad rekommenderar kommissionen? Kan kommissionen ge en antydning om vad den känner att detta kostar för Europa när det gäller immaterialrätt och innovation?

Svar

(EN) Kommissionen anser att det är viktigt att ha ett effektivt system för immateriella rättigheter (IPR) för att stimulera tillväxt, investeringar i forskning och utveckling (FoU) och innovation i EU. Med tanke på den otillfredsställande situationen på patentområdet i EU inledde kommissionen 2006 ett omfattande offentligt samråd om framtiden för patentsystemet i EU⁽²¹⁾. Det rådde inget tvivel om det brådskande behovet av att agera för att tillhandahålla ett enkelt, kostnadseffektivt och högkvalitativt patentsystem.

Som en uppföljning till samrådet antog kommissionen den 3 april 2007 ett meddelande till parlamentet och rådet med titeln "Förbättrat patentsystem i Europa"⁽²²⁾. Meddelandet innehåller alternativ till ett mer tillgängligt patentsystem i EU som kommer att innebära kostnadsbesparingar för alla berörda aktörer. Kommissionen har sedan dess arbetat tillsammans med rådet för att skapa samförstånd bland medlemsstaterna kring de viktigaste inslagen i ett gemenskapspatent och ett enhetligt tvistlösningssystem som skulle omfatta både EU-patent och framtida gemenskapspatent. Avsevärda framsteg har gjorts i diskussionerna, vilket gjorde att kommissionen den 20 mars 2009 kunde anta en rekommendation till rådet om att bemyndiga kommissionen att inleda förhandlingar om ett avtal om ett enhetligt system för patenttvister⁽²³⁾. Kommissionen hoppas nu att rådet kommer att vidta nödvändiga åtgärder för att dessa förhandlingar ska kunna inledas och att man kommer att göra framsteg mot ett genombrott i inrättandet av både ett gemenskapspatent och ett enhetligt system för patenttvister.

*
* *

(21) För ytterligare uppgifter som samrådet, se http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm

(22) KOM(2007)0165 slutlig kan laddas ned på
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0165:FIN:EN:PDF>

(23) SEK(2009)0330 slutlig kan laddas ned på
http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/patent/recommendation_sec09-330_en.pdf

Fråga nr 53 från Nils Lundgren (H-0147/09)**Angående: Margot Wallström och valet till EU-parlamentet i juni 2009**

EU-kommissionärerna ska representera alla EU:s medborgare och stå över partipolitiken. Att denna princip efterlevs är särskilt viktigt inför valet till EU-parlamentet i juni i år. Kommer kommissionär Margot Wallström att förhålla sig politiskt neutral i samband med valrörelsen till EU-parlamentet? Har Margot Wallström medverkat i sammanhang där hennes politiska oberoende kan ifrågasättas?

Svar

(FR) I uppförandekoden för kommissionens ledamöter står det att EU-kommissionärerna är politiker som kan vara aktiva medlemmar i politiska partier förutsatt att detta inte äventyrar deras tillgänglighet för tjänstgöring i kommissionen. De kan uttrycka personliga åsikter, men de måste ta ansvar för dem och respektera deras skyldigheter när det gäller principen om gemensamt ansvar, sekretess och omdöme i EG-fördraget

En EU-kommissionärs deltagande i en valkampanj, som kandidat eller genom att stödja en vallista, styrs av skyldigheten att vara oberoende och försvara det allmänna intresset som finns fastställt i både artikel 213 i EG-fördraget och uppförandekoden för kommissionens ledamöter.

Kommissionen lägger stor vikt vid det kommande Europaparlamentsvalet, som är en viktig händelse för EU. Kommissionen uppmuntrar sina ledamöter att sprida information och öka medvetenheten om gemensamma europeiska värderingar i syfte att uppmuntra EU-medborgarna att rösta. EU-kommissionärer måste vara opartiska när det gäller de politiska gruppernas program, men har rätt att opponera sig mot dem om de ifrågasätter kommissionens eller andra institutioners arbete.

Angående en kommissionärs medverkan i valkampanjen inför Europaparlamentsvalet och stödjande av en särskild vallista, är det dennes ansvar att informera ordföranden om i vilken omfattning han eller hon avser att delta.

Kommissionärer som har för avsikt att ha en aktiv roll i valkampanjen måste ta ut särskild obetald ledighet.

Om en kommissionär däremot deltar i mycket begränsad utsträckning behöver denna inte ta ledigt under valet, förutsatt att majoriteten av tiden fortfarande ägnas åt rollen som kommissionär samt att personen undviker att uttrycka åsikter som kan uppfattas äventyra kommissionens politik eller beslut, eller står i strid med gemenskapens allmänna intresse. Om en kommissionär vill göra ett offentligt uttalande i samband med valkampanjen inför Europavalet, måste personen vara mycket tydlig med huruvida den gör det som kommissionsledamöter, och ger information inom ramen för sin tjänsteutövning, eller i egen person.

*

* *

Fråga nr 54 från Hélène Goudin (H-0150/09)**Angående: Margot Wallströms arbete med att utveckla socialdemokraternas EU-politik**

Margot Wallström fick i mars 2007 i uppdrag att tillsammans med Jan Eliasson leda en grupp som ska utveckla socialdemokraternas utrikes- och EU-politik. Är Margot Wallströms nämnda uppdrag förenligt med det faktum att EU-kommissionärerna ska representera alla EU:s medborgare och stå över nationell partipolitik?

Svar

(FR) EU-kommissionärerna är politiska personligheter. Enligt uppförandekoden för kommissionens ledamöter, kan de inte ha någon annan offentlig tjänst, men de kan vara aktiva medlemmar i politiska partier eller fackföreningar förutsatt att det inte äventyrar deras tillgänglighet för tjänstgöring i kommissionen.

Om en kommissionär deltar i ett politiskt partimöte eller i arbetet i en grupp som är kopplad till det partiet är inte jämförbart med att ha en offentlig tjänst. Den typen av verksamhet är förenlig med att vara kommissionär förutsatt att det inte äventyrar dennes tillgänglighet för tjänstgöring i kommissionen, och att skyldigheten att följa principen om gemensamt ansvar och sekretess respekteras till fullo.

EU-kommissionärers egna politiska verksamhet fråntar dem inte på något sätt från skyldigheten att utföra sina uppgifter helt oberoende, i det allmänna intresset, och att inte söka eller ta instruktioner från organisationer eller föreningar av något slag.

*
* *

Fråga nr 56 från Ioannis Gklavakis (H-0156/09)

Angående: Hälsokontroll av den gemensamma fiskeripolitiken - fiskodling

Under förberedelserna av hälsokontrollen av den gemensamma fiskeripolitiken, tillkännagav kommissionsledamot Borg att fiskodlingens utvecklingsmöjligheter skulle ses över.

Med tanke på denna sektors betydelse för kustregionerna när det gäller miljön, ekonomin och de sociala förhållandena, kan kommissionen tala om vilka åtgärder som planeras för fiskodlingens utveckling? Hur tänker man gå till väga när det gäller spårbarheten för gemenskapens fiskodlingsprodukter? Hur kan kommissionen inom ramen för gemenskapens konkurrenspolitik främja konkurrenskraften för gemenskapens produkter i tävlan med liknande produkter från lågkostnadsländer utanför EU? Har kommissionen gjort något för att skapa produktions-, certifierings- och marknadsföringsstandarder för produkter från ekologisk fiskodling?

Eftersom den ekonomiska krisen, i kombination med import av enorma volymer fiskodlingsprodukter, har påverkat många enheter som inte kan klara av sina ekonomiska åtaganden, kan kommissionen tala om huruvida man planerar särskilda stödåtgärder för den här sektorn?

Svar

(EN) Vattenbruket är av hög ekonomisk och social vikt för många kust- och inlandsregioner i EU. Det har även en konkret miljödimension.

Den 8 april 2009 antog kommissionen ett meddelande med titeln "Mot en hållbar framtid för vattenbruket" (KOM(2009)0162). Genom detta initiativ ges ny drivkraft till en hållbar utveckling av EU:s vattenbruk. I strategin identifieras ett antal åtgärder som syftar till att hantera de utmaningar som EU:s vattenbruk står inför, med den särskilda målsättningen att främja vattenbrukets konkurrenskraft.

När det gäller spårbarhet är bestämmelserna för vattenbruket redan väl utvecklade. I kommissionens förordning (EG) nr 2065/2001 fastställs bestämmelser för konsumentinformation om den medlemsstat eller det tredjeland där produkten har sitt ursprung i alla skeden av saluföringen av arterna. Ekologiskt vattenbruk behandlas i översynen av reglerna för ekologisk produktion som slutfördes 2007 genom rådets förordning (EG) nr 834/2007. Kontroll och märkningsbestämmelser gäller redan och detaljerade produktionsbestämmelser utarbetas för närvarande. Kommissionen räknar med att kunna anta en förordning om detta under 2009. Under tiden fortsätter nationella regler eller privata normer som har erkänts av medlemsstaterna att gälla.

Kommissionen har även för avsikt att inrätta ett marknadsövervakningscentrum för att förbättra kunskapen om marknads- och prissättningstendenser inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor. En undersökning kommer att genomföras om mängder och värden för fiskeri- och vattenbruksprodukter i olika skeden av leveranskedjan, från det första försäljningstillfället till detaljhandeln. Detta projekt kommer att bidra till att vattenbruksnäringen kan anpassa sin marknadsföring till utvecklingen av efterfrågan och få bättre betalt för sina produkter. Dessutom kommer den översyn av marknadspolitiken för fiskeri- och vattenbruksprodukter som planeras genomföras under 2009 att ge möjlighet att utvärdera och tillgodose vattenbrukssektorns särskilda behov, t.ex. när det gäller producentorganisationer, inbördes relaterade yrken och konsumentinformation.

Kommissionen är likaså fullständigt medveten om att den ekonomiska krisen ytterligare har komplicerat de svårigheter som en del företag, särskilt inom odlingen av havsruda, redan möter. Kommissionen har antagit ett antal övergripande åtgärder som ska gynna operatörer inom samtliga sektorer. Åtgärder för bland annat finansiering och krediter har redan godkänts. Dessutom tillhandahålls verktyg och åtgärder genom Europeiska fiskerifonden (EFF) som kan hjälpa vattenbruksnäringen att klara av dagens svårigheter.

Avslutningsvis är de flesta åtgärder som identifieras i meddelandet om nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket av icke-lagstiftningskaraktär kan genomföras inom några år. Framtiden för EU:s vattenbruk och den roll gemenskapen bör ta på sig på längre sikt i detta avseende måste

utvärderas och diskuteras ytterligare i den process som nu inleds för att utarbeta den framtida reformen av den gemensamma fiskeripolitiken och översynen av EU:s finansieringsinstrument efter 2013.

*
* *

Fråga nr 57 från Frank Vanhecke (H-0160/09)

Angående: Gemenskapsbyråer

Enligt det välrenommerade brittiska forskningsrådet Economic Research Council utför de flesta gemenskapsbyråer samma arbete som nationella organ och tränger dessutom ut privata organisationer från marknaden. Economic Research Council argumenterar för att vissa av dessa byråer, t.ex. Gemenskapens växtsortsmyndighet, ska läggas ned. Sådan kritik riktas också av Europarådet mot Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

Hur reagerar kommissionen på denna viktiga kritik? Planerar kommissionen att i framtiden inrätta ytterligare gemenskapsbyråer?

Svar

(EN) Kommissionen har ständigt upprepat behovet av en gemensam vision om byråernas roll och plats i EU:s styrelsesystem. Ad hoc-inrättandet av byråer under årens lopp har inte åtföljts av en övergripande vision av deras ställning i unionen, vilket har gjort det svårare för dem att arbeta effektivt och har gett näring åt kritik som den som citeras av ledamoten.

Av detta skäl lade kommissionen i mars 2008 fram ett meddelande till rådet och parlamentet, med titeln "EU:s tillsynsmyndigheter – mot en gemensam ansats"⁽²⁴⁾. I meddelandet uppmanar kommissionen de två institutionerna att inleda en interinstitutionell diskussion för att enas om en gemensam strategi för byråernas roll. I detta syfte inrättades en interinstitutionell arbetsgrupp, som består av ledamöter från kommissionen, parlamentet och rådet, med mandat att diskutera flera centrala frågor som rör systemet för byråer – finansiering, budget, tillsyn och ledning. Arbetsgruppens första möte på politisk nivå hölls den 10 mars 2009 med anledning av parlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg. Kommissionen anser att arbetsgruppen ger möjlighet att undersöka om den kritik som riktats mot byråerna verkligen är motiverad, och om så är fallet, hur den bör bemötas. Det är endast möjligt att dra slutsatser mot bakgrund av resultaten av denna interinstitutionella dialog.

När det gäller den påstådda överlappningen av befogenheter mellan de befintliga byråerna med andra aktörer som är verksamma inom samma område, påpekar kommissionen att denna fråga kommer att diskuteras inom ramen för den pågående utvärderingen av EU:s system för decentraliserade byråer. Denna utvärdering aviserades i det ovannämnda meddelandet och har lagts ut på en extern konsult. Det externa konsultföretagets resultat kommer att finnas tillgängliga i november 2009 och kommer att inbegripas i den interinstitutionella debatten. När utvärderingen har slutförts kommer kommissionen att rapportera till parlamentet så snabbt som möjligt. Under tiden är såväl parlamentet som kommissionen nära kopplade till utvärderingsprocessen via sitt deltagande i den så kallade referensgruppen, som yttrar sig om relevanta resultat, inklusive förslaget till slutlig rapport.

I fråga om inrättandet av nya byråer påminner kommissionen om de befintliga förslagen på energi- och telekomområdena samt planerade byråer på området för rättsliga och inrikes frågor, som redan behandlas i de interinstitutionella diskussionerna.

Kommissionen har åtagit sig att tillsammans med parlamentet och rådet ta fram en ny övergripande strategi för byråer för att göra dem till ett effektivare verktyg genom att förbättra deras sammanhållning, effektivitet, ansvarighet och öppenhet.

*
* *

⁽²⁴⁾ KOM(2008)0135 slutlig av den 11 mars 2008.

Fråga nr 58 från Manolis Mavrommatis (H-0161/09)**Angående: Utrotning av barnprostitution och barnsexturism**

En färsk rapport från den icke-statliga organisationen ECPAT (om utrotning av barnprostitution och barnporr) visar att handeln med barn som utnyttjas sexuellt ökar till och med i EU-länder. Uppskattningsvis nio miljoner minderåriga flickor och en miljon pojkar är offer för sexuellt utnyttjande, särskilt i länder som Kambodja, Thailand, Indonesien och Ryssland, och enligt beräkningar från Unicef uppgår omsättningen för barnprostitution och barnporr till 250 miljarder euro.

Med tanke på att 93,3 procent av dessa olagliga handlingar mot barn utförs på hotell undrar jag: På vilket sätt bidrar EU till att europeiska resebyråer om nödvändigt vidtar förebyggande åtgärder för att undvika missförhållanden till följd av sexköp? Planeras det någon särskild information till européer som reser till dessa områden? Är utrotningen av tvångsprostitution för minderåriga något som uppmärksammas i EU:s hjälp till utvecklingsländer?

Svar

(EN) Kommissionen är djupt oroad över sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande av barn i dess olika former. Detta omfattar barnprostitution, barnsexturism och barnpornografi. Sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn är särskilt allvarliga former av brott, eftersom de riktas mot barn, som har rätt till särskilt skydd och särskild omvårdnad. De skadar offren långsiktigt både fysiskt, psykiskt och socialt. När brottet begås utomlands, som i fallet med så kallad sexturism, är det särskilt oroande av tillämpningen av vissa nationella regler om straffrättslig jurisdiktion ofta leder till att barnsexbrottslingar i praktiken går fria från straff.

Den 25 mars 2009 lade kommissionen fram ett förslag till rådets rambeslut om bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi samt om upphävande av rambeslut 2004/68/RIF. Förslaget till rambeslut innehåller en omfattande uppsättning av stränga åtgärder på tre områden, dvs. att åtala förövarna, skydda offren och förebygga detta fenomen.

Mer specifikt ges förslag om att ändra behörigheten för att se till att personer från EU som begår sexuella övergrepp mot barn eller utnyttjar barn sexuellt åtalas, även om de begår brotten i ett tredjeland. Detta innebär att de befintliga reglerna om straffrättslig behörighet måste ändras för att omfatta extraterritoriella fall och undanröja kraven på ingripande av myndigheterna i det berörda tredjelandet, som kanske inte är villiga att inta en tydlig ståndpunkt mot sexuellt utnyttjande av barn. På så vis kommer personer som begår övergrepp mot barn utomlands att åtalas när de återvänder till EU. Dessutom föreslås det att spridning av material som kan uppmuntra till sexuella övergrepp ska brottsförklaras och även anordnande av researrangemang i detta syfte.

En arbetsgrupp för skydd av barn inom turism har inrättats inom ramen för FN-organet UNWTO (Världsturismorganisationen, United Nations World Tourism Organisation). Arbetsgruppen är en global handlingsplattform för viktiga aktörer inom turismbranschen och centrala aktörer på statlig nivå, internationella organisationer, icke-statliga organisationer och mediasammanslutningar. Den fungerar som ett öppet nätverk och har till uppdrag att stödja insatserna för att skydda barn från alla former av utnyttjande inom turism enligt de vägledande principerna i den globala etikkodexen för turism. Även om arbetet huvudsakligen inriktas på skydd av minderåriga mot sexuellt utnyttjande, arbetar gruppen även med barnarbete och handel med barn och ungdomar.

Arbetsgruppens nättjänst, Child Protection in Tourism Watch, lanserades av Världsturismorganisationen för att stödja världssamfundet och organisationer i turismbranschen i deras kamp mot kommersiellt sexuellt utnyttjande av barn i turismnätverk. Child Prostitution and Tourism Watch är en offentlig informationsserver som ständigt uppdateras och innehåller information om tidigare och pågående verksamheter, turismpolicydokument från deltagande partner, aktuell statistik och andra åtgärder.

I finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete (DCI), och närmare bestämt i det tematiska programmet "Investera i människor" behandlar kommissionen frågor som rör sexuellt våld, utnyttjande och övergrepp genom att stödja åtgärder och spridning av bästa metoder i syfte att bekämpa handel med barn och stödja återanpassning av brottsoffer. Programmet inriktas på kapacitetssuppleering av civilsamhället för att främja politisk dialog och effektiv programplanering om handel med barn och relaterade frågor.

*

* *

Fråga nr 59 från Dimitrios Papadimoulis (H-0164/09)**Angående: Statligt stöd till kustsjöfart**

I sitt svar på fråga E-5029/08 uppger kommissionen att man hittills inte har tagit emot några klagomål i samband med de offentliga upphandlingskontrakten för att tillhandahålla färjetrafik mellan de grekiska öarna. Jag skulle vilja uppmärksamma kommissionen på att ett flertal artiklar som publicerats i grekisk press tar upp följande: a) klagomål från ordföranden för det grekiska kustsjöfartsförbundet avseende bristande öppenhet i samband med anbudsförfarandena, b) ett klagomål från en redare avseende förekomsten av utpressning och mutor i syfte att erhålla statligt stöd för att trafikera olönsamma linjer, c) det fällande beslutet från den grekiska konkurrensmyndigheten mot företaget Sea Star som äger ANEK, ett bolag som erhåller statligt stöd, och d) ökningen av de statliga stöden – 100 miljoner euro i år och ytterligare 200 miljoner euro under de senaste fem åren – vilka tilldelats genom slutna förfaranden och utan upphandling. Jag skulle även vilja påminna kommissionen om dess svar på fråga E-2619/07, i vilket man uppger att ett företag innehar en dominerande ställning när det gäller trafikeringen av öarna i Kykladerna.

Planerar kommissionen att undersöka de villkor under vilka vissa rederier beviljats stöd? Är de grekiska myndigheternas förfarande en garanti för sund konkurrens? Vilka belopp har sedan 2004 tilldelats varje enskilt företag?

Svar

(EN) Kommissionen kan bara upprepa att den inte har mottagit några klagomål om statligt stöd till färjebolag i Grekland eller om överträdelser av öppenhetskravet som ska respekteras vid ingående av avtal om offentliga tjänster enligt förordning (EEG) nr 3577/92 om tjänster på sjötransportområdet (cabotage)⁽²⁵⁾.

Ett överträdelseförfarande mot Grekland för felaktig tillämpning av nämnda förordning pågår fortfarande, men med avseende på frågor som inte är relevanta för ämnet för den fråga som ledamoten ställer.

Som kommissionen nämner i sitt svar på fråga E-5029/08 är inte medlemsstaterna skyldiga att meddela kommissionen om avtal om allmän trafik på sjötransportområdet (cabotage) och relevanta ersättningar. Kommissionen känner därför inte till vilka belopp som har betalats av medlemsstaterna för tillhandahållandet av offentliga tjänster.

Om ledamoten skulle anse att förordningen om tjänster på sjötransportområdet (cabotage) har överträtts eller att olagligt statligt stöd har beviljats ett färjebolag kan han, som alla medborgare, inge ett formellt klagomål och ange uppgifter och omständigheter för den påstådda överträdelsen, för att kommissionens avdelningar ska kunna granska klagomålet.

Kommissionen har ingen särskild information om att något företag i dag skulle inneha en dominerande ställning i Kykladerna. Det ska i alla händelser påpekas att endast missbruk av dominerande ställning är förbjudet enligt artikel 82 i EG-fördraget, inte existensen av en dominerande ställning som sådan. Dessutom kan de nationella myndigheterna vidta lämpliga åtgärder under förutsättning att de relevanta villkoren är uppfyllda i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet (cabotage)⁽²⁶⁾.

*
* *

Fråga nr 60 från Kathy Sinnott (H-0168/09)**Angående: Den irländska bankgarantin**

När den irländska regeringen införde bankgarantin i september 2008 hade kommissionen invändningar mot vissa aspekter av garantin.

Kan kommissionen i detalj ange alla de punkter som den hade invändningar emot?

⁽²⁵⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet (cabotage),

(EGT L 364, 12.12.1992, s. 7–10).

⁽²⁶⁾ EGT L 364, 12.12.1992.

Kan kommissionen i detalj ange hur dessa invändningar bemöttes och hur kommissionens godkännande av garantin gick till?

Svar

(EN) I september 2008 beslutade de irländska myndigheterna att stödja stabiliteten i det inhemska finansiella systemet genom att tillhandahålla en statlig garanti för befintliga och framtida skulder för vissa banker som är verksamma på den irländska marknaden. Vid den tidpunkten bad kommissionen den irländska regeringen att göra ett antal förtydliganden och ändringar när det gällde garantisystemet för att stabilisera finansmarknaderna och samtidigt undvika onödiga snedvridningar av konkurrensen med andra banker samt negativa effekter av systemet i andra medlemstater.

Efter en rad konstruktiva och positiva diskussioner lade den irländska regeringen den 12 oktober 2008 fram ett slutligt system för godkännande av kommissionen, där de punkter som kommissionen ifrågasatte hade bemötts. Det slutliga systemet innehöll närmare bestämt följande garantier:

Icke-diskriminerande täckning av banker med systematisk relevans för den irländska ekonomin, oavsett ursprung.

En prissättningsmekanism för att täcka finansieringskostnaderna för systemet och garantera ett rättvist bidrag över tiden från de mottagande bankerna.

Lämpliga garantier mot missbruk av systemet, inbegripet restriktioner för kommersiell förvaltning och begränsningar av ökningar i balansräkningen.

Åtföljande åtgärder för att hantera strukturella brister hos vissa banker, särskilt om garantin måste utnyttjas.

Garantier för användning av garanterade underordnade skulder (delvis tidsbundet kapital), särskilt när det gäller de mottagande bankernas solvens.

En översyn var sjätte månad av det fortsatta behovet av systemet, mot bakgrund av förändringar i villkoren på finansmarknaden.

Kommissionen godkände det slutliga systemet den 13 oktober 2008 i enlighet med EG-fördragets regler om statliga stöd.

*
* *

Fråga nr 61 från Carl Schlyter (H-0169/09)

Angående: Pristak för mobil telefoni

Enligt roamingförordningen från juni 2007 angående roamingkostnader för mobil telefoni får kostnaden för utgående roamingsamtal per minut inte överstiga 0,49 € (ska ha fallit till 0,43 € till 2009). Mottagande av roamingsamtal får kosta högst 0,24 € per minut (0,19 € till 2009). I dagens läge finns det olika avtal som bl.a. på grund av uttaget av en uppkopplingsavgift överstiger pristaken. Uppkopplingsavgiften är en del av ett frivilligt avtal som ger lägre minutkostnader, men vid kortare samtal överstiger kostnaden pristaket.

Är detta förenligt med roamingförordningen? Om så inte är fallet, vad planerar kommissionen att göra för att se till att reglerna om pristak följs?

Svar

(EN) Enligt artikel 4 i den nuvarande roamingförordningen⁽²⁷⁾ är mobiloperatörer skyldiga att erbjuda sina roamingkunder en eurotaxa. Denna eurotaxa får inte vara förenad med ett åtföljande abonnemang eller andra fasta eller återkommande avgifter, men får kombineras med vilken annan slutkundstaxa som helst. Operatörerna kan också erbjuda andra roamingtaxor förutom eurotaxan, som kan ha en annan utformning än en eurotaxa, och därför kan omfatta en anslutningsavgift. För eurotaxan får avgiften per minut emellertid inte överskrida de tak som fastställs i förordningen.

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 717/2007 av den 27 juni 2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG.

När det gäller en relaterad fråga känner ledamoten säkert till att kommissionens översyn av roamingförordningen avslöjade att den vanligaste faktureringen i medlemsstaterna är fakturering per minut. Detta innebär att operatörerna tar ut en minimiavgift per minut, oavsett om samtalen varar mindre tid än en minut. Gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer uppskattade att konsumenterna betalar cirka 19 och 24 procent mer för mottagna respektive ringda samtal till följd av denna faktureringsmetod, och förklarade att det krävdes brådskande åtgärder för att komma till rätta med denna "dolda avgift".

Fakturering per minut innebär att de avsedda effekterna av förordningen försvagas. Eurotaxan är ett maximalt tak och syftet är att ge konsumenterna en garanti för vad de kommer att betala. Om mobiloperatörerna tillämpar eurotaxan på olika sätt undergrävs det ursprungliga syftet med förordningen, vilket är att skapa ett gemensamt pristak för gemenskapen.

I sina förslag om att utvidga roamingförordningen⁽²⁸⁾ ville kommissionen att man skulle gå över till fakturering per sekund för roamingsamtal på slutkunds- och grossistnivå. Kommissionen anser att detta är ett viktigt steg för att komma till rätta med problemet med att bestämmelserna har urvattnats och bristen på effektiv harmonisering av eurotaxans pristak. När det gäller att ringa roamingsamtal anser kommissionen att det är rimligt att tillåta ett minsta debiteringsintervall på 30 sekunder på slutkunds nivå så att operatörerna kan ta igen de minimala fasta detaljistkostnaderna för att ringa ett samtal.

Kommissionen hyser förhoppningar om att dess förslag om att utvidga roamingförordningen, inklusive de nya åtgärderna för enhetliga faktureringsmetoder, kommer att antas av parlamentet och rådet i tid för att kunderna ska kunna utnyttja detta i sommar.

*
* *

Fråga nr 63 från Ewa Tomaszewska (H-0180/09)

Angående: Momssänkning på frukt och grönsaker

Under debatten om fetmahotet, särskilt för barn (debatt den 18 november 2008 om Niels Busks betänkande (A6-0391/2008) om ett program för frukt i skolan), framkom ett förslag om att sänka momsen på frukt och grönsaker för att uppmuntra till hälsoförbättrande förändringar i matvanorna.

Har kommissionen tagit förslaget i beaktande och förbereder den ett lämpligt förslag om ändring av skattelagstiftningen?

Svar

(FR) Parlamentsledamoten hänvisas till kommissionens svar på skriftlig fråga E-5202/07 från Marios Matsakis⁽²⁹⁾.

*
* *

Fråga nr 64 från Magor Imre Csibi (H-0181/09)

Angående: Bantningsprodukter

Många tillverkare använder sig av otroliga påståenden i marknadsföringen av sina produkter vilket riskerar att vilseleda konsumenter och patienter, och kan eventuellt bidra till så kallad jojobantning. Vissa produkter är klassade som "mediciner" och måste genomgå kliniska studier och stränga tester, medan andra faller under bestämmelserna för "kosttillskott" eller "medicinsk utrustning" som innehåller inga eller mycket få effektivitetskrav.

Vet kommissionen hur många procent av EU:s befolkning som använder sig av bantningsprodukter eller bantningstjänster för att bibehålla en sund vikt? Planerar kommissionen att se över eller skärpa EU:s lagstiftning om bantningsprodukter med tanke på de olika bestämmelser inom EU som reglerar tillverkning, försäljning och marknadsföring av dessa produkter? Planerar kommissionen i synnerhet att lägga större rättslig vikt vid

⁽²⁸⁾ KOM(2008)0580 slutlig.

⁽²⁹⁾ EUT ...

att kontrollera efterlevnaden av dessa produkters effektivitet? Vilka åtgärder vidtar kommissionen för att förhindra att samvetslösa tillverkare kan vilseleda sårbara konsumenter?

Svar

(EN) Kommissionen har inte tillgång till kvantitativa uppgifter om hur många procent av EU-medborgare som använder sig av bantningsprodukter eftersom sådana produkter antingen kan vara centralt eller nationella godkända läkemedel, med eller utan recept, eller livsmedelstillskott eller till och med medicintekniska produkter.

Om bantningsprodukter är läkemedel måste man enligt EU-lagstiftningen (direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004) precis som för alla läkemedel ha ett saluföringstillstånd innan de släpps ut på marknaden i EU. Produkten i fråga kan godkännas på gemenskapsnivå av kommissionen efter en utvärdering av Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) eller på nationell nivå av en medlemsstat.

De bedömningar som genomförs innan saluföringstillståndet beviljas grundas på vetenskapliga kriterier för att bedöma om de berörda produkterna uppfyller de tillämpliga kraven på kvalitet, säkerhet och effektivitet i EU:s lagstiftning. Kommissionen anser att kraven i EU-lagstiftningen är lämpliga för att garantera en positiv balans mellan risker och fördelar till fördel för de patienter som använder dessa produkter när de släpps ut på marknaden.

Testningen av detta slags läkemedel fastställs i den vetenskapliga "riktlinjen om klinisk undersökning av läkemedelsprodukter som används för viktkontroll", som antogs av kommittén för humanläkemedel (CHMP) 2006. Riktlinjen är tänkt att fungera som en vägledning för den kliniska analysen av läkemedelsprodukter som används för viktminskning för vuxna patienter som lider av fetma. Effektivitetstestningen av dessa läkemedelsprodukter anges tydligt i denna riktlinje. Därför finns det inga planer på att se över tillämpningsområdet och skärpa EU:s rättsliga ram för läkemedel för att bota fetma.

Bantningsmedel som är läkemedel saluförs som såväl receptbelagda som receptfria läkemedel. Reglerna för reklam för humanläkemedel harmoniseras enligt artiklarna 86–100 i direktiv 2001/83/EG. Direktreklam till konsumenter om receptbelagda läkemedel är förbjuden enligt EU-lagstiftningen, och det är endast reklam för receptfria läkemedel som är tillåten. Denna situation har inte förändrats genom det befintliga förslaget (KOM(2008)0663).

När det gäller medicintekniska produkter kan bantningsmedel i vissa sällsynta fall omfattas av lagstiftningen om dessa produkter. I denna lagstiftning fastställs krav för att garantera att medicintekniska produkter inte utgör en risk för patienternas, användarnas eller när detta är tillämpligt, andra personers kliniska tillstånd eller säkerhet. En medicinteknisk produkt måste bland annat uppfylla de syften som anges av tillverkaren. Dessutom måste förenligheten med de rättsliga kraven bevisas genom en teknisk utvärdering i enlighet med bilaga X i direktiv 93/42/EEG.

Livsmedel för användning i energibegränsade dieter för viktminskning är livsmedel med en särskild sammansättning som, när de används i enlighet med tillverkarens anvisningar, ersätter hela dagsransonen eller delar av den. De ingår i gruppen specialdestinerade livsmedel (dietlivsmedel), för vilka särskilda bestämmelser om sammansättning och märkning fastställs i ett eget direktiv (direktiv 96/8/EG om livsmedel avsedda att användas i energibegränsade dieter för viktminskning⁽³⁰⁾). Specifikationerna för den mängd energi som dessa livsmedel innehåller samt deras innehåll av proteiner, fett, fibrer, vitaminer, mineraler och aminosyror har fastställts efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén. När det gäller märkning, reklam och presentation av dessa produkter får ingen särskild hänvisning göras till hur snabbt eller hur mycket man kan minska i vikt om man använder dessa produkter.

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 96/8/EG är hälsopåståenden som avser "bantning eller viktkontroll eller nedsatt hungerkänsla eller ökad mättnadskänsla, eller en minskning av kostens energiinnehåll" föremål för bestämmelserna i förordning (EG) nr 1924/2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel⁽³¹⁾, och ska grundas på och bestyrkas genom allmänt vedertagna vetenskapliga bevis.

⁽³⁰⁾ EGT L 55, 6.3.1996, s. 22.

⁽³¹⁾ EUT L 401, 30.12.2006, s. 1.

Kommissionen anser följaktligen att den gällande rättsliga ramen garanterar ett säkert utsläppande på marknaden och säker användning av bantningsmedel. Kommissionen har därför inte för avsikt att vidta ytterligare åtgärder när det gäller dessa produkter. Det måste emellertid betonas att det är ytterst viktigt att medlemsstaterna genomför bestämmelserna på ett korrekt sätt och att behöriga myndigheter följer upp tillämpningen av den berörda EU-lagstiftningen. Om ledamoten har relevant information om bristande genomförande kommer kommissionen att analysera dessa uppgifter och vidta åtgärder om så blir nödvändigt.

*
* *

Fråga nr 65 från Małgorzata Handzlik (H-0184/09)

Angående: Europeiskt övervakningscentrum för varumärkesförfalskning

Förfalskningarna är ett allvarligt hot mot den europeiska industrins konkurrenskraft. Det handlar inte bara om ett hot mot konsumenternas hälsa. Allt flera olika slag av produkter drabbas dessutom av förfalskningar och det är inte bara lyxvaror som berörs, utan också livsmedel, leksaker, läkemedel och elektronisk utrustning. Europeiska rådet beslutade inom ramen för kampen mot förfalskningar och piratkopiering att inrätta ett europeiskt övervakningscentrum för varumärkesförfalskning. I anledning av detta vill jag fråga enligt vilka principer detta övervakningscentrum kommer att arbeta, vilken sammansättning, uppläggning och behörighet det kommer att ha och vilka ytterligare åtgärder som kommissionen har för avsikt att vidta mot förfalskningar och piratkopiering inom den närmaste framtiden?

Svar

(EN) Övervakningscentrumet kommer främst att fungera som en central resurs för att samla in, övervaka och rapportera information och data om överträdelser av immateriella rättigheter. Det kommer emellertid även att fungera som ett forum för utbyten av idéer, sakkunskap och bästa metoder. Till följd av detta kommer det att bli en erkänd kunskapskälla och en central resurs för näringslivet och offentliga myndigheter som arbetar med genomförandeverksamhet.

Inledningsvis kommer centrumets två främsta syften vara att sammanföra politiskt ansvariga, offentliga myndigheter och berörda intressenter som arbetar med genomförandet av immaterialrätten för att främja regelbundna utbyten av idéer och bästa metoder och sammanställa information och data för att förbättra förståelsen av problemen och de metoder som används av dem som gör intrång samt att inrikta resurserna på ett effektivare sätt.

De båda funktionerna är inbördes sammankopplade eftersom syftet är att förbättra kunskapsbasen, vilket kräver ett nära arbetspartnerskap mellan offentliga och privata organ.

Övervakningscentrumet kommer att bidra till att man kan överbrygga befintliga luckor i kunskapsbasen genom att förbättra insamlingen och användningen av information och data, främja och sprida bästa metoder bland myndigheterna i den offentliga sektorn, undersöka och sprida framgångsrika privata sektorsstrategier och informera allmänheten.

Detta arbete kommer att utgöra en grund för både allmänna och sektorsspecifika rapporter för att identifiera svaga punkter inom EU, lyfta fram utmaningar och hot och tillhandahålla särskild information om centrala åtgärdsområden. Rapporterna kommer att ge en solid kunskapsgrund för utformningen av strategier på området. De kan också bli centrala verktyg i arbetet för att fastställa prioriteringar och mäta framsteg.

Övervakningscentrumet kommer att ledas av kommissionen under samordning av en särskild avdelning i generaldirektoratet för den inre marknaden och tjänster (med hjälp av externa leverantörer).

När det gäller de åtgärder som har vidtagits för att bekämpa förfalskningar och piratkopior ska det även noteras att rådet den 16 mars 2009 enades om att formellt stödja den nya europeiska handlingsplanen för tullens bekämpning av intrång i immateriella rättigheter för perioden 2009–2012⁽³²⁾.

*
* *

⁽³²⁾ EUT C 71, 25.03.2009, s. 1.

Fråga nr 66 från Marie Anne Isler Béguin (H-0186/09)**Angående: Uranbrytning i Niger**

I norra delen av staten Niger bryter europeiska företag uran. Även om Niger tillhör de minst utvecklade länderna drar befolkningen inga fördelar av denna verksamhet. Uranbrytningen har i stället fått enorma sanitära och miljömässiga konsekvenser; gruvorna har höga nivåer av radioaktivitet och gruvavfallet utgör en sanitär risk för de befolkningar som är bosatta i närheten av gruvområdena. Grundvattnet har dessutom försvunnit till följd av denna typ av verksamhet. EU bör se till att europeiska företag som är verksamma i Afrika tar sitt ansvar.

Vad tänker kommissionen göra för att se till att europeiska företag som bryter uran i Niger värnar om den lokala befolkningens hälsa och skyddar grundvattnet? Kan kommissionen garantera att den lokala befolkningen får del av den ekonomiska avkastningen från uranbrytningen, särskilt genom de handelsavtal som EU ingått med Niger?

Svar

(FR) Kommissionen bevakar noga situationen i Niger, där uranexploateringen påverkar befolkningen i flera bemärkelser. Först och främst måste vi komma ihåg att detta är en resurs som är nödvändig för budgeten i detta land, som är ett av de minst utvecklade. Liksom landets övriga mineralresurser, utgör den ett betydande bidrag till budgeten tack vare ett antal europeiska, asiatiska och amerikanska internationella företag.

Exploateringen medför en väsentlig miljöpåverkan, och sker i en miljö där utmaningarna är många och stora, till exempel ökenspridning, skogsförstöring och vattenproblem. Den miljölagstiftning i Niger som omfattar dessa områden anses tillräcklig. Men ofta saknas tillämpningsbestämmelser, och den civila arbetskraften, både centralt och i landet, är ofta otillräcklig, vilket innebär att strategier och bestämmelser sällan kan tillämpas. Därför är det viktigt med tillräckliga budgetresurser. Kommissionen hjälper Niger att hantera dessa utmaningar genom samarbete. Stora resurser från den tionde Europeiska utvecklingsfonden för landsbygdutveckling och budgetstöd används för detta ändamål samt särskilda projekt från den åttonde Europeiska utvecklingsfonden som fortfarande pågår, t.ex. stöd till gruvdepartementet, eller renhållning och avloppsvattenhantering i Arlit.

Exploateringen av mineralresurser, särskilt uran, ligger till grund för interna konflikter, i synnerhet i landets norra del. Kommissionen har inlett diskussioner med rådet om de problem som är kopplade till utveckling och säkerhet i området. Lokalbefolkningens deltagande i resursförvaltningen är viktig för fredsskapande, särskilt genom decentralisering, vilket kommissionen stöder starkt, och detta börjar nu omsättas i handling. Stora förbättringar i förvaltningen av lokala naturresurser är därmed att vänta, även om det saknas kunskap lokalt.

Vad gäller öppenheten i förvaltningen av offentliga medel och mineralresurser, välkomnar kommissionen att Niger gör åtaganden i anslutning till transparensinitiativet inom utvinningsindustrin (EITI, Extractive Industries Transparency Initiative), som Niger har undertecknat. I enlighet med Cotonouavtalet kommer dessa frågor dels att följas upp in i samband med genomförandet av Europeiska utvecklingsfonden, eftersom det läggs stor vikt vid förvaltning i den tionde Europeiska utvecklingsfonden, och dels kan de tas upp inom ramen för politisk dialog i enlighet med artikel 8 i Cotonouavtalet.

Angående ingripande gentemot europeiska företag eller i anslutning till handelsavtal mellan dessa företag och myndigheterna i Niger, har kommissionen varken någon verklig behörighet eller sanktionsrätt, men kommissionen ser helst att man följer uppförandekoder som EITI, som nämnts tidigare.

*

* *

Fråga nr 67 från Jens Holm (H-0188/09)**Angående: Förhandlingsmandat för Acta**

Enligt förhandlingsmandatet (directives pour la négociation d'un accord commercial plurilatéral de lutte contre la contrefaçon) till kommissionen daterat den 26 mars 2008 ska en grupp, "Immaterialrättsgruppen" (le groupe Propriété intellectuelle), knytas till förhandlingarna om Acta. Detta enligt uppgifter i svenska medier (bl.a. Dagens Nyheter och Europaportalen) som citerar ur förhandlingsmandatet. Vilka ska ingå i denna grupp? Vänligen meddela alla aktörer (personer, företag, civilorganisationer). Finns det andra

expertgrupper eller andra konsultativa grupper som är kopplade till Actaförhandlingarna? Vilka ingår i dessa grupper?

Svar

(EN) Rådets förhandlingsmandat till kommissionen för ett plurilateralt handelsavtal om åtgärder mot varumärkesförfalskning (Acta) omfattar inte inrättandet av en "immaterialrättsgrupp" som ska följa Acta-förhandlingarna (eller att någon annan expertgrupp eller rådgivande grupp av icke-statlig karaktär som skulle vara knuten till förhandlingarna). Enligt förhandlingsmandatet kommer kommissionen emellertid att genomföra förhandlingarna i samråd med berörda fasta kommittéer i EU:s ministerråd, särskilt 133-kommittén, men även rådets arbetsgrupp om immaterialrätt. Denna arbetsgrupp är ett fast organ inom rådet, och består av regeringsföreträdare från samtliga 27 EU-medlemsstater, som möts regelbundet för att diskutera immaterialrättsliga frågor.

För att engagera civilsamhället i Acta-förhandlingarna anordnar kommissionen även möten för samråd mellan berörda intressenter. Ett första möte hölls i juni 2008, och ett andra möte genomfördes den 21 april 2009. Dessa möten var öppna för allmänheten (privatpersoner företag, sammanslutningar, pressen, icke-statliga organisationer etc.) och det gick ut mycket information om mötena. Dessutom har kommissionen uppmanat berörda parter som inte hade möjlighet att delta i mötena att inkomma med skriftliga bidrag.

Att förse Acta med något slags mekanism för att involvera intressenterna efter det att avtalet har undertecknats och trätt i kraft är en annan fråga. Eftersom immateriella rättigheter är privata rättigheter till sin natur anser kommissionen att det kunde vara värdefullt att överväga möjligheten att knyta berörda parter till fungerandet av Acta. Men förhandlingarna om den frågan och andra aspekter av den framtida institutionella strukturen för Acta pågår fortfarande och inga slutliga beslut har fattats.

*
* *

Fråga nr 68 från Brian Simpson (H-0189/09)

Angående: Genomförande av uppförandekoden för datoriserade bokningssystem

Kan kommissionen bekräfta att IATA anser att flygbolag inte omfattas av artikel 7.3 i ovannämnda lagtext i fråga om utlämnande av resebyråers identitet i alla saluförings-, boknings- och försäljningsuppgifter?

Kan kommissionen dessutom bekräfta att IATA har informerat kommissionen om att man kommer att vägra att dölja enskilda resebyråers identitet i dessa uppgifter även om byråerna inte uttryckligen har godkänt att deras identitet blir utlämnad i IATA:s uppgifter (IATA kallar detta Passenger intelligence services – informationstjänst till passagerarna)?

För det tredje, kan kommissionen bekräfta att endast avtal om den rätt till anonymitet som fastställs i artikel 7.3 och som sluts efter den 29 mars 2009 kommer att vara giltiga, och vad avser kommissionen att göra för att garantera att IATA följer lagen?

Svar

(EN) Artikel 7.3 i uppförandekoden för datoriserade bokningssystem är mycket tydlig när det gäller skyddet av affärsuppgifter. Det fastställs att alla uppgifter om saluföring, bokning och försäljning som framkommit då en resebyrå med säte i gemenskapen har använt distributionstjänsterna i ett datoriserat bokningssystem inte får innehålla någon identifikation, varken direkt eller indirekt, av resebyrån om inte resebyrån och systemleverantören har kommit överens om villkoren för lämplig användning av sådana uppgifter. Detta gäller också då systemleverantören tillhandahåller sådana uppgifter till andra parter för annan användning än fakturering.

Kommissionen kan därför bekräfta att flygbolag omfattas av artikel 7.3 i ovannämnda lagstiftning om avslöjande av en resebyrås identitet i alla saluförings-, boknings- och försäljningsuppgifter.

Kommissionen anser att skyddet av affärsuppgifter är en central aspekt i uppförandekoden. Den står därför i nära kontakt med International Air Transport Association (IATA), leverantörer av datoriserade bokningssystem och resebyråer i denna fråga.

I detta skede har kommissionen inga indikationer på att IATA har för avsikt att vägra dölja enskilda resebyråers identitet i sina produkter om IATA inte har resebyråernas uttryckliga godkännande att deras identitet får avslöjas i IATA:s dataprojekter.

Kommissionen bekräftar att endast avtal som uppfyller rätten till anonymitet som skyddas genom artikel 7.3 och som gäller efter den 29 mars 2009 kommer att vara giltiga enligt uppförandekoden. Kommissionen kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att alla aktörer respekterar uppförandekoden. Detta gäller såväl IATA som andra aktörer.

*
* *

Fråga nr 69 från James Nicholson (H-0192/09)

Angående: Elektronisk märkning av får

Kommer kommissionen att se över sitt beslut om att genomföra förslagen om att införa elektronisk märkning av får med tanke på att spårbarheten inte kommer att förbättras och med tanke på att kostnaderna är oöverkomliga och kommer att leda till att många fårfarmare tvingas lägga ner sin verksamhet?

Svar

(EN) De befintliga gemenskapsbestämmelserna om individuell identifiering och spårbarhet av får och getter togs fram till följd av den kris som uppstod med anledning av utbrottet av mul- och klövsjuka 2001 i Storbritannien, och med stöd av betänkanden från parlamentet, rapporter från revisionsrätten samt den så kallade Andersonrapporten till det brittiska underhuset, där det uppgavs att det befintliga spårbarhetssystemet för hjordar inte var tillförlitligt.

Elektronisk identifiering är det mest kostnadseffektiva sättet för att åstadkomma enskild spårbarhet, särskilt när rörligheten för djur ofta är på marknader och gödfarmer. Systemet är nu klart att börja användas under verkliga förhållanden ute på gårdarna, även under de svåraste förhållandena.

I december 2007 fastställde rådet, med stöd från ett yttrande från parlamentet, att elektronisk identifiering kommer att bli obligatoriskt för djur födda efter den 31 december 2009, med begränsade undantag.

Kommissionen vidtar alla rimliga åtgärder för att införandet av reglerna ska gå smidigt och offentliggjorde i detta syfte nyligen en ekonomisk undersökning för att hjälpa medlemsstaterna och fårfarmare att minimera genomförandekostnaderna.

Ekonomiskt stöd kan även beviljas fårfarmare inom ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken eller genom statliga stöd.

Kommissionen är även beredd att överväga hur genomförandebestämmelserna kan bidra till att underlätta den praktiska tillämpningen av principen om enskild spårbarhet som fastställts av lagstiftaren.

*
* *

Fråga nr 70 från Ivo Belet (H-0193/09)

Angående: Beviljande av stöd enligt åtgärd 4.1 i programmet Aktiv ungdom

Av informella kontakter förefaller det som om stöd till organisationer som är verksamma på europeisk nivå inom ungdomsområdet (åtgärd nr 4.1 i programmet Aktiv ungdom) beviljades utgående från antalet aktiviteter som organisationerna årligen anordnar. Detta får sedan vara rangordningskriterium för stödbeviljandet.

Av allt att döma ses antalet aktiviteter i relation till organisationens storlek eller medlemsantal. Men då blir det i själva verket omöjligt för mindre organisationer att komma i fråga för gemenskapsstöd, medan det just är sådana organisationer som akut behöver gemenskapsstödet för att kunna överleva.

Kan kommissionen bekräfta att det går till så här? Tänker kommissionen i fortsättningen utgående från samma kriterier göra ett urval och ställa upp en rangordning inför beviljandet av stöd enligt åtgärd 4.1? Är kommissionen beredd att i fortsättningen se antalet aktiviteter i relation till organisationens storlek?

Svar

(FR) Generellt sett tillämpas programmet Aktiv ungdom i syfte att nå största möjliga antal organisationer, oavsett storlek, och även små, informella grupper för unga människor i vissa fall. Programmet är därför inte inriktat på större organisationer.

Angående åtgärd 4.1 (2 procent av programmets budget), bör det noteras att dess syfte är att stödja organisationer som kan förväntas ha stor inverkan bland ungdomar. Det stämmer att ett kriterium för beviljandet av driftsstöd är antal aktiviteter som sökande har inplanerade. Antal aktiviteter är emellertid inte det enda kriteriet för stödbeviljande. Enligt beslutet som programmet är grundat på, kan endast organisationer som omfattar minst åtta länder som deltar i programmet söka stöd. Det ger oss en garanti för att organisationen har en inverkan, även om de har en relativt liten budget.

Sedan 2007 har åtgärd 4.1 gjort det möjligt att stödja medelstora och även små organisationer. Det stöd som utbetalades 2009 till vissa organisationer överstiger inte 45 000 euro, men kan ändå motsvara upp till 80 procent av deras årsbudget.

Kommissionen anser att det är rätt att behålla dessa riktlinjer, för att det ska finnas en viss struktur i programmet.

*
* *

Fråga nr 71 från Jan Cremers (H-0194/09)

Angående: Definition av "egenföretagare"

Som svar på parlamentsledamot Jan Cremers skriftliga fråga (E-0019/09) om behovet att fastställa och tillämpa en definition av vad en egenföretagare är inom EU, skrev kommissionen att den inte avser att föreslå någon definition av egenföretagare och inte heller några särskilda indikatorer på EU-nivå för att avgöra om ett anställningsförhållande föreligger.

Hur hänger detta samman med de definitioner som anges i kommissionens förslag KOM(2008)0650 rörande mobila arbetstagare? Känner kommissionen till att flera medlemsstater redan tillämpar definitioner som sträcker sig längre än den definition som kommissionen föreslår, medan vissa andra medlemsstater inte har några bestämmelser alls i det hänseendet? Vore det därför inte lämpligt och nödvändigt att komma fram till en allmän och entydig definition av vad som utgör en egenföretagare, innan man föreslår sektorsspecifika åtgärder?

Svar

(EN) Kommissionen är medveten om att mobila transportverksamheter medför vissa begränsningar och risker. Särskilda åtgärder har vidtagits på gemenskapsnivå för att förbättra vägsäkerheten, förhindra snedvridning av konkurrensen och garantera mobila arbetstagares hälsa och säkerhet. I detta sammanhang vill kommissionen uppmärksamma ledamoten på direktiv 2002/15/EG⁽³³⁾ om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, som är en lex specialis till det allmänna arbetstidsdirektivet⁽³⁴⁾ och som syftar till att lösa problem som är specifika för vägtransportsektorn.

Från och med mars 2009 kommer förare som är egenföretagare att omfattas av direktiv 2002/15/EG, med förbehåll för en översyn som kan leda till att de inbegrips i eller undantas från direktivets tillämpningsområde.

I detta sammanhang har kommissionen enligt direktiv 2002/15/EG rapporterat om följderna av att undanta förare som är egenföretagare från direktivets tillämpningsområde och föreslår nu att tillämpningsområdet ska ändras för att inbegripa "falska" egenföretagare, men att förare som är lagliga egenföretagare ska undantas.

Kommissionen hänvisar även ledamoten till sitt svar på den skriftliga frågan E-0019/09.

Kommissionen är medveten om att definitionerna av anställningsförhållanden skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Som den konstaterade i sitt svar på ovannämnda skriftliga fråga genomför kommissionen efter det offentliga samrådet om sin grönbok "En modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar"⁽³⁵⁾ arbete som kommer att leda till en omfattande översyn av det rättsliga begreppet "anställningsförhållande", de huvudsakliga särdrag, tendenser och problem som man har mött i regleringen av detta förhållande i de

⁽³³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (EGT L 80, 23.3.2002, s. 35).

⁽³⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 18.11.2003, s. 9).

⁽³⁵⁾ KOM(2007)0627 slutlig av den 24 oktober 2007.

olika medlemstaterna, samt en översikt av de viktigaste åtgärder som vidtagits, inklusive indikatorer för att fastställa existensen av ett anställningsförhållande.

Mot bakgrund av ovanstående planerar kommissionen inte att anta en allmän definition av vad som utgör en egenföretagare i det här skedet.

*
* *

Fråga nr 72 från Athanasios Pafilis (H-0196/09)

Angående: Sexvärt krom i dricksvatten

Med anledning av svaren på frågorna H-0663/07⁽³⁶⁾, H-0775/07⁽³⁷⁾ och H-1020/07⁽³⁸⁾ återkommer jag till frågan om det otjänliga dricksvattnet i det olagliga industriområdet i Oinofyta med omnejd, en situation som uppstått på grund av att grundvattnet förorenats av farligt industriavfall som är rikt på tungmetaller, bland annat sexvärt krom. Enligt en färsk vetenskaplig studie med titeln "Toxicological Profile for Chromium" från US Department of Health and Human Services (Agency for Toxic and Disease Registry), som publicerades i september 2008 (kapitel 3.2.2: "Oral exposure"), uppvisade människor och försöksdjur allvarliga hjärt- och kärlsjukdomar, mag- och tarmsjukdomar, blodsjukdomar, leversjukdomar, njursjukdomar och cancersjukdomar efter systematiskt intag av ämnen som innehöll sexvärt krom. Inga sådana iakttagelser gjordes däremot vid trevärt krom som förekom i upp till 100 gånger så höga koncentrationer som sexvärt krom.

Står kommissionen fast vid sin uppfattning att sexvärt krom är lika farligt som trevärt krom? Om inte, tänker kommissionen fastställa märkbart strängare gränsvärden för sexvärt krom i dricksvatten, precis som den gjort i fråga om livsmedels- och dryckesförpackningar⁽³⁹⁾? Har det kommit några resultat från kommissionens studie om den "förmodade föroreningen av Asoposfloden"⁽⁴⁰⁾, och vilka är i så fall dessa?

Svar

(EN) Kommissionen utvärderar för närvarande den toxikologiska profilen för krom som lagts fram av Förenta staternas Department of Health and Human Services (ATSDR⁽⁴¹⁾). I förslaget till rapport behandlas de toxikologiska skillnaderna mellan trevärt (III) och sexvärt krom (VI).

I sitt svar på den muntliga frågan H-0775/07 förklarade kommissionen redan att sexvärt krom erkänns som den giftigaste av de tre bindningarna där krom förekommer, vilket bekräftas och bestyrks i förslaget till rapport när det gäller exponering genom inandning. För oral och kronisk exponering (vilket gäller för dricksvatten) finns det emellertid inga entydiga bevis i rapporten för en kvantitativ jämförelse av risker i samband med exponering för sexvärt och trevärt krom.

Kommissionen bekräftar de resultat som offentliggjorts i förslaget till rapport, som visar att oralt intag av sexvärt krom kan vara cancerframkallande för råttor⁽⁴²⁾, och att effekter i hjärtkärlfunktioner och njure har rapporterats vid oavsiktligt mycket höga intag av (högre än 100mg/person/dag). Kommissionen tar även hänsyn till att man i EU:s riskbedömning av kromämnen (sexvärt krom)⁽⁴³⁾ drar slutsatsen att det när det gäller mutagena och cancerframkallande effekter inte finns någon gräns under vilken risker för människors hälsa inte kan fastställas.

Kommissionen är mycket oroad över de risker som orsakas av intag av krom och kommer att fortsätta insatserna för att utforma hälsostandarder, som de som bland annat WTO har offentliggjort både för trevärt

⁽³⁶⁾ Skriftligt svar av den 25.9.2007.

⁽³⁷⁾ Skriftligt svar av den 23.10.2007.

⁽³⁸⁾ Skriftligt svar av den 17.1.2008.

⁽³⁹⁾ Direktiv 94/62/EG, EGT L 365, 31.12.1994, s. 10–23, artikel 11.

⁽⁴⁰⁾ Svar på fråga nr H-1020/07.

⁽⁴¹⁾ US Agency for toxic substances and disease registry

⁽⁴²⁾ NTP (National Toxicology Program), intag 9 mg/kg kroppsvikt/dag.

⁽⁴³⁾ http://ecb.jrc.ec.europa.eu/DOCUMENTS/Existing-Chemicals/RISK_ASSESSMENT/REPORT/chromatesreport326.pdf

och sexvärt krom. Den kommer likaså att beakta den toxikologiska och vetenskapliga utvecklingen inom ramen för översynen av direktivet om dricksvatten⁽⁴⁴⁾.

Kommissionen måste emellertid upprepa att gränsvärdena i dricksvattendirektivet gäller för dricksvatten som det levereras och inte för flod- och grundvatten i Voiotia- och Evvia-området.

När det gäller kommissionens svar på fråga E-5250/08 bekräftar kommissionen att de grekiska myndigheterna har inlämnat uppdaterad information till kommissionen om tillståndssystemet för industriområdena i den bredare regionen (Voiotia och östra Attiki) och att de har genomfört kontinuerliga inspektioner av industriområdena.

Resultaten av de kontroller som har genomförts av de nationella myndigheterna visar på en brist på lämplig planering och hantering av farligt avfall. Kommissionen har redan inlett ett förenat överträdelseförfarande om den senare frågan mot Grekland vid EG-domstolen (mål C-286/08). Exemplet Asopos har använts inom ramen för detta överträdelseförfarande, som för närvarande väntar på avgörande i EG-domstolen.

Dessutom tycks de grekiska myndigheterna ha vidtagit lämpliga åtgärder för att uppfylla kraven i dricksvattendirektivet (dvs. gränsvärdena för krom har inte överskridits ytterligare).

När det gäller kraven enligt direktiv 2006/11/EG⁽⁴⁵⁾ om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö och direktiv 80/68/EEG⁽⁴⁶⁾ om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen kan kommissionen enligt den tillgängliga informationen inte identifiera och bestyrka eventuella överträdelser. Kommissionen kommer att fortsätta att utvärdera de tillgängliga uppgifterna och kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder, inklusive ett överträdelseförfarande om så krävs, för att se till att gemenskapens miljölagstiftning följs.

*
* *

Fråga nr 73 från Konstantinos Droutsas (H-0197/09)

Angående: Den grekiska mejeriindustrins utplåning av småskaliga boskapsuppfödare

Greklands småskaliga boskapsuppfödare mobiliserar sig mot den våldsamma företagsdöd som plågar branschen på grund av landets mejeriindustri som hela tiden pressar produktionspriserna på komjolk för att öka vinsterna. Enligt ett uttalande från ett av de största företagen kommer mejerikartellen från och med den 1 maj 2009 att sluta att köpa in mjölk från 120 småproducenter och begränsa distributionen av färsk mjölk till sådan med lång hållbarhet genom att öka importen. Ett annat mejeriföretag har aviserat att man tänker sänka mjölkpriserna och förlänga betalningarna med en månad. Antalet mjölkproducenter i Grekland har minskat med 80 procent de senaste 15 åren och produktionen, som inte överstiger 800 000 ton, täcker mindre än hälften av konsumtionen.

Hur ställer sig kommissionen till att de små boskapsuppfödarna försvinner i ett land där mjölkproduktionen redan är otillräcklig, till att produktionspriserna sjunker medan konsumentpriserna stiger, till att konsumtionsmönstren genomgår våldsamma förändringar och till att mjölkens näringsämnen blir färre och konsumtionen av färsk mjölk därigenom minskar, fenomen som alla orsakas av den gemensamma jordbrukspolitikerna och den hänsynslösa profitjakten?

Svar

(EN) De successiva reformerna av den gemensamma jordbrukspolitikerna har lett till att den har förändrats till en politik med lägre garantipriser i kombination med direktstöd för att ge jordbrukarna möjlighet att reagera bättre på signaler från marknaden.

De mer målinriktade åtgärderna för landsbygdsutveckling ger medlemsstaterna möjlighet att hantera sina särskilda problem eller prioriteringar, t.ex. stöd till småjordbruk. Små jordbruk som mottar mindre än 5 000 euro i direktstöd är inte föremål för minskningar genom modulering.

⁽⁴⁴⁾ Direktiv 98/83/EG (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32–54).

⁽⁴⁵⁾ EUT L 64, 4.3.2006, s. 52–59.

⁽⁴⁶⁾ EGT L 20, 26.1.1980, s. 43–48.

Under hälsokontrollen beslutades det att omfördelningen av medel skulle tillåtas via den så kallade artikel 68-bestämmelsen och genom modulering.

I artikel 68 ges möjligheten att använda medel för att korrigera särskilda nackdelar som bland annat påverkar mjölkbönderna.

Genom modulering tillhandahålls ytterligare medel för de så kallade nya utmaningarna, bland annat omstruktureringen av mejerisektorn.

Detta visar tydligt den stora vikt som kommissionen fäster vid de mjölkproducerande jordbruken.

De grekiska priserna på råmjölk är bland de högsta i EU-27, men kommissionen håller med om att det är ovanligt att priset fritt gården för mjölk minskar medan detaljistpriserna ökar, särskilt om en stor andel av den grekiska mjölken säljs via den grekiska detaljistkanalen.

Kommissionen kommer under 2009 att genomföra den färdplan som den föreslår i sitt meddelande "Livsmedelspriser i Europa" genom en gemensam arbetsgrupp om omfattar berörda generaldirektorat (däribland GD Jordbruk). Resultaten av detta arbete kommer att inbegripas i en mer allmän analys av detaljistsektorn i EU som för närvarande genomförs av kommissionen. De slutliga rapporterna från båda dessa initiativ beräknas vara klara till årsslutet 2009.

När det gäller den färdplan som nämns ovan har kommissionen följaktligen för avsikt att genomföra en översyn av de mest allvarliga eventuella konkurrenshindrande metoderna i livsmedelskedjan, inklusive en analys av fördelningen av köpkraft inom kedjan. Den planerar även att se över bestämmelser som påverkar livsmedelskedjan i syfte att identifiera möjliga förenklingar av bestämmelserna på gemenskapsnivå, nationell nivå och lokal nivå. Ett annat mål i kommissionens färdplan kommer att vara att utforma och inrätta ett permanent verktyg för att övervaka hela livsmedelskedjans fungerande och öka insynen i konsumentpriser samt i genomgångsmekanismer.

Ledamoten kan därför vara säker på att konkurrenskraften i livsmedelskedjan förblir en prioriterad fråga i kommissionens agenda.

*
* *

Fråga nr 74 från Anne E. Jensen (H-0198/09)

Angående: Hänsyn till närsjöfart i energieffektivitetsdesign

Internationella sjöfartsorganisationen utarbetar för närvarande ett verktyg för nya fartygs miljöprestanda. Den s.k. energieffektivitetsdesignen kommer att bidra till att utvärdera fartygen utifrån konstruktionskrav i syfte att minska koldioxidutsläppen inom sjöfartsindustrin.

I förfarandet har man dock inte tagit hänsyn till åtskillnaden mellan långväga sjöfart och närsjöfart. Inga analyser gjordes i fråga om detta innan förslaget om energieffektivitetsdesign lades fram.

Håller kommissionen med om att närsjöfarten spelar en avgörande roll i den framtida efterfrågan på transporter i Europa?

Håller kommissionen med om att det nuvarande förslaget riskerar att utgöra ett hinder för närsjöfartens konkurrenskraft? Håller kommissionen med om att en sådan utveckling skulle kunna leda till ett byte till mindre miljövänliga transportsätt?

Hur kommer kommissionen att ställa sig i de fortsatta förhandlingarna i frågan? Kommer kommissionen att se till att närsjöfarten får fortsatt valfrihet?

Svar

(FR) Närsjöfart ger ofta fördelar vad gäller ekonomi, energi, säkerhet och infrastrukturkostnader jämfört med transport på land mellan samma geografiska områden. Det är därför Europeiska kommissionen stöder närsjöfart i program och lagstiftning samt i internationella förhandlingar.

Tendensen till ökad överbelastning, önskan att minska trycket på miljön och ekonomiska begränsningar, innebär att fördelarna med detta transportsätt kommer att bli ännu fler på medellång sikt. För att närsjöfarten ska kunna användas på bästa sätt, måste den emellertid förbättras, i synnerhet genom att minska utsläppen av växthusgaser och andra utsläpp.

Kommissionen kommer att både i lämpliga internationella forum och inom Europa fortsätta föreslå proaktiva och välavvägda lagstiftande åtgärder och stödåtgärder för närsjöfarten. I det syftet kommer kommissionen att fortsätta ta fram initiativ för god förvaltning, och så ingående som möjligt analysera de för- och nackdelar som detta innebär för aktörerna.

Angående Internationella sjöfartsorganisationens koldioxidindex för designen av nya fartyg (Energy Efficiency Design Index, EEDI), stöder kommissionen organisationens arbete med att ta fram ett index som passar de flesta fartyg. Det måste dock påpekas att mycket återstår att göra, och Internationella sjöfartsorganisationen måste ta itu med vissa frågor gällande tillämpningen av detta index. Kommissionen kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt formerna för eventuell tillämpning av indexet på fartyg som trafikerar närsjöfartslinjer. Dessutom är detta index ett av flera instrument som skulle gälla nya fartyg. Man håller på att ta fram åtgärder för befintliga fartyg, t.ex. ett koldioxidindex för driften av fartyg, frivilliga åtgärder för fartygets drift och ett finansiellt instrument i form av en mekanism för handel med utsläppsrättigheter eller en fond som finansieras av skatter på marina bränslen.

*
* *

Fråga nr 75 från Christa Klauß (H-0200/09)

Angående: Användning av analog ost

Konsumenterna i EU bör ges objektiv information om livsmedel så att de själva kan bestämma vad de vill köpa och vad de vill äta. Ost ger en bild av mjölk användning och sundhet. En konstgjord ost, s.k. analog ost håller nu på att erövra livsmedelsmarknaden. Analog ost används allt oftare i färdigprodukter som pizza eller lasagne. Denna produkt tillverkas av palmolja, stärkelse, mjölkprotein, salt och smakförstärkare. Av bilden på förpackningen får konsumenterna intrycket av att produkten innehåller ost. Samtidigt som försäljningen av högkvalitativa mjölkprodukter stagnerar och går tillbaka, utsätts de för aggressiv konkurrens från dessa ersättningsprodukter.

Känner kommissionen till denna ostersättningsprodukt och har den tillgängliga sifferuppgifter om produktens marknadsandelar?

Har kommissionen sifferuppgifter om de ekonomiska skadorna eller omsättningsbortfallet för mjölk- och ostmarknaden?

Delar kommissionen min uppfattning att konsumenterna vilseleds när reklamen för produkten ger intrycket att detta är "ost" trots att ingen ost har använts, och borde man inte därför införa obligatorisk märkning när analog ost har använts i produkten?

Svar

(EN) Kommissionen är medveten om att vissa produkter med blandningar av mejeriingredienser och vissa fetter och proteiner från andra källor saluförs som "analog ost".

Enligt EU-lagstiftningen begränsas användningen av produktbeteckningen "ost" till produkter som tillverkas av mjölk och mjölkprodukter och där mjölkingredienser inte ersätts med vanligen billigare ingredienser av ett annat ursprung. Om så är fallet får produktbeteckningen varken vara "ost" eller "analog ost" eftersom en sådan beteckning skulle utgöra ett missbruk av en skyddad produktbeteckning.

I EU-lagstiftningen fastslås tydligt att man för produkter som inte finns upptagna i förteckningen över skyddade produktbeteckningar för mjölkprodukter inte får använda någon form av reklam, presentation eller påståenden eller antydningar om att produkten är en mejeriprodukt i märkning, kommersiella dokument, reklammaterial eller annan marknadsföring.

Medlemsstaterna ska tillämpa EU-lagstiftningen och är ansvariga för kontrollerna.

Kommissionen har inga uppgifter om att sådana produkter skulle förekomma i någon betydande omfattning.

*
* *

Fråga nr 76 från Georgios Toussas (H-0202/09)**Angående: Rasering av socialförsäkringen i den offentliga sektorn**

Genom domen i mål nr C-559/07 av den 26 mars 2009 höjs antalet pensionsgrundande tjänsteår från 5 till 17 för offentligtanställda kvinnliga tjänstemän i Grekland, under förevändning att de pensionsgrundande tjänsteåren ska jämnas ut mellan kvinnor och män. Samtidigt hävdas i domen att det allmänna försäkrings- och pensionssystemet inte är ett socialförsäkringssystem utan ett yrkesbaserat försäkringssystem, vilket innebär att det inte finns någon garanti för antalet pensionsgrundande tjänsteår, pensionernas storlek eller förmånerna i största allmänhet. Denna dom banar väg för en privatisering av socialförsäkringen inom den offentliga och privata sektorn, luckrar upp arbetsförhållandena ytterligare, försvagar mäns och kvinnors försäkringsrättigheter och spår på problemen för den vanliga arbetarfamiljen bortom anständighetens gräns.

Vad är kommissionens svar på den proteststorm som brutit ut bland kvinnor och bland offentlig- och privatanställda arbetstagare i största allmänhet?

Svar

(FR) I sin dom i målet kommissionen mot Grekland av den 26 mars 2009, fastställde EG-domstolen att Grekland inte hade följt artikel 141 i EG-fördraget om principen om lika lön för kvinnor och män.

Enligt Europeiska gemenskapernas domstols rättspraxis utgör pension lön i den bemärkelse som avses i artikel 141 i EG-fördraget när den betalas till arbetstagare med anledning av den arbetsförbindelse som knyter denne till tidigare arbetsgivare. I det aktuella ärendet förklarade domstolen att pensioner som utbetalas enligt grekisk lag motsvarar kriterierna i domstolens rättspraxis och att de därmed kunde behandlas som lön i den bemärkelse som avses i fördraget.

Kommissionen betonar att domstolen bedömde att de omstridda bestämmelserna i pensionssystemet i detta fall inte avhjälpte de problem som kvinnliga arbetstagare kan stöta på under yrkeskarriären, utan i stället är diskriminerande då villkoren för kvinnliga arbetstagare är bättre än de för manliga arbetstagare när det gäller pensionsålder och krav på minsta tjänstetid vid pensionering.

Slutligen måste det påpekas att domstolens dom endast gäller problemet med olika pensionsålder för kvinnor och män. Domen påverkar inte på något sätt systemets uppbyggnad, huruvida det är offentligt eller privat, antal yrkesverksamma år som krävs för att pensioneras eller ersättningsnivå.

*
* *

Fråga nr 77 från Daniel Bautista (H-0204/09)**Angående: Kommissionsledamot Louis Michels Kubabesök**

Kan kommissionen förklara varför kommissionsledamot Louis Michel vid sina Kubabesök, det senaste i mars 2009, systematiskt ignorerar de kubanska dissidenterna och enbart träffar den kubanska regeringen? Därmed frångår han tydligt det mandat som han fått genom rådets slutsatser från juni 2008, enligt vilket europeiska myndighetspersoner som besöker Kuba måste föra en dialog med Kubas demokratiska opposition och i sina diskussioner med den kubanska regeringen ta upp frågan om respekt för de mänskliga rättigheterna, övergången till en pluralistisk demokrati och kravet på ett omedelbart frigivande av alla politiska fångar, bland annat de från den "svarta våren" 2003.

Svar

(FR) I Europeiska rådets slutsatser från 2005 fastställdes att under besök på hög nivå måste beslut om kontakt med dissidenter fattas från gång till gång. Det anges även att man under dessa besök ska ta upp mänskliga rättigheter med de kubanska myndigheterna på ett öppet sätt. Samma principer är tillämpliga i rådets slutsatser av den 23 juni förra året.

Därigenom upprätthåller kommissionen en direkt och öppen dialog med regeringen om mänskliga rättigheter, som omfattar frågan om politiska fångar. Det är så man har gått tillväga under de senaste besöken på hög nivå av ministrar från EU:s medlemsstater.

Kommissionen anser att det är genom att normalisera förbindelserna mellan EU och Kuba som vi kan få större inflytande när det gäller mänskliga rättigheter.

Kommissionen håller regelbunden direktkontakt med civilsamhället i världens alla länder, däribland Kuba. Kommissionens roll på Kuba är mycket uppskattad och stöds av civilsamhället och oppositionsgrupper. Kommissionens delegation på Kuba tar regelbundet emot representanter från civilsamhället och oppositionsgrupper, och kommissionen i Bryssel har en "öppen dörr-policy" för personer eller organisationer som vill föra ett konstruktivt samtal om Kuba eller något annat land.

*

* *